

ජාතික මනස හා මහා සිංහලය

බෙංගලූචේ නාලක හිමි

ජාතික මනස හා
මහා සිංහලය

බෙංගමුවේ නාලක හිමි

ජාතික මනස හා මහා සිංහලය

බෙංගමුවේ නාලක හිමි

JATHIKA MANASA HA MAHA SINHALAYA
by
VEN. BENGAMUWE NALAKA THERO

Printed and Published by
DAYAWANSA JAYAKODY & COMPANY
101 & 112, Ven. S. Mahinda Thero Mawatha,
Colombo 10, Sri Lanka.
Tele - 695773 Fax - 696653

E-mail: dayawansa@eureka.lk

U.S.A. Office-

DAYAWANASA JAYAKODY & COMPANY (USA)
109 B. Hastings Way.
Mount Laurel, New Jersey 08054, U.S.A.
Tele & Fax: 856 234 8001

ප්‍රකාශනය

දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම

දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම

101 සහ 112, පුරප්පාය මහින්ද හිමි මාවත, මරදන, කොළඹ 10
දුරකථනය 695773
ෆැක්ස් 696653

ISBN - 955 - 551 - 221 - 3

පිටුපස

දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම - මුද්‍රණ ශිල්පියෝ

163/4, සිරිබම මාවත, මරදන, කොළඹ 10.
දුරකථනය 101 සහ 112, පුරප්පාය මහින්ද හිමි මාවත, මරදන, කොළඹ 10.

සැමරුම්, තූති හා පිරිනමුම

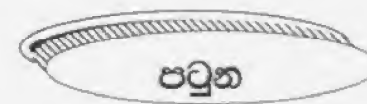
රමුකය හා බුදුහාමුදුරුවන් මට මුලින්ම හඳුන්වා දුන් මගේ මැණියන්, වැරදි කිරීමට ලැජ්ජා බියක් නිවැරදි දේ කිරීමට තීරණයකරන දයාදායකයන් මගේ පියාණන්, බුදුදහමට මා මැනවින් ප්‍රවිෂ්ට කළ ගරු තත්මන පක්ෂදානඥ ගුරු පියාණන්, පැවිදි දිවියෙහිදී මට දනුම හා රැකවරණය ලබාදුන් මහාචාර්ය ගරු මාර්ෂ් රතනසාර ගුරු පියාණන්, මට ශක්තියක් වන දේශ ප්‍රේමී සිත්තු පෙරමුණේ ගරු සභාපති තුරුවිල විමලධම්ම හිමිපාණන් හා ජාතික ව්‍යාපාර කටයුතුවලදී මගේ දිවි රැකගත් කවත් බොහෝ දෙනෙකුගේ දිවි රැකදීමට මට සහාය වූ ඊනටි කේතුවර අත්කාද කෘතවේදීව සිහිපත් කරමි.

ජාතික මහස හා මහා සිංහලය ලිවීමට මා දිරිමත් කළ මිල්ලබැද්දේ සුධම්ම මෙහිත්‍රිත්‍යය හිමිට අත් පිටපත් සකස් කරගත් විල්දෙණියේ ධම්මරත්න හිමිට මේවැනි ග්‍රන්ථයක් මුද්‍රණය කර ප්‍රකාශයට පත්කොට එය ලොවට දයාදායකයින්ට සිය කැමැත්තෙන් ම ඉදිරිපත්ව, එය මැනවින් ඉටුකළ දයාවංශ ජයකොඩි මහතාට ද තූති පිරිනමමි.

මෙරට ජාතික ව්‍යාපාරය පන ගැන්වූ ආයතනයක් විදහාලාකාරය, එය මගේ ද ගුරු කුලයයි. මේම විසඳුම නොවැම්බර් 01 දින විදුලාකර පිරිවන අරඹා 125 වන සපිරෙයි. එම විදුලාකර නාමටය "ජාතික මහස හා මහා සිංහලය" වන සස මල් පුජාවක් වේවා!

බොහමුවේ නාලක හිමි

ප්‍රථම මුද්‍රණය: ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2544 ක් වූ ඉල් මස පූර්ණ සිංහලයා ලත් සඳු දින
හෙවත් ක්‍රිස්තු වර්ෂ 2000 ඔක්තෝබර් මස 30 වන සඳුදා

අරමුණා කතා -	11
පෙරවදන	25
පාඨය	47
පාඨය විශාල කිරීම	59
සිංහල පාඨය රැක ගැනීම	76
මහා සිංහලය	80
මහා සිංහලය අවනතිය කතා යොමුවීම	85
ඉංග්‍රීසියේ ගරුතා සිංහලය දෙමළ කිරීම	95
ලුද්ධාවෙන් හොර මනසට හරිමය නොපෙනේ	104
මහා සිංහලය රැකුණු නිතරම දර්ශනය	110
සිහිට ගැනීමට දැනම් පද	113

අරමුණ කරා.....

තමන් ගැනම නො සිතා ජාතියක් වශයෙන් සිතා කිසියම් පුද්ගලයකු හෝ පුද්ගල සමූහයක් කටයුතු කරතොත් ඒ හේතුකොටගෙන ජාතික මතයක් ගොඩ නැගෙයි. එවැනි පුද්ගල සමූහයක් කිසියම් හුම් ප්‍රදේශයක් තුළ ක්‍රියාත්මක වීමෙන් එම හුමිය ඇසුරු කොටගෙන එම රටෙහි ජාතික මතයක් නිර්මාණය වේ. ඉන්දියන් සාහරයෙහි පිහිටි කුඩා දූපතක් වූ අපගේ මාතෘ හුමියෙහි වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ ජාතික මතය ගොඩනැගු ජන කොටස සිංහල නමින් හැඳින්වේ. රට දය සමය රැක ගැනීමේ හා දියුණු කිරීමේ පදනම මත පිහිටා ඔවුහු ක්‍රියාත්මක වූහ. එසේ ක්‍රියාකරමින් රට රැකගෙන ජාතිය ගොඩනගමින් බුදු සසුන ද ආරක්ෂා කරගත්හ. එම ජන කොටස හා ඔවුන්ගේ උරුමයන් ද, ඉතිහාසය මුලුල්ලෙහි ඔවුන් ජීවත් වූ හුමිය ද යන මේ සියල්ල එකට ගෙන මහා සිංහලය නමින් හඳුන්වමු. ජාතික මතය හා මහා සිංහලය නමැති ග්‍රන්ථය රටනා කළේ යථෝක්ත පදනම මත පිහිටිය.

අපේ අතීතය අභිමානවත් වුවද, ශ්‍රේෂ්ඨ වුවද, චරිතමාතෘය එසේ නොවේ. සිංහල ජාතික මතයකින් තොරව අද මෙරට ජනතාව ක්‍රියා කරන බව පෙනේ. වසර 450 ක් පමණ කාලයක් තිස්සේ බටහිර අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ පීඩාවන්ට ලක්වීමත් සිංහලයින් ලෙස සිතීම කථා කිරීම හා ක්‍රියා කිරීම ජාතිවාදයක් යැයි හඳුන්වමින් හෙළා දකිමින් ඊට හේතු වී ඇත. කිසිම දෙයක් එක දිගට එක ලෙස නොපවතින බව පැවසෙන අභිතර්කා දර්ශනයට අනුව අප රට ද, ජනතාව ද, අතීතයේ සිට චරිතමාතෘයේ පවතින

ස්වරූපයට වෙනස් වී ඇතැයි කිසිවෙක් කියනු ඇත. එහෙත් බුදුදහමෙහි එන අනිත්‍යතා දර්ශණයට නම් එවැනි අදහසක් ගැලපෙන්නේ නැත. අනිත්‍යය හෙවත් වෙනස් වන බව දන ඒ අනුව සිත වඩා ලෝක ස්වභාවයට මුහුණ දී යහපත් පැවැත්මට අවශ්‍ය පරිදි කටයුතු කිරීම මිය වෙනස් වීමට ඉඩ දී බලා සිටීම බුදුදහමට අනුගත නොවේ. ඇරත් අප රට තුළ ඇති වී තිබෙන පරිහානිය හුදෙක් වෙනස් වන සුළු බවම පදනම් කරගත් දෙයක් ද නොවේ. එය උපක්‍රමිකව ඇතිකළ දෙයකි. එම උපක්‍රම කවරේද? ඒවා යෙදවේ කවුද? අදත් ඒවා ක්‍රියාත්මක වනවාද? කියා සිහිනුවණින් විමසා බලා කටයුතු කළයුතුව ඇත. එසේ නොකර අප රට සමාජය වෙනස් වන රැල්ලට හසු වී යාමට ඉඩ දුනහොත් මහා සිංහලය විනාශ වී ගොස් රටේ වැදගත්කම ද නැති වී යනු ඇත.

1505 දී පෘතුගීසීන්ගේ පැමිණීමේ සිට ලන්දේසි හා ඉංග්‍රීසි ජාතිකයින් වශයෙන් ද අවර දිගුවත් අප රට තුළට පැමිණ කළ කී දේ ඇති සැටියෙන් විමසා බැලිය යුතුම ය. එසේ නො කළහොත් මුළුමනින් ජාතියම බටහිර රාමුව තුළට වැටී දේශීයත්වය හා ජාතිකත්වය හා රටේ වැදගත්කම ද විනාශ වී යාම වළක්වා ලිය නොහැකි වනු ඇත. අවර දිගුවත්ගේ බලකාමී හා ආගමික අත්කවාදී ක්‍රියා පිළිවෙත් ඒ අනුව ඔවුන් යෙදු උපක්‍රමත් නිසා අද වන විට අපි අපේ කමින් බැහැරව අපට අයත් නැති මගක යමින් සිටිමු. ඒ හේතු කොට ගෙන ඇදුම් පැලඳුම් ආදී බාහිර ලක්ෂණ වශයෙන් වෙනස් වීමටද වඩා අදහස් උදෙසා හා චර්යාධර්ම වශයෙන් සිසුයෙන් වෙනස්වීම රටට හා ජාතියට අහිතකර බව පෙනේ.

අපරදිගුවත් පැමිණීමට පෙර අපට අපේම අධ්‍යාපන ආර්ථික සැලසුම් හා නීතිසම්ප්‍රදායක් ද තිබුණි. ඒ තුළ ජාතික මතය හා මහා සිංහලය ගොඩ නැගුණි. අපර දිග මිසදිවුවත් අගය කළේ ඔවුන්ගේ උතුරු ඇස්වලට පෙනුනේ අපේ ශ්‍රේෂ්ඨකම නොව හොමික සම්පත්ය. තම රටවල එවැනි සම්පත් නොතිබුණු හෙයින් අපේ රටේ සම්පත් ගෙන ගොස් එම රටවල් දියුණු කිරීම ඔවුන්ගේ අභිප්‍රාය විය. වෙළඳම මගින් පමණක් නොව රට තුළ ඔවුන් ක්‍රියාත්මක කළ ආගමික අධ්‍යාපනික ආර්ථික හා දේශපාලනික උපක්‍රම මගින් ද අපේ රටේ සම්පත් සුරා කැම

සිදු කළහ. එය මංකොල්ලයකි. ඒ සඳහා දෙරටු විවර කර ගැනීමට ඔවුන්ට අවශ්‍ය වූ මූලිකම දෙය වූයේ ජාතික මතය විනාශකර වීමයි. එහිදී මෙරට ජාතික මතය ගොඩ නැගීමට පදනම් වූ දේශීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය හා අධ්‍යාපන ආයතන ද ඒ සියල්ල මෙහෙය වූ බුදුදහමට අනුගත ක්‍රියා මාර්ගයන් ද අඩපන කර දමීම ඔවුන්ට අවශ්‍ය විය. රට තුළ ක්‍රියාත්මක වූ පෘථිවිමය ප්‍රතිපදාව දුර්වල කිරීම ද ඔවුන්ගේ මූලික කාර්යයක් විය. මෙරට මිනිසුන් මස් කෑමට හුරුකිරීම හා ඒ සමගම ගව ඝාතනයට යොමු කර වීම දුරාවාරය හා මත් පැන් පානය වාරිත්‍ර විදි බවට පත් කිරීම සෞරකමට හා බොරුවට ඉඩ සැලැසීම ආදී විවිධ උපක්‍රම මගින් පෘථිවිමය ප්‍රතිපදාව බිඳදමීමට අපර දිගුවෝ ක්‍රියා කළහ.

විහාරස්ථාන මුල් කර ගෙන ගම් මට්ටමින් ක්‍රියාත්මක වූ බෞද්ධ අධ්‍යාපන ක්‍රමය හා ආරවුල් විසඳ ගැනීම හේතුකොට ගෙන ශක්තිමත්ව ගොඩනැගී තිබුණු ගිහි පැවිදි සම්බන්ධය හා සිංහල එකමුතුව මේ රට තුළ තම අධිපතිත්වය තහවුරු කරලීමට එරෙහි වූ ප්‍රබල සාධකයක් බව ඉංග්‍රීසිහු වටහා ගත්හ. සුද්ධයකින් රට අල්ලා ගැනීමට නොහැකි වූයේත් ගිවිසුමක් මගින් රටේ පාලනය භාර ගනිද්දී බුද්ධගම ආරක්ෂා කරන බවට එම ගිවිසුමෙන් පොරොන්දු වීමට සිදු වූයේත් ගමක් පාසා පැවැති විහාරස්ථාන කේතුකොට ගත් වැඩ පිළිවෙල හා ගිහි පැවිදි සම්බන්ධය නිසාම බව ඉංග්‍රීසිහු වටහා ගත්හ. 1815 ඉංග්‍රීසීන් රට පාලනය කිරීමට බාර ගැනීමේදී අත්සන් කළ ගිවිසුමෙහි බුද්ධාගම හා දේවාල ආගම් ද මෙරට උරුමයන් ද රක්ෂිත බවට ඔවුන් පොරොන්දු වූයේ අවංක චේතනාවෙන් නොවේ. ඉංග්‍රීසීන්ගේ වංක බව එද සිංහලයේ ප්‍රධානීන්ට වැටහුණා නම් එවැනි ගිවිසුමක් මගින් ඉංග්‍රීසීන්ට රට බාර නොදෙන්නට ද ඉඩ තිබුණි. ගිවිසුම අත්සන් කර වසර දෙකක් ගත වෙද්දී එනම් 1817 වන විට සුද්දන්ගේ වංක බව, ඔවුන් තමන් බලාපොරොත්තු වූ පරිදි රටට හා ජාතියේ උරුමයන්ට ගරු නොකරන බව, සිංහලයින්ට වැටහී ගියෙන් සුද්දන්ට එරෙහිව කැරලි ගැසීමට පටන් ගත්හ. මෙසේ ඉංග්‍රීසි ආධිපත්‍යයට එරෙහිව සිංහලයන් විසින් දියත් කරන ලද පළමු සිංහල විමුක්ති සටන, ඇතුළත් හඳුන්වන පරිදි 1817 - 18 උඩරට කැරැල්ල ඇරඹුණේ ඉංග්‍රීසීන්ගේ අසාධාරණකම්

ඉවසා දරාගත නොහැකිම තැනැයි. වෙල්ලස්සේ සටන නමින් ඉතිහාසගතව ඇති එම සිංහල විමුක්ති සටන බුටුවේ රටේ රාළ විසින් වෙල්ලස්ස, බිබිල, උනගොල්ල විහාරස්ථානය අසල පිහිටි ගලක් මත සිට එවකට බදුල්ලේ දිසාපතිවරයා වූ විල්සන් හා ඔහුගේ සහයකයාද එකම හි පහරකින් විද මරා දමනු ලැබීමත් සමගම වඩාත් නිපුණු බවට පත් විය. ඒ වන විට සුද්දන් සමග සිටි කැප්ටිව්පොළ නිලමේතුමා සිංහලයන් මර්දනය කිරීමට සේනාවක් සමග වෙල්ලස්සට පැමිණියද ඔහුගේ ජාතික මතය පිබිදී සුද්දන්ට එරෙහිව සිංහල විමුක්තිකාමීන් සමග එකතු වීම ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට ඉවසුම් නොදෙන්නක් විය. සුද්දන්ට රට හැර දමා යන්නට හිතෙන තරමට වීරකැප්ටිව්පොළගේ තායක්කවයෙන් සිංහලයෝ සටන් කළහ. එහෙත් හදිසියේම ඉංදියාවෙන් ගෙන් වූ අතිරේක හමුද බලඇණියක් තිසා බුටුන්ගේ ආණ්ඩුකාරයා යළි ප්‍රාණවත්වී එම හමුදාව වෙල්ලස්සට එවීමත් සමගම තත්ත්වය වෙනත් අතකට හැරුණි. වයස අවුරුදු 15 ට වැඩි පිරිමින්ද සමග පණස් දහසක් පමණ සිංහලයින් ඝාතනය කර ඔවුන් ගේ හරකබාන පවා විනාශ කරමින් ඉංග්‍රීසි හමුදාව ඉතා මිලේච්ඡ අන්දමින් ක්‍රියා කළහ. කැප්ටිව්පොළ වීරයා අල්ලා ගැනීමත් සමග සුද්දන්ට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වූ පුරම සිංහල විමුක්ති සටන නිමාවට පත්විය. ඉංග්‍රීසින් විසින් වෙල්ලස්ස ප්‍රදේශයේ සියලුම විහාරාධිපති හිමිවරුන් හා ගිහි නායකයන්ද අල්ලා ගනු ලැබූ අතර සමහරු ඝාතනය කරණු ලැබූහ. තවත් විශාල පිරිසක් මැරෙන තුරුම යාපනයේ හිර ගෙදර රඳවා තබනු ලැබූහ.

මේ රටේ බෞද්ධ හිසුන් ජනතාව සමග සම්බන්ධකම් පවත්වන තුරු කමන්ට අවශ්‍ය පරිදි රට පාලනය කළ නොහැකි බව වෙල්ලස්සේ සටනින් පසු ඉංග්‍රීසිහු මැනවින් වටහා ගත්හ. ඒ අනුව හිසු බලය බිඳ දමීමට හා ගිහි පැවිදි සම්බන්ධය නැති කර දමීමට ඔවුහු උපක්‍රම යෙදූහ. හිසුන් අතෙහි තිබූ අධ්‍යාපනය තැති කරමින් මිෂනාරි පාසල් ඇති කළහ. පන්සල මගින් ගමෙහි ආරවුල් විසඳීමේ ක්‍රමය වෙනුවට උසාවි-ඇති කළහ. ගොවිතැන හා දේශීය කර්මාන්ත වෙනුවට රජයේ රැකියා හා වෙළඳ මඳුන්වා දුන්හ. රජයේ රැකියා ලබාගැනීමට නම් මිෂනාරි පාසල් වල ඉගෙනීමටත් එහිදී සිංහල බෞද්ධ ළමයින් ක්‍රිස්තියානිය වැළඳ ගැනීමටත් යොමු වූහ. ඒ සමගම මත් තැනට හා

දුරාවාරයටද සිංහලයන් යොමුවන තැනට කටයුතු සැලසූහ. එකළ ප්‍රංශයෙන් පැමිණි පාදිලියකුගේ ප්‍රකාශයක් අනුව මෙරට සියලුම සිංහල බෞද්ධයන් කෘත්‍යාලීන කිරීම හෝ එසේ කළ නොහැකි අය තරක බෞද්ධයන් කිරීම ඔවුන්ගේ අරමුණ විය. පළමු අදහස කෙසේ වෙතත් දෙවැන්න නම් බොහෝ දුරට සාර්ථක වෙමින් පවතී.

කෙසේ නමුත් සුද්දන්ගේ හා මිශ්නාරිගේ බලාපොරොත්තු ඒ ආකාරයෙන්ම ඉටු කරගැනීමට නොහැකි වූයේ අධිරාජ්‍ය-වාදීන්ගේ තර්ජන ගර්ජන මර්දන අස්සේම ජාතික මතය පුබුදුවා ගත් සිංහලයින් අතලොස්සකගේ ක්‍රියාත්මක වීම නිසයි. වාරියපොළ සුමංගල හිමි, කුඩාපොළ හිමි, හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හිමි, රත්මලානේ ශ්‍රී ධර්මාලෝක හා ශ්‍රී ධර්මාරාම හිමිවරු, මිගොට්ටුවක්කේ ශ්‍රී ගුණඥ හිමි වැනි හිසුන් වහන්සේලා මෙන්ම අනගාරික ධර්මපාල තුමා, වලිසිංහ හරිස්වතුතුමා, ගොන්නාලේ ගොඩ බණ්ඩා, වීර පුරන් අප්පු ආදී නිර්භීත සිංහලයන් ද ජාතික මතය ප්‍රාණවත් කරවීමට ක්‍රියාකිරීම නිසා මහා සිංහලය සම්පූර්ණයෙන් විනාශ නොවී ආරක්‍ෂා වූ බව කිව යුතුය. විබැටයෙහි ඉපදුනත් සිංහල හදවතක් ඇතිව ජාතිකාභිමානී කවි රචනා කළ එස්. මහින්ද හිමියන්ද පියඳ සිරිසේන වැනි කවියන්ද මෙහිදී සිහිපත් කළ යුතුය. ජාතියේ මුර දේවතාවුන් යයි පිදුම් ලැබූ සිංහල හිසුන් වහන්සේට රැක ගැනීමට කිබුණේ බුදු සසුන හා සිංහල ජාතියයි. එහෙත් උපක්‍රමශීලී වූ ඉංග්‍රීසිහු හිසුන්ගෙන් ඛේදානන්ද හා ගමේ ආරවුල් විසඳීම පැහැර ගත්තාක් පමණක් නොව හිසුන්ට විහාරාධිපති කම් හා නායක පදවි ප්‍රදානය කර උත්වහන්සේලා කිසියම් ආකාරයකින් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට හතු කර ගැනීමට කටයුතු යෙදූහ. විහාර හා දේවාල සතු ඉඩ කඩම් දේපල ආරක්‍ෂා කිරීමෙහි ලා ගෙනෙන ලද විහාර දේවාලගම් ආඥාපණත මගින් ඉතා සියුම් ලෙස විහාරස්ථාන හා හිසුන් වහන්සේලා පාලනය කිරීමට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව කටයුතු යෙදූහ. ඉංග්‍රීසින්ගේ මෙවැනි උපක්‍රම තිසා ජාතියේ මුර දේවතාවුන් වූ හිසුන් අවධානයේ දී පත්සලේ මුරකරුවන් බවට පත් වන තැනට කටයුතු යෙදුණි. නායක පදවි පිරිනැමීම මගින්ද මෙරට ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුකාරයා මගින් වික්ටෝරියා මහාධිරාජ්‍යයටද පක්ෂපාතිව ක්‍රියා කරන හිසු නායකත්වයක් බිහි කර ගැනීමට

ඉංග්‍රීසිහු ප්‍රයත්න දරූහ. මෙසේ වසර දෙදහස් ගණනක් තිස්සේ මේ රට තුළ සප්‍රාණිකව පෝෂණය වූ ජාතික මතය වසර 150 ක් තරම් සුළු කාලයක් තුළ බොහෝ දුරට අප්‍රාණික කර දමීමට ඉංග්‍රීසින්ගේ කුට උපක්‍රම හරහා සමත් වී ඇති බව පෙනේ.

1817-18 වෙල්ලස්ස විමුක්ති සටන හා 1848 මාතලේ විමුක්ති සටන යන අවස්ථාවන්හිදී ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයට එරෙහිව සිංහලයන් නැගී සිටියත් ඉංග්‍රීසින් විසින් ඒවා සාර්ථකව මර්දනය කිරීම හා වෙනත් උපක්‍රමද හේතු කොට ගෙන සිංහල ජාතික මතය දුර්වල වී ගොස් අද වන තුරුත් අපේ මව් බිම ඉංග්‍රීසි ආධිපත්‍යයේ සුවච කීකරු කොළඹයක් බවට පත් වී තිබෙන බව පෙනේ. සිංහලය මර්දනය කිරීමට ඉංග්‍රීසින් යෙදූ තවත් උපක්‍රමයක් වූයේ මේ රට තුළ දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනයා ශක්තිමත් වන ලෙස ක්‍රියාකිරීමයි. සිංහලයාගේ අධ්‍යාත්මික ශක්තිය මර්ධනය කර බෞද්ධ කමට එරෙහිව සිංහලයන් අතරම ක්‍රිස්තියානිකම් ශක්තිමත් කළ ඉංග්‍රීසිහු හිංදුකම හා මුස්ලිම්කම සමග එම ආයතනද වර්ධනය වීමට අවශ්‍ය පසුබිම සැකසූහ. අද වන විට උතුරු හා නැගෙනහිර කිසිදුකන් නොතිබුණු දෙමළ උරුමයක් ගැන හඬ නගනුයේ ඉංග්‍රීසින් විසින් හද වඩා පෝෂණය කළ දෙමළ ක්‍රිස්තියානිත්යය. ඉංග්‍රීසින්ට ගිවිසුමක් මගින් රට බාරදෙන විට උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල ස්ථාවර වූ දෙමළ ජනකොටසක් නොසිටියද 1948 සුද්දන් රට හැරයන අවස්ථාව වන විට යාපනය ත්‍රිකුණාමලය වැනි නගර මුල්කොට ගෙන උතුරු හා නැගෙනහිර පමණක් නොව කළුකරයේද දෙමළ ජන ව්‍යාප්තියක් ඇති වී තහවුරු වී තිබුණේ මහා සිංහලය දුර්වල කිරීමට ඉංග්‍රීසින් යෙදූ උපක්‍රම නිසයි. ඒ සමගම මඩකලපුව මන්නාරම පුත්තලම මාතලේ වැනි නගර මුල් කොට ගෙන මුස්ලිම් ආගමිකයන් ව්‍යාප්ත වී පදිංචිව සිටියහ. ඉංග්‍රීසි යටත් විජිත සමයෙහි ඇරඹී වර්ධනය වූ මෙම සුළු ජනවර්ග ව්‍යාප්තිය 1948 ත් පසුව ද සිසුයෙන් වර්ධනය වී ඇත.

මේ අතරම මෙරටින් යුරෝපයට ගිය උගත්තු අධිරාජ්‍ය-වාදයට එරෙහිව පැනනැගී යුරෝපයේ වර්ධනය වෙමින් තිබුණු මාක්ස්වාදී දර්ශණය ඉගෙන ඒවා හිසින් දරා ගෙන මෙරටට පැමිණ මෙහිද එම මතවාද ක්‍රියාත්මක කිරීමට වාමාංශික දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ඇරඹූහ. ඔවුන්ගේ ආගම ප්‍රතික්‍ෂේප

කිරීමේ පිළිවෙත සිංහල බෞද්ධයින් වැඩි දෙනා අනුමත කළේ නැත. එවිට වාමාංශිකයෝ සුළු ජන කොටස් වෙත නැඹුරු වූහ. ඔවුන්ගෙන්ද වැඩිදෙනෙක් මාක්ස්වාදය නොපිළිගත් නමුත් මාක්ස්වාදී දේශපාලකයින් සුලුජාතික විඤ්ඤානයක් නිර්මාණය කර ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් ක්‍රියා කිරීමටද ඔවුන්ට ස්වයං නිර්ණය අයිතින් ලබා දීමටද ක්‍රියා කළහ. මෙසේ ඉංග්‍රීසින් විසින් මෙරට තුළ රෝපනය කළ සුළු ජාතික විඤ්ඤාණය පෝෂණය වීමට අදාළ කටයුතු වාමාංශිකයන් විසින් ඉටු කරන ලදී. එය මෙරට දේශීය වූද ඓතිහාසික වූද සිංහල ජාතිකත්වයට එරෙහිව නැගුණු බරපතල අභියෝගයක් විය. අද වන විට වෙනම නිජ භූමි මෙරට තුළ අත්පත් කර ගැනීම දක්වා දියුණු වී ඇත්තේ ඊනියා සුළුජාතික විඤ්ඤාණය යයි. ඒ මිය මෙරට ඓතිහාසිකව පැවැති දෙමළ හෝ මුස්ලිම් ජාතිකත්වයක් නොමැත.

සුද්දන් රට හැරදමා යද්දී ඔවුන් විසින් බිහි කරන ලද කර ට සුද්දන් මගින් රට තුළ රඳවා ගිය දයාද කිහිපයක් ඇත. බටහිර ආකල්ප, මිනිසාට අධ්‍යාපන ක්‍රමය, රෝම ලන්දේසි භික්ෂු, පක්ෂ දේශපාලනය හා රට මෙහෙයවන ඔවුන්ගේම ආණ්ඩුක්‍රමයන් ඒවා අතර ප්‍රධාන තැනක් ගනී. ඒ හේතු කොට ගෙන වසර දෙදහස් ගණනක් තිස්සේ පෝෂණය වෙමින් ආ සිංහල ජාතික මතය වෙනුවට සංකර ජාතික මතයක් අප රට තුළ තහවුරු වී ඇත. වර්තමානයේ මේ තත්වය උදාවන බව එද 1926 දී දිවුසින් මෙන් දුටු අනගාරික ධර්මපාල තුමා එය සටහන් කර තැබුවේ මෙසේය.

“මතක තියා ගනින්නා කවද හරි සුද්දෙ මේ රට දල යනවා. උන් යන්නේ උන්ගේ දරුවෝ වගේ කර සුද්දෙ විසිනිස් දහක් බෝ කළාට පස්සෙයි. ඊට පස්සේ මේ අපේ රට පාලනය කරන්නේ මේ කර සුද්දේ. උන් සිංහල භාෂාවට සිරිත් විරිත්වලට වෙර කරනවා. උන් උඹලාගේ දරුවන්ට උගන්නා වි ජාති ආගම් භාෂා බේදයක් එපා කියලා. එහෙම කියලා උන් ඔක්කොම ඉංග්‍රිසියම රජ කරවා වි. පන්සල් වටේ පල්ලි කෝවිල් හද වි. උඹලා උඹලා වෙනුවෙන් දියසේන කුමාරයලා ඉපදෙනකන් බලා ඉන්නවා. උපදින්න ඉන්න දියසේනලා තිබ්බිගෙයිදිම මරා

දමන්න මේ කර සුද්දන්ට පුරවන් බව මතක තියා ගනිල්ලා. අපේ භාමුදුරුවරුන්ටත් උන් එදට ඉතා බේත් දෙනවා උඹලාට වෙන්තේ ඇටිකෙතෙල් කාපු උගුඩුවෝ වාගේ නියෝතියෝ බලා ගෙන ඉන්නයි.”

එද එතුමා කී දේ අද සිදු වී ඇති සේය. එතුමා ගේ අනාවැකිය දන රටත් ජාතියත් පරිහානියට ඇද වැටීම වළක්වා ගැනීමට අපි අසමත් වී සිටිමු. එසේ වීමට තවත් ප්‍රබල හේතුවක් නම් ලොව ඉතාම සුළු ජනකොටසක් වූ සිංහලයන්ට හා ඔවුන්ට ඇති එකම නිජ බිමටද එරෙහිව ලෝක බලවේග රාශියක් එක් වී ක්‍රියා කිරීමයි. ඒ බව හොඳින් දන් බටහිර ආධිපත්‍යවාදීන්ගේ අලුත්ම උපක්‍රමය වන ගෝලීයකර්මයටද හසු නොවී සිංහලයාගේ ඓතිහාසික කාර්ය භාරය ද වටහා ගෙන ක්‍රියා කිරීමට යොමු වුවහොත් සිංහල ජාතියේ හා දේශයේද අනාගත පැවැත්මක් ගැන බලාපොරොත්තු තැබිය හැකිය. එසේ නොවුනහොත් ඕස්ට්‍රේලියාවේ හා ඇමරිකාවේ ආදී වාසීන්ට මෙන් තම උරුමයන් අහිමි වී සිංහල ජාතියද වද වී යනු ඇත. සිංහල දේශයද දෙමළ ක්‍රිස්තියානි රටක් හෝ මුස්ලිම් රටක් හෝ වනු ඇත. සිංහල ජාතික මතය හා මහා සිංහලය රැක ගැනීමට කටයුතු කිරීමේදී එක් අතකින් ලෝකය සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමද තවත් අතකින් ලෝකයෙන් වෙන්වීමද අවශ්‍යවෙයි. අපේ රට තුළ ඇති සම්පත් බොහෝය. ඒ සම්පත් අප විසින්ම අපේ දියුණුවට යොදා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. එහිදී බාහිර ලෝකයෙන් තව්න දැනුම්කුම හා තාක්ෂණයද අපට අවශ්‍ය පරිදි ලබා ගනිමින් ලෝකය සමග සම්බන්ධතා පැවැත්විය හැකිය. විදේශ රටවල ආධාර හා උපදෙස් ලබාගැනීම බොහෝ සෙයින්ම අපට අහිතකර වේ. ඔවුන් ආධාර දෙන්නේ උපදෙස් දෙන්නේ අපට හිතවත්ව යයි මෙනෙක් ලැබී ඇති ආධාර හා උපදෙස් අනුව සිත් ගත නොහැක. උදහරණයක් වශයෙන් ලෝක බැංකුව අපිට ආධාර කරණ අතරම කෘෂිකාර්මික කටයුතු අත්හරින ලෙසද උපදෙස් දෙයි. එහි අරමුණ නම් අධාර දී අපට බලපෑම් කර දේශීය ආහාර නිෂ්පාදනය නතර වීමට කටයුතු සලස්වා දෙන ආධාර වලින් ඇමරිකාවේ තිරිඟු පිටි ආනයනය කර ගැනීමට පසුබිම සැකසීමයි. එබැවින් විදේශ රටවලින් විශේෂයෙන් බටහිර රටවලින් ආධාර හා උපදෙස් ලබා ගැනීම හැකිතාක් නර කිරීමට සිදුවෙයි. ඔවුන්ගෙන් ආධාර හා උපදෙස් ලබාගත් කරමට අප ඔවුන්ගෙන් යැපෙන ස්වයංපෝෂිත

නොවූ ජාතියක් බවට පත් වෙයි.

අපට නිදහස ලැබී පණස් වසරද ඉක්මවා ඇතැයි කියතත් නිෂ්පාදන හා නිර්මාණකරණය අතින් අපි කවිමත් ඉතා පහල මට්ටමක සිටිමු. ඊට හේතුවනම් රට තුළ තිබෙන භෞතික මෙන්ම මානව සම්පත් නිසිලෙස ප්‍රයෝජනයට නොගැනීමයි. අපේ ශ්‍රමය යොදා ගෙන විදේශීය කොම්පැනිකරුවෝ විවිධ නිෂ්පාදන කරවාගෙන ඒවා අපනයනය කරති. එසේ රට පටවන ඇතැම් නිෂ්පාදන ඒවා හිමි කොම්පැනිවල ලේබල් අලවා වැඩි මිලකට ආපසු අපටම අලෙවි කරති. දියුණු යයි සම්මත රටවල ශ්‍රමයට ගෙවිය යුතු මිල ඉතා අධික වන හෙයින් එම රට වල ධනපති කොම්පැනිකරුවන් මෙහි පැමිණ කර්මාන්ත ආයතන පිහිටුවා ඉතාම මිල අඩු ශ්‍රමයකින් අවශ්‍ය නිෂ්පාදන කරවා ගෙන ඒවා අලෙවි කර අධික ලාභ ලබති. ඉන් අපට ලැබෙන අමුතු ලාභයක් නොමැත. එකම දෙය නම් පිටිසර ගම් වල කුඹුරේ හේනේ ශ්‍රමය වතුරුවා නිදහසේ යමක් උපයාගෙන ජීවත් වූ තරුණ තැරුණියන්ට මාසයේ අන්තිමට වැටුපක් ලැබෙන රැකියාවන් හිමි වීම පමණි. එහෙත් ඒ සමගම කුඹුර හා හේනද පාර වී ගාමේ යංවර්ධන කටයුතු අඩාලවන බව බොහෝ දෙනාට නොපෙනේ.

රටක් මෙහෙයවන ප්‍රධානතම ප්‍රතිපත්ති මාලාව වනුයේ රාජ්‍ය ව්‍යවස්ථාවයි. අද අපි එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නමින් හඳුන්වමු. 1815 දී ඉංග්‍රීසින් හා සිංහලේ ප්‍රධානින් අතර ඇති වූ ඉංග්‍රීසින්ට රට පාලනය කිරීමට බාරදීමේ ගිවිසුම බිහිවන තුරුම මේ රට පාලනය වූයේ නොලියු ව්‍යවස්ථාවක් මගිනි. ඉන්දියාවේ ධර්මාණේක රජුගේ උපදෙස් මත දෙවන පැවිස් රජතුමා අභිෂේකය ලැබූ ආකාරය විමසා බලනවිට රාජ්‍ය පාලනය පිළිබඳ නොලියු ව්‍යවස්ථාවේ එකල පැවති ස්වරූපය සිතාගත හැකිය එම විස්තරය සාරස්ව දීපති නම් වූ සමන්ත පාසාදිකාධිකාරීවෙහි සඳහන් වේ. අභිෂේක ජලය පිරවූ සංඛයක් අතින් ගත් කෂත්‍රිය කන්‍යාවක් පලමුව රජු අභිෂේක කරයි. එහිදී ඇය තමන් මගින් නියෝජනය වන කැත් කුලයේ ජනයාගේ ආරක්ෂාව හා අභිවෘද්ධිය සැලසීම පිණිස රජු අභිෂේක කරන බව පවසමින් අභිෂේක ජලය හිසට වත් කරයි. ඒ ආකාරයෙන්ම පුරෝහිත බමුණා හා සිටුවරයාද රජු අභිෂේක කරති. එහිදී ඔවුන් කියන කවන් දෙයක් නම් රාජ්‍ය විවාරමින් තම ජන කොටස් වල යහපත හා ආරක්ෂාව පිණිස කටයුතු කරන්නේ නම් එය ඉතා හොඳ බව හා එසේ නොකරන්නේ

තම රජුගේ හිස හත් කඩකට පැළවා යනුවෙන් ශාප කිරීමයි. මෙය ලිඛිත අණවුනුම ව්‍යවස්ථාවක් අනුව දිවුරුම් දීමකටද වඩා රටේ පාලකයා ජනතාවගේ සුභසිද්ධිය සඳහා දඩ ලෙස යොමු කරවීමක් බව සඳහන් කළ හැකිය. දුටුගැමුණු රජතුමාගේ කාලය දක්වාම ක්‍රියාත්මක වන්නට ඇත්තේ මෙම ක්‍රමය යයි සිතිය හැකිය.

එම නොලියු ව්‍යවස්ථාව තව දුරටත් පුරුල් කරමින් බුද්ධ ශාසනයේ විරජනීය පිණිස කටයුතු කිරීම තම අරමුණ බව දුටුගැමුණු මහ රජතුමා ප්‍රතිඥා දී ඇත. බුද්ධ ශාසනය රැකෙන විට මිනිස් පුරාව පමණක් නොව සතා සීපාවා, ගහකොළ ආදී වශයෙන් රටකුල පවතින සියල්ලේම ආරක්‍ෂාව හා පැවැත්ම සිදුවෙයි. කිත්සිරිමෙවන් රජු දවස දළදා වහන්සේ ලක් දිවට වැඩම වීමත් සමගම නොලියු ව්‍යවස්ථාවේ තවත් වෙනසක් ඇති විය. එය නම් කවර රාජ කුමාරයෙක් තමුන් රජකමට සුදුස්සකු වනුයේ දළදා වහන්සේ ඔහු සතුව තිබුණෙක් බවයි. ඒ අනුව, දළදා වහන්සේ තමන් සතුව පැවතීම රජ කමට අවශ්‍යම සුදුසු කමක් විය. දෙවන පැනිස් රජුගේ කාලයේ ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ වැඩම වීමත් සමගම රජතුමා ස්වකීය මුළු රජයම හෙවත් මුළු රටම බෝධීන් වහන්සේට එනම් බුදුරජාණන් වහන්සේට පූජා කිරීම නිසා මුළු මහත් දේශයම බුදු රජුන් සතු හමියක් බවට පත් විය. එම බුද්ධ හමිය මැනවින් පාලනය කිරීම රජතුමාගේ කාර්ය විය. මහ පැරකුම්බා රජතුමාගේ අපේක්‍ෂාව වූයේ රටවැසියන් සුඛිත මුදිත කිරීම, බුද්ධ ශාසනය ආරක්‍ෂා කිරීම, පෝසතුන් ආරක්‍ෂා කිරීම හා දුප්පතුන් පෝෂනය කිරීමයි. අටුවාටිකා හා මහාවංශ වැනි ග්‍රන්ථ වල සඳහන් වී ඇති මෙම කරුණු නොලියු ව්‍යවස්ථාවේ අංගයන්ය. නිශංකමල්ල රජතුමා මෙරට පාලකයා බෝධිසත්වයකු විය යුතු යයි හල් කොටා තිබීමෙන්ද රාජ්‍ය ව්‍යවස්ථාව කෙසේ සකස් වී තිබුණදැයි සිතා ගත හැකිය.

මෙම නොලියු ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කරුණු ද ඇතුළත් ව 1815 වේ සිංහලේ (උඩරට) ශිවසුම සකස් වී ඇත. එය මෙරට රාජ්‍ය පාලනය පිළිබඳව ලිඛිත පුරාණ ව්‍යවස්ථාව ලෙසද සැලකිය හැකිය. 1948 දී ඉංග්‍රීසින් රට හැර යෑමට පෙර ව්‍යවස්ථාදායක සභාව රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාව ආදී වශයෙන් ඉංග්‍රීසි අණවුකාර-වරයකු යටතේ ක්‍රියාත්මක වූ පාලන තන්ත්‍ර සඳහා ඔවුන් විසින්ම

ඔවුන්ට අවශ්‍ය පරිදි ව්‍යවස්ථාව සකස් කර ගත්හ. 1948 න් පසු 1972 දක්වාම ක්‍රියාත්මක වූයේ අයිවර්ජෙතිමස් විසින් සකස් කරන ලද සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවයි. 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් රටට පූර්ණ නිදහස ලැබීම තහවුරු කෙරුණි. එම ව්‍යවස්ථාව හා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ද සෝල්බරි ව්‍යවස්ථා රාමුව තුළම සකස් වී ඇත. 72 හා 78 ව්‍යවස්ථා මගින් දේශීයත්වය මතු කරලීමේ ප්‍රයත්නයක් දක්නට ලැබේ. එතෙක් 1978 ව්‍යවස්ථාව මගින් ඉංග්‍රීසිය රටේ සම්බන්ධීකරණ භාෂාව ලෙස ස්ථාපිත කොට තිබීම ආපස්සට ගමන් කිරීමක් බව සඳහන් කළ යුතුය. ඊටත් වඩා එතාට යමක් මහා සිංහලය යටපත් කර සුළු ජනකොටස් වලට ප්‍රමුඛතාව දෙමින් 2000 අගෝස්තු 7 වන දින පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරිපත් කළ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත සැකසී ඇත. ඉංග්‍රීසිය රජ කරවන රට බෙදන භයානකම ව්‍යවස්ථාවක් ලෙස සැලකිය හැකි එම ව්‍යවස්ථා කෙටුම් පත පවතින රජයේ බලකාමී අරමුණුවලට මුල්තැන දෙමින් නිර්මාණය වී තිබේ. එබැවින් එය රට දෙකට තුනට කැඩී ඊළමට (වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයකට) පාර කැපෙන පිඹුරු පතක් ලෙස සැලකිය හැකිය.

සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉංග්‍රීසින්ට අවශ්‍ය පරිදි ඔවුන් රට හැර ගිය පසුවද මෙරට රාජ්‍ය තන්ත්‍රය හැසිරවීමට සැකැස්සුණි. 1972 දී සැකැස්සුණු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තරමක් දුරට දේශීයත්වයට ලංවන ලෙසින් සකස් වූවක් බව එහි එන පහත සඳහන් පැණවීම් අනුව පැහැදිලි වේ.

- * ශ්‍රී ලංකාව සෛවරී ස්වාධීන ජන රජයකි..
- * ශ්‍රී ලංකා ජන රජය ඒකීය ජන රජයකි..
- * ශ්‍රී ලංකා ජන රජයේ පරමාධිපත්‍යය ජනතාව කෙරෙහි පිහිටා ඇත්තේය. ඒ පරමාධි පත්‍යය අත් හළ නොහැක්කේය, අත්සතු කළ නොහැක්කේය.
- * ජාතික රාජ්‍ය සභාව ජනතාවගේ උත්තරීතර ආයතනය වන්නේය.
- * ශ්‍රී ලංකා ජන රජය බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛ ස්ථානය පිරිනමන්නේය. රජය විසින් බුද්ධාගම පුරස්කූත කොට පෝෂණය කළ යුත්තේය.
- * ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව 1956 යේ අංක 52 දරන

රාජ්‍ය භාෂා පනතින් නියමිත පරිදි සිංහල භාෂාව වන්නේය.

- * දෙමළ භාෂා භාවිතය 1958 අංක 28 දරණ දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධි විධාන) පනත අනුව වන්නේය.
- * සියලු නීති පැණවීමේදී ද භාෂාව සිංහල භාෂාවයි. සෑම නීතියකම ද එසේ හඳුනා සෑම අනු නීතියකමද දෙමළ පරිවර්තනයක් විය යුත්තේය.

1978 ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව ද ඊට බොහෝ දුරට සමාන පහත සඳහන් පැණවීම් දක්වෙයි.

- * ශ්‍රී ලංකාව නිදහස් සෞචරි ස්වාධීන ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජන රජයකි.
- * ශ්‍රී ලංකාව ඒකීය ජන රජයකි.
- * ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජන රජයේ පරමාධිපත්‍යය ජනතාව මත පැවරී ඇත.
- * ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාධීනත්වය සෞචරිභාවය එක්සත් බව හා දේශපුරුණත්වයද රජය විසින් ආරක්ෂා කළ යුතුය.
- * පරිපාලන දිස්ත්‍රික්ක 24 කින් හා දේශීය ජල තිරයෙන් සෑදුණු භූමිය ශ්‍රී ලංකා ජන රජයට අයත් අඛණ්ඩ දේශයකි.
- * බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය දීම හා බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂා කොට පෝෂණය කිරීම රජයේ වගකීම විය යුතුය.

2000 අගෝස්තු 7 වන දින පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම් පතට අනුව පහත සඳහන් කරුණු තහවුරුවේ.

- * ශ්‍රී ලංකාව බහු චාර්ගික, බහු භාෂාමය, බහු ආගමික පරිසරයක් ඇති සෞචරි ස්වාධීන එක්සත් ජන රජයකි. (කලින් ව්‍යවස්ථාවල ස්ථාපිත කර තිබූ “ඒකීය රාජ්‍යය” යන්න ඉවත් කර ඇත.)
- * සිංහල හා දෙමළ රාජ්‍ය භාෂා වන අතර සිංහල දෙමළ ඉංග්‍රීසි යන භාෂා තුනම ජාතික භාෂාවන් වේ.
- * ජාතික ගීය දෙමළ බසින්ද පරිවර්තනය කෙරේ. (එවිට ජාතික ගී දෙකකි. ඒ අනුව රටවල් දෙකක් ද ඇති විය හැකිය.)
- * බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය පිරිනැමෙන අතර ඒ අනුව (ඒ ආකාරයටම යන අදහස මෙහිදී අදහස් වේ) අනිකුත්

ආගමිකවලටද සැලකීම සිදුවෙයි.

- * ජනාධිපති වරයා පත් කිරීම අගමැතිගේ උපදෙස් මත පාර්ලිමේන්තුව විසින් කරනු ලබන අතර ඡන්ද බලය හිමි ඕනෑම ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියෙකු ඒ සඳහා පත් කර ගත හැකිය. (මෙහි දී ජනාධිපති වරයකු වීමට වෙනත් කිසිදු සුදුසු කමක් දක්වා නැත.)
- * ජනාධිපතිවරයා සේනාධිපතියකයා වන්නේය.
- * උප ජනාධිපතිවරු දෙදෙනෙක් ජන වර්ග අනුව පත් කෙරේ. (ජනාධිපති සිංහල නම් උප ජනාධිපතිවරු දෙමළ හා මුස්ලිම් අය වෙති.)
- * ජනාධිපති අසනීප වූ විටක හෝ විදේශ ගත වූ විට උප ජනාධිපතිවරයෙක් එම ධුරයේ වැඩ බැලීමට පත් වෙයි. (එවැනි අවස්ථාවකදී අබ්දුල් රසූල් මහතාද පෙත්වා දෙන පරිදි මුහුට රජයේ අනිකුත් අය සිරගත කොට රටේ බලය අල්ලාගෙන ඒකාධිපති පාලනයක් ගෙන යෑමටද ඉඩ ඇත.)
- * උතුරු හා නැගෙනහිරට වසර 10 ක අන්තර් පාලන මණ්ඩලයක් යෝජනා කර තිබේ. (ඒ අනුව එම කාලය ඇතුළත එම ප්‍රදේශ තුළ වෙනම දෙමළ රාජ්‍යක් සඳහා අවශ්‍ය පසු බිම් ඊළාම් වාදීන්ට සකසා ගත හැකිය.)
- * මුළු රටටම බලපාන ලෙස නීති පැනවීමට මෙතෙක් පාර්ලිමේන්තුවට තිබූ බලය අහිමි වේ.
- * යෝජිත ව්‍යවස්ථාව සම්මත කළහොත් එම අවස්ථාවේ ශ්‍රී ලංකාවේ සිටින වෙනත් රටක පුරවැසි කම නොමැති සියලුම දෙනාට ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසි කම හිමි වේ. (මෙය සිංහල ජාතියට අසාධාරණයක් මෙන්ම රටේ පුරවැසිකම බාල්දු කිරීමකි.)
- * 1978 ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 6 වන සංශෝධනය යටතෙහි එන 157 (අ) ඡේදයට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ දේශ පුරුණත්වය උල්ලංඝනය කිරීම තහනම් කරමින්, වෙනම රාජ්‍යක් සඳහා මෙරටදී හෝ විදේශයකදී නිසිවින් කළ නොහැකිවන ලෙස කර ඇති පැණවීම් නව ව්‍යවස්ථා කෙටුම් පතෙහි ඇතුළත් කර නොමැත. එසේම ඊට අනුව කළයුතු දිවිවිමද ඉවත් කර ඇත. එම දිවිවිම මෙසේය.

“..... වන මම ශ්‍රී ලංකා දේශය තුළ වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට කෙලින්ම හෝ අන්‍යාකාරයකින් ශ්‍රී ලංකාව තුළදී හෝ ඉන් පිටදී ආධාර දීම, අනුබල දීම, අනුග්‍රහ දක්වීම, මුදල් යෙදවීම, ධෛර්ය දීම, හෝ දේශනා කිරීම නොකරණ බවට ගෞරව බහුමානයෙන් යුක්තව ප්‍රකාශ කොට ප්‍රතිඥා දෙමි.”

මෙවැනි ප්‍රතිඥාවක් ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත්ව තිබීම දෙමළ ඊළාමයක් හෝ මුස්ලිම් කළාපයක් රටතුළ පිහිටුවීමට බාධාවකි.. එබැවින් එවැනිකට ඉඩ සලසනු සඳහා මිස මෙවැනි ව්‍යවස්ථා ඡේදයක් ඉවත් කිරීමට වෙනත් කිසිදු හේතුවක් නැත. මේ අන්දමින් සුළු ජන කොටස්වලට අනවශ්‍ය බල තල ලබාගත හැකි වන පරිදි රටේ මුල් උරුමක්කාරයන් ගැන නොතකා ව්‍යවස්ථා හඳුනා දේශපාලකයින් සිටින රටක් ලොව වෙන කොතෙවත් ඇතුළු සිතිය නොහැක. කෙසේ නමුත් රටේ හා ජාතියේ පැවැත්මට අහිතකර මෙවැනි ව්‍යවස්ථා කෙටුම් පතක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන ඒමෙන් විසි එක් වැනි සියවස ආරම්භක වර්ෂයේ මැද භාගයේදී සිදු වූ, මෑත ඉතිහාසයේ නොසිදු වූ වැදගත්ම දෙයක් ඇත. එය නම්, මහානායක මාහිමිවරුන් වහන්සේලා ප්‍රමුඛ මහ සගරුවන රට බෙදීමේ ව්‍යවස්ථාවට එරෙහිව එකම මතයක පිහිටා නැගී සිටීමයි. ව්‍යවස්ථාවට පක්ෂවද අතලොස්සක් හික්මුත් කලා කිරීම පිළිබඳව කිව යුතුව ඇත්තේ “බුදු භාමුද්‍රුවන්ටත් එරෙහිව දෙවිදත්තර කෙනෙක් හිටියා. ඔහුටද පක්ෂව පිරිසක් හිටියා” යන්නය. මහා නාහිමිවරුන් ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මහ සගරුවන හා ගිහි ජනතාවද ඒකරාශී වූයේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම් පත නිසයි. එසේ ඒකරාශී වීම ඓතිහාසික වැදගත් සිදුවීමකි, මහා කුසලයකි.. ඒ මහා කුසලය සිදු කර ගැනීමට පාදක වූ නව ව්‍යවස්ථා කෙටුම් පතට නිවන් සැප ලැබේවා යි පැකීම හා ඊට අදාළ සියලු කටයුතු කිරීම රටේ හා ජාතියේ අනාගත අභිවෘද්ධිය හා ආරක්ෂාව සහන හැම දෙනාගේම යුතුකම හා වගකීම විය යුතුය. ඒ සමඟම මෙරට ජීවත්වන හැම දෙනාගේම යහපත හා ආරක්ෂාව පිණිස ද සිංහල බෞද්ධ රාජ්‍යයක් රටතුළ බිහිකර ගැනීමට ද උත්සාහ කළ යුතුය. ඒ උතුම් කාර්යය සඳහා “ජාතික මතය හා මහා සිංහලය” අත්වැලක් වේවා!

-බෙංගමුවේ නාලක ගිම්

පෙරවදන

මිනිස්සු ඉපදී ජීවත් වී මැරීයති. ලොව විවිධ දේශයන්හි ජාතීන් බිහිවී එම ජාතීන් ද විවිධාකාරයේ වෙනස්කම්වලට භාජනය වී විනාශ වී යති. ඇතැම් ජාති බොහෝ කලක් ලොව ජාතීන් වශයෙන් ජීවත් වෙති. සිංහල ජාතිය ද ඉන් එකකි. සිංහල ජාතියේ ලිඛිත ඉතිහාසය වසර දෙදහස් පන්සිය ගණනක් ඇතට යයි. ඔවුනට බුදුදහම ලැබී එය හඳුනාගෙන ඒ අනුව ජීවත් වීමට පටන් ගත් ද සිට එනම් අදින් වසර 2538 ට පෙර සිට අද දක්වා ම එම ජාතිය සතුව ඇති අනන්‍යතා ලක්ෂණය නම් ඔවුන් රට දය සමය වෙනුවෙන් ජීවත් වීමයි. කට බඩ හා සැප සම්පත් වෙනුවට රට දය සමය සුරැකීම තම මූලික අරමුණ කර ගත් සිංහලයෝ ලොව අන් සියලු ජාතීන්ගෙන් වෙන්කර දක්විය හැකි උදර ගුණයකින් යුක්ත වුවෝ වෙති. එම උදර සංකල්පතාවලින් බැහැරව කටයුතු කිරීමට පෙළඹුණහොත් එද සිට සිංහල ජාතියේ වටිනාකම ද නැතිව යයි. සිංහල බස කතා කළත් සිංහල නමින් පෙනී සිටියත් එද සිට සිංහල ජාතිය විනාශ වී ගියාක් මෙන් සැලකීමට සිදු වෙයි. අමෙරිකාවේ කළැයි කියන පරීක්ෂණයකින් සිංහල ජාතිය ද වද වී යන ජාතියක් ලෙස සලකා ඇත්තේ ඔවුන් අද වන විට ඔවුන්ගේ ජාතියේ පැවැත්ම හා වැදගත්කම ඉතිහාසය පුරාම තහවුරු කළ රට දය සමය සුරැකීමේ අරමුණින් දිවි ගෙවීම බැහැර කරමින් සැප විඳීම හා විදේශීයත්වයට නැඹුරුව ක්‍රියාකිරීම නිසා නම් එහි සත්‍යයක් ඇතුළු පිළිගත හැකිය. මෙවන් උතුම් ජාතියක් ලොවෙන් තුරන්ව යාම බලබලා සිටීම නුවණක්කාරකමක් හෝ සන්සුරු කමක් නොවේ. එබැවින් රට දය සමය සුරැකීමේ

උදර අරමුණ මත ජාතියේ පැවැත්ම තහවුරු කිරීම සිංහල ජාතියේ උපන් හැම දෙනාගේ ම මෙන්ම ඒ උතුම් පිළිවෙත ගරු කරන මිනිස්කම අගයන අත් අයගේ ද යුතුකම විය යුතුය.

සිංහල ජාතියට හරිමග පෙන් වූ බුදු දහම ලෝකයේ පවත්නා සාමාන්‍ය පිළිවෙතට එරෙහිව යන දහමකි. ලොව සාමාන්‍ය පිළිවෙත නම් තෘෂ්ණාවට හා ද්වේෂයට හා මෝහයට අනුගතව ක්‍රියා කිරීමයි. ආහාරපාන හා අනෙකුත් සැපපහසුකම් සියල්ලක් ම සැලසෙනුයේ එම ලෝකික පිළිවෙත අනුවයි. වත්මන් ලෝකයේ විවිධ විලාසිතා, සැපසම්පත් බලකාමය හා පහසුකම් සියල්ලක්ම ක්‍රියාත්මක වනුයේ ලෝකයට අනුගත වූ එම පිළිවෙත මතයි. එහෙත් සිංහල බෞද්ධයෝ එම පිළිවෙතින් තරමක් බැහැර වී තෘෂ්ණාවට, ද්වේෂයට හා මෝහයට ප්‍රතිපක්‍ෂව ක්‍රියාත්මක වූහ. ඒ නිසාම තම පෞද්ගලික සුඛ විහරණයට වඩා රටක් ජාතියක් හා දහමක් වශයෙන් පැවැත්ම ඔවුහු අගය කළහ. බුදු දහමෙහි උගන්වන ලොව පවතින ක්‍රමයට එරෙහිව යන (පරිසොතගාමී) පිළිවෙත මේ සඳහා ඔවුහු උපයෝගී කර ගත්හ.

බුදු දහමෙහි උගන්වනුයේ ලෝකයෙන් බැහැර වී නිවණට යන පිළිවෙතයි. එහෙත් ඒ පිළිවෙත ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව ඇත්තේ ලෝකය තුළ ඉඳගෙනමයි. ලොව සැප ලබා දෙන පින්දහම් කිරීමට බුදු දහමෙහි උනන්දු කරවනුයේ ඒ නිසයි. දහමට අනුව නම් අවසානයේ පින්පව් දෙකම බැහැර කළ යුතු වෙයි. එසේ නොකර නිවණට යා නොහැක. එහෙත් පළමුව පව්වලින් බැහැරව පින්දහම් හි යෙදී සිතට සහනය ලබාගෙන ඒ සහනයේදී සිතෙහි නුවණ දියුණු කර ගෙනම එම සිතෙන් නිවණ සාක්‍ෂාත් කර ගත යුතු වෙයි. සියලු පව් නොකිරීම කුසල් රැස් කිරීම හා තම සිත දමනය කර ගැනීම බුදුවරුන්ගේ අනුශාසනාව ලෙස සැකෙවින් දක්වා ඇත්තේ ද එම පදනම අනුව යමිනි. දහම වුවද නිවණ සඳහා යොදා ගනු මිස එය ග්‍රහණය කර ගැනීම නොකළ යුතු බව 'කුල්ලපතං භික්ඛවේ වො ධම්මං දෙසිස්සාමි නිස්සරණපට්ඨාය නො ගහණපට්ඨාය' මහණෙකි මම නොපට පහුරක් යෙයින් දහම් දෙසමි. එතෙරවීමට මිස ග්‍රහණය කර ගැනීමට (කරගනගෙන යාමට) නොවේ. යනුවෙන් බුදු හිමියන් දෙසූහ. එහෙත් මේ බුදුවදන වැරදි ලෙස වටහා ගන්නා මෙන්ම වටහා දෙන ඇතැම්හු ධර්මය රැකදීමට වත් පොසිති. පහුර එතෙර වීමට යොදා ගෙන කර

ගතගෙන නොයතත් තවත් කෙනෙකුට ද එතෙර වීමට ආරක්‍ෂා කර තබනු මිස දිසේ පාකර නොහරියි. පා වී යෑමට ද ඉඩ නො තබයි. දහම ද එසේ ය. තමන් දහම අනුව සිත වටා සසර සයුරින් එතෙර වී තවත් බොහෝ දෙනාට එතෙරවීම සඳහා එය රැක තබා යා යුතුයි. මෙරට සිංහල හිමිකුන් වහන්සේ සිංහල රජවරු හා සිංහල ජනතාව ද කර ඇත්තේ එයයි. එනම් අනාගතයට දහම ආරක්‍ෂාකර තැබීමයි.

වෙනත් බොහෝ රටවල බුදුසසුන නැතිව යද්දී සිංහල රටෙහි එය ආරක්‍ෂා වූයේ ද සිංහලයින් දහම රැකදීමට ගත් වෙරවැයම නිසාමයි. වළගම්බා රජු සමයෙහි ඇති වී දෙළොස් අවුරුද්දක් තිස්සේ පැවති බැමිණිනියා මහා සාගත සමයෙහි මිනිසුන් මරා ගෙන කෑමට තරම් මිනිස්සු පෙළඹුණහ. ඒ වන විට දහම පොත පතෙහි ලියා නො තිබුණි. ගුරු සිසු පරපුරෙන් එය කට පාඩමින් රැකගෙන එමින් සිටියහ. සියලු දෙනාම සියලුම ත්‍රිපිටක බුද්ධ චරිතය දන නොසිටියහ. එසේ තිබිය දී එක් දහම් කොටසක් දන සිටි පිරිසක් සාගතයෙන් මියැදී ගියේ නම් නැවත ඒ දහම් කොටස දන ගැනීමට කිසිදු ක්‍රමයක් නො තිබුණි. මේ නිසා සාගත සමයෙහි කට පාඩමින් රැක ගෙන ආ බුදුදහම රැක ගැනීමට බලවත් වෙහෙසක් දරීමට සිංහල හිමිකුන් වහන්සේට සිදුවිය. මේ පිළිබඳ තොරතුරු මහේන්දරාචාර්ය (අංගුත්තර නිකාය අටුවාව) වැනි පොත්වල සඳහන් වෙයි. එහි සඳහන් වන පරිදි එද හිමිකුන් වහන්සේලා රැස්ව පත්සිය නමක් දහම රැක ගැනීමේ අරමුණින් ඉන්දියාවට වැඩම කළහ. ඒ සඳහාම කැපව තවත් පත්සිය නමක් සිංහල හිමිකුන් වහන්සේ මෙරටම රැඳී තම ශිෂ්‍යවරුන්ට දහම පාඩම් කරවූහ. මුහුදු වෙරළට පැමිණ වැලිගොඩගසා වැල්ලේ හිස තබාගෙන වන පොත් කරවීම් කළ ආකාරය අතිශය අනුවේදනීය ආකාරයෙන් මහේන්දරාචාර්යයෙහි සඳහන් වෙයි. සාගතය අවසන් වූ පසුව ඉන්දියාවට වැඩි හිමිකු පිරිසද මෙරටට ආපසු වැඩම කළහ. ඒ පත්සිය නම හා මෙරට දහම රැකීමට කැප වූ පත්සිය නම ද මණ්ඩලමාල නම් ස්ථානයට රැස්වී දෙපිරිස ම එක්ව තම මතකය පරීක්ෂා කළහ. දෙපිරිසම ත්‍රිපිටකය අතුරක් නැර ඒ වූ පරිද්දෙන් ම මතකයේ තබාගෙන ඇති බව පරීක්ෂණයෙන් හෙළි විය. මෙය ශාසන ඉතිහාසයේ සිදු වූ ඉතාම වැදගත් ධර්ම සංගායනාවක්

ලෙස සඳහන් කළ හැකිය. එහි දී ගත් අනෙක් වැදගත්ම තීරණය නම් අනාගතයේ දී ද මෙවැනි අනතුරු යාගන ඇති වුවොත් තමන් මෙන් ධර්මය ආරක්ෂා කර ගැනීමට එද සිටින හික්මුන් කැප වී ක්‍රියා නොකළ හොත් ධර්මය නැතිව යා හැකියයි සිතා ධර්මය පොත්වල ලියා නැබීමට අදහස් කිරීමය. මාතලේ අළුලෙනෙහි රැස් වූ සිංහල හික්මුන් වහන්සේ ධර්මය පොත්පත්වල ලියා නැබීමේ මහා ධර්ම සංගායනාව මේ සිංහල රටෙහි සිදු කළේ එම තීරණයට අනුවයි. බුදුහිමියන් තුන්වරක්ම මේ රටට වැඩමකර යොළොස්මස්ථාන ඉදිවෙන තන්හි සමාධි සුවයෙන් වැඩ සිට බුදු පා පහසින් භූමිය පවිත්‍ර කර ආශීර්වාද කළේ ද මෙරට ජනයා උත්වහන්සේගේ ධර්මය මේ අයුරින් දිවි පරදුවට තබා රකින බව බුදු ඇසින් දුටු නිසා විය යුතුය.

බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂාවට හික්මුන් වහන්සේගේ ක්‍රියා පිළිවෙත මෙන්ම සිංහල රජවරුන්ගේ දයාකත්වය ද අතිශයින් ම උපකාරී විය. මිහිදු මාහිමියන්ගෙන් දහම් අසා බෞද්ධ උපාසකයෙක් බවට පත් වූ දෙවන පෑකිස් රජතුමා සිංහලයින් පැවිදි කරවීමට යොදා හික්මු ශාසනය තහවුරු වීමට අදාළ කටයුතු යෙදීය. එහෙත් ඊට වික කලකට පසු දකුණු ඉන්දිය හින්දු ආක්‍රමණ ක්‍රියාත්මක වී අනුරාධපුර රාජධානිය අත්පත් කරගෙන එළාර වැනි දෙමළ රජවරු සිංහල බෞද්ධ බලය මැඩලීමට ක්‍රියා කළහ. මෙම ආක්‍රමණ එදට පමණක් නොව අනාගතයටද ඇතිකරනු ලබන අනිවු අනිසි විපාක වලක්වාලීම සඳහා සිංහල ජාතිය විසින් බිහිකරනු ලැබූ අසහාය වීරයාණන් වූයේ දුටුගැමුණු රජතුමාය. එතුමාගේ උපත ද මිළිදු රජු පරාජය කිරීමට නාගයේන හිමියන් බිහිකිරීම හා කරමක් දුරට හෝ සමානවෙයි. සිය පියාණන් වූ දුර්දර්ශී කාවන්තිස්ස රජතුමා විසින් සකස් කරන ලද පසුබිම යටතෙහි මවගේද උපදෙස් ලබා දසමහා සෙනෙවියන්ගේ සහායෙන් දුටුගැමුණු රජතුමා එළාර පරාජය කර සිංහල රාජධානිය අත්පත් කරගෙන මුළු රටම එක්සේසත් කළේය. ඒ සඳහා ගෙන ගිය සටන් ව්‍යාපාරයේ දී එතුමන් යොදාගත් තේමා පාඨය වූයේ “මාගේ මේ ව්‍යායාමය කිසිකලෙකත් රජ සැප පිණිස නොව සම්බුදු සසුනේ බොහෝ කල් පැවැත්ම පිණිසය” යන්නයි. මේ රට තුළ සම්බුදු සසුන රැකුණොත් අත් පියල්ලම රැකෙන බව එතුමා අවබෝධ කරගෙනම එවැනි තේමාවක් යටතෙහි සිය

සටන් ව්‍යාපාරය මෙහෙයවීය. වෙසක් උත්සවය ලොව පළමු වරට ඇරඹීම, ධර්මකට්ඨක හික්මුන්ට දහම් පවුරු පිදීම හා ධර්මපුස්තක ලියන අයට උපකාර කිරීම, සිංහල කොඩිය නිර්මාණය කිරීම වැනි ජාතියේ හා දේශයේ අනාගත පැවැත්මට අදාළ කටයුතු රාශියක්ම ඇරඹීමට එතුමා නුවණැතිව ක්‍රියා කළේය. ‘මහාථූප’ නමින් ලොව ප්‍රභව වූ රුවන්පෑලි මහ සෑය ඉදිකිරීම ද දුටුගැමුණු රජතුමාගේ අද්විතීය ක්‍රියාවකි. මේ නිසාම එතුමන් විසින් අනාගත රජුන් සඳහා නොලියූ ව්‍යවස්ථාවක් ඇති කළැයි මහාවායා නලින්ද සිල්වා ශූරින් කියන අදහස අර්ථවත් වෙයි. එද සිට අත්තිම සිංහල රජු දක්වාම ක්‍රියාත්මක වී ඇත්තේ දුටුගැමුණු රජතුමාගේ එම ව්‍යවස්ථාවයි අදත් අප රටට ගැලපෙනුයේ එම ව්‍යවස්ථාවමයි. එයින් රටත් ජාතියත් සම්බුදු සසුනත් රැකෙන හෙයිනි.

දුටුගැමුණු රජතුමාගේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ආරක්ෂා වූයේ සමාජ දෘෂ්ටියයි. එහෙත් 1505 දී පෘතුගීසි හා ඉන්පසු ලන්දේසි ආංශ්‍රිපිය යන බහිර ආධිපත්‍යවාදය විසින් මෙරට තහවුරු කරනු ලැබුවේ අදත් බොහෝදුරට ක්‍රියාත්මක වනුයේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටියයි. මේ නිසාම අදත් සමාජදෘෂ්ටිය මතුරීම වළක්වන මිථ්‍යාදෘෂ්ටියට ඉඩ ලැබෙන බොහෝ දේ මේ රට තුළ සිදුවෙයි. මහසෙන් සමයෙහි සංඝමිත්‍ර නම් වූ චෛතුලාචාරී හික්මු මගින් ද රාජසිංහ සමයෙහි අරිට්ටි-කිවෙණ්ඩු මගින් ද 1505 න් පසුව කතෝලික ක්‍රිස්තියානි මිෂනාරීන් මගින් ද මේ වන විට විජාතික විදේශික විවිධ බලවේග මගින් ද විශේෂයෙන් රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන මගින් ද අප රට තුළ සමාජදෘෂ්ටික එතම් නිවැරදි දක්ම අකාමකා දමා මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය මතු කර ලීමට ක්‍රම උපක්‍රම යෙදී ඇත. මේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය බලවේගවලට හසු වී ක්‍රියාකරන තාක් සිංහලයින්ට මිදීමක් නැත. සැප සම්පත් හා පහසුකම් බහුලවීම දියුණුව ලෙස වර්තමාන ලෝකය පිළිගන්නන් සත්‍ය වශයෙන්ම දියුණුව යනු එය නොවේ. සිතට සැනසීමක් ඇතිව බිය සැක නැතිව ජීවත්වීම ම දියුණුව ලෙස සැලකිය හැකිය. එසේ දියුණු ජීවිත ගත කරන අයටම මානසික වශයෙන් ද දියුණුවක් ලබා ගත හැකිය. අතීතයේත් අප රට තුළ මේ දියුණුවට පැවති බාධා දෙකක් පෙනෙයි. එකක් නම් විදේශීය ආක්‍රමණයි. අනෙක බලකාමය පදනම් කරගෙන ස්වදේශීයත් අතර ඇති වූ අරගලයි. ප්‍රඥවන්ත පාලකයින් මේ

දෙයාකාර බාධාවන් මැඩපවත්වා වැඩියන්ට දියුණු ජීවිත ගතකිරීමට අවස්ථාව උදාකර දුන්න. ඒ සඳහා ඔවුන්ට බුදුදහම නිසි මග පෙන්වීය.

අද පාලකයින් මෙන්ම ආයතනවල වගකිව යුතු අය ද කායික වූ වේහෙසීමක නොයෙදෙති. දතඋගත්කම් ඇති කර ගත්තෝ ද තමන් ඉතා වේහෙස මහත්සි වී ලබාගත් උගත්කම් නිසා ඉහළම වැටුප් ලබමින් සැපපහසු ජීවිත ගතකරති. මේ අය දෙස බලා සිටින අනෙක් ජනතාව ද සැප විඳීම හෝ උසස් ජීවිත ගත කිරීම නම් ඒ යයි සිතා අවුම තරමින් ප්‍රාදේශීය සභාවක හෝ උපරිම වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ හෝ මන්ත්‍රීකමක් ලබා ගැනීමට හෝ සිවිල් සේවයේ ඉහළම තනතුරු වේද්‍ය ඉංජිනේරු තනතුරු හෝ ආයතනවල ප්‍රධාන කම් ලබා ගැනීමට වේහෙසෙති. මෙසේ තනතුරු ලැබීම පහසු ජීවිතයකට මං සලසා ගැනීමක් මිස සැප විඳීමක් නම් නොවේ. මෙවැනි පහසු ජීවිත ගතකරන බොහෝ දෙනාට කායික ව්‍යායාම නොමැතිකම හා අධික සුවපහසු ජීවිත ගතකිරීම නිසා විවිධ අසනීප හටගනියි. ඔවුන්ගේ මට්ටමේ හැටියට ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමට ඉහළම පන්තියේ ආරෝග්‍යශාලාද ඇතිවෙයි. දන් මුළු ලොව පුරා මෙන්ම අප රටෙහි ද දියුණුව ලෙස සලකන මෙම මිථ්‍යා දියුණුව පිළිගැනී නොමැත. මේ දියුණුව අතරමඟ ඇදුම් පැළඳුම් හා ශරීර සැරසිලි සුබෝපබෝගී භාණ්ඩ ආදියෙන්, පිරුණු විලාසිතා ලෝකයක් ද නිර්මාණය වී ඇත. ජනමාධ්‍ය ආයතන මගින් තොරතෝන්වියක් තැනිවි එම විලාසිතා ලෝකය පිළිබඳ වචනාවන් ප්‍රචාරය වෙයි. ඒවාට රැවටෙන ජනතාව නිෂ්පාදකයින්ට හෝ අතරමැදියන්ට ප්‍රචාරණ වියදම් ද ගෙවමින් බඩු හා ආහාරපාන ද මිලදීගෙන තමන් ද එම විලාසිතා ලෝකය තුළ අතරමං වෙති.

වරක් ස්වීඩනයේ පියාඹන පිරිසි මගින් පෘථිවියට පැමිණි අතරා ග්‍රහ ලෝකවල වෙසෙන අය පිළිබඳ වූ වික්‍රමයක් පෙන්වීය. අතරා ග්‍රහ ලෝකයකින් පැමිණියන් සමග අපේ විද්‍යාඥයින් කතාබස් කරන අවස්ථා ද එහි පෙන්වීය. එහි දී අපේ විද්‍යාඥයින් වෙනත් ග්‍රහ ලෝකයකින් පැමිණියන් සමග කළ කතාබහක් මෙසේය.

වි. ඇයි ඔබලා කලාතුරකින් පමණක් පොළවට එන්නේ?

ග්‍ර. අපට මෙහාට එන්න බොහෝ කාලයක් තිස්සේ සුදුනම් වෙන්න වෙනව. අපේ ශරීරය සඳහා මෙහේ දේශගුණයට ගැලපෙන ලෙස සකස්කර ගන්න වෙනව. ඒක බරපතල අමාරු වැඩක්.

වි. ඔබලාගේ ලෝකයේ කිබෙන ප්‍රශ්න මොනවද?

ග්‍ර. අපේ ලෝකයේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපි බොහෝම සතුටින් විවේකීව ජීවත් වෙනව. ප්‍රශ්න කියන විටනෙ අපේ භාෂාවෙ නැහැ.

වි. අපටත් දෙන්න බැරිද ඔබලාගේ ක්‍රමය.

ග්‍ර. පුළුවන්. ඒත් ඔබලාගේ ලෝකයේ අතළොස්සක් ධන කුචේරයන් විශාල මුදල් ආයෝජනය කරලා ඒවාට ප්‍රතිලාභ ලබා ගැනීමට බලා සිටින වැඩ පිළිවෙළ කිබෙන තුරු අපේ ක්‍රමය ඔබලාට ක්‍රියාත්මක කරන්න බැහැ.

අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රයෙහි ද සඳහන් වන ආභස්සර බ්‍රහ්ම ලෝකයෙන් පැමිණි ස්වයංප්‍රභා ශරීර ඇති අය පිළිබඳ සඳහන පදනම් කරගෙන මෙම කතන්දරය ගොතා ඇත්දැයි සැකයක් ඇතිවෙයි. අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රය පමණක් නොව එවැනි සූත්‍ර රාශියක්ම රැකගත් ඒ අනුව දිව්ගෙවූ අපට එම සූත්‍ර පදනම් කරගෙන ප්‍රවාද හෝ සංකල්ප ගොඩ නගාගත නොහැකි වුවද බාහිර ලෝකයා ඒවා ද පදනම් කරගෙන සංකල්ප ප්‍රවාද ගොඩනගා ඒවා ආපසු අපවම විකුණන දිනය වැඩි ඇතක නොවනු ඇත. අප ඒවා මිලදී ගෙන බටහිරයන්ගේ හපන්කම් ඔවුන්ගේ වැදගත්කම් අගයමින් ගතකරනු මිස කිසිදු අපේ කම තුළ දියුණුවක් සැබෑ දියුණුවක් දකීමට පෙළඹෙන බවක් පෙනෙන තෙක් මාතයක වත් නොමැත. එහෙත් අප විජාතික විදේශික ගැති මාතසික-ත්වයෙන් මිදී අපේ කමට හැරී අපේ කම තුළ ඇති හර පද්ධතිය මත පිහිටා ප්‍රවාද හා සංකල්ප ගොඩ නැගීමට පෙළඹුණොත් අපට ඒවා අපේ යහපතට යොදාගත හැකිවා මෙන්ම අවශ්‍ය නම් ලෝකයට ද අධික මිලකට ඒවා විකුණාගත හැකිය. ඒ සඳහා පළමුව අපි අපේකම දහ එය අගය කළ යුතු වේමු. මෙම 'ජාතිකමතය හා මනා සිංහලය' නමැති කෘතිය අපට අපේකමට යළි පිවිසීමට දෙරවුරක් ලෙස සැකසුණකි.

ලොව පහළ වූ ශ්‍රේෂ්ඨතම මිනිසා මෙන්ම ශාස්තෘවරයාද බුදුරජාණන් වහන්සේය. උන්වහන්සේ මොනතරම් හිතසුව ගෙන දෙන දහමක් ලොවට දෙසූ නමුත් ලෝ වැස්සන් වසාගෙන සිටිනා තණ්හාව, මානය වැනි ගති නිසා ඒ දහම නොපිළිගත් මෙන්ම ඊට එරෙහි වූද, දහම දෙසූ බුදුරජුන්ගේ කීර්තිමානය විනාශ කිරීමට යෙදුනා වූද විවිධ පිරිස් සිටියහ. බඩේ දරම්චියක් බැඳගෙන බුදුරජුන්ට දව කමත්ගේ කුසෙහි දරුවෙක් පිළිසිඳගෙන ඇතැයි මහසෙනහ මැදට ගොස් බුදුරජුන්ට අවමන් කළ විංචිමානවිකාව සිරිමා නම් ගණිකාව ජේතවනාරාමයේ කසළ ගොඩක සහවා තබා පසුව එය හෙළිදරව් කරවීමට සලස්වා බොරුවට බණ දෙසමින් ස්ත්‍රීන් දූෂණය කර මරා දමන අය ලෙස බුදුරජුන් හා ශ්‍රාවකයන් ලොවට ඒත්තු ගැන්වීමට උත්සාහ දරූ තීර්ථකයින් බඩේ ක්‍රවණ ඇතැයි කියා පටියක් බැඳගෙන මහා වාදියකු ලෙස හැසුරුණු සච්චක පණ්ඩිතයා, බුදුරජුන් හා වාදයට යොමුකළ අය විවිධ ශබ්ද ශාස්ත්‍ර හා දර්ශනවාද පිළිබඳව හසල දනුමක් හා දක්ෂතාවක් ඇතිව සිටි අම්බට් නම් තරුණ මානවකයා බුදුරජුන් සමඟ වාදයට මෙහෙය වූ බමුණන් ආදී විවිධ කණ්ඩායම් ඉදිරිපත්ව එද බුදුරජුන්ගේ හා ශ්‍රාවකයින්ගේ කීර්තිනාමය කෙලෙසා දමීමට ක්‍රියාත්මක වූ හැටි ක්‍රිපිටකය තුළ මැනවින් සටහන්ව ඇත.

මහ මුහුදින් වට වී තනි වී බුදු දහමෙන් හරි මග සලකුණු දනගෙන දියුණු මිනිස් කොටසක් ලෙස සිටි මෙරට සිංහල ජාතියේ කීර්තිනාමය කෙලෙසීමත් පෘතුගීසීන්ගේ පටන් ඉංග්‍රීසීන් දක්වාත් අද විවිධ විදේශික විජාතික බලවේගත් කළ කී කරන කියන දේ අපමණය.

මෙරට ජාතිය සිංහල වන නමුත් අනා ජන කොටස්වලටද සිංහල රට තුළ ජීවත් වීමට සිංහල යන්නෙන් අවහිරයක් නොවූයෙන් ඔවුන් ද රට තුළ මෑත කාලයක සිට ජීවත්වීම සත්‍යය නමුත් ඉතිහාසය නොදන හෝ විකෘති කළ ඉතිහාස කතාවක එල්ලීගෙන හෝ අද ඇතැම් සිංහලයෝම සිංහල නායකයෝම සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් යන ජාති තුන වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ රට තුළ සමගියෙන් ජීවත්වූහයි පට්ට පල් බොරු කියති. එසේ බොරු කියන ගමන් මි දෙමළ හා මුස්ලිම් ජාති දෙකට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් නිසිලෙස ලබාගෙන මේ

රටෙහි ජීවත්වීමට සිංහලයින් ඉඩ නොදෙන බවක් ද ඇඟවීමට උත්සාහ දරති. සිංහලයින්ම එසේ කියද්දී දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනවර්ගවල ජාතිවාදී දේශපාලකයෝ ද දෙමළ ප්‍රදේශ මුස්ලිම් ප්‍රදේශ වශයෙන් රටතුළ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල බලතල ඇතිකර ගැනීමට කැපකවති. ඒ සමගම සිංහල බෞද්ධතමට එරෙහිව මහා දඬුන්තයකු සේ සිටින ලෝක බලවේග සමඟ අත්වැල් බැඳ ගෙන ජාතිවාදී දෙමළ දේශපාලකයෝ ද අන්තවාදී මුස්ලිම් දේශපාලකයෝ ද පළමුව කොටසකුත් අවසානයේ රටමත් අත්පත් කර ගැනීමට කැපකවති. මෙහිදී දෙමළ වැඩ පිළිවෙළ දත් 'රිළාම්' වශයෙන් තහවුරු කර ඇත. ජම්මාන් හරහා ජිහාඩ් සංවිධානය ශක්තිමත් කරමින් මෙය මුස්ලිම් රටක් කරගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළ ද ශිඝ්‍ර ලෙස දියුණුවෙමින් පවතියි. පළමුව රට අල්ලා ගත්තේ කවුද කියා විදේශ බලවේග කෙළ හලමින් බලා සිටින අතර වැඩි බලයක් ඇති අයට සහාය දෙති. ඒ අතර රිළාමයට සටන් වදින දෙමළ සන්නද්ධ කණ්ඩායම් සිංහලයින්ගෙන් නම් (මෝඩ් සිංහල දේශපාලකයින්ගෙන්) පළාත් සභා, පැකේජය අන්තර්ජාලන මණ්ඩල වැනි ක්‍රම ඔස්සේ රට අල්ලා ගැනීමත්, සිංහලයින් මර්දනය කරලීමත් කළ හැකි දෙයක් බව තීරණය කර මුස්ලිම් ලෝකය හා එක්ව ජිහාඩ් වැනි සංවිධාන ශක්තිමත් වුණොත් එය රිළමට විශාල බාධාවක් වෙනැයි සිතා ජිහාඩ් කල්ලියේ අය සොය සොයා මරා දමීමට ද පෙළඹී ඇත. හමුදාවල හා පොලිසිවල සිටින මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව විශේෂ තුවක්කුකරුවන් හෝ බෝම්බකරුවන් යෙදීමට මේ අනුව දෙමළ ජාතිවාදී හා ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් සුක්ෂම උපක්‍රම යොදාගෙන යන බව පෙනේ. ඒ සමගම මුස්ලිම් අන්තවාදීහු ද ඔවුන්ගේ නියෝජිතයින් හමුදා අංශවලට හා පොලිසියටද යොදවා ඒ මගින් දෙමළ ත්‍රස්තවාදය මර්දනයට ඔවුන් යොදවා ඇත්තේ ඇත්ත වශයෙන්ම දෙමළ ත්‍රස්තවාදය මර්දනය කරලීමට ද අනාගත මුස්ලිම් රාජ්‍යයකට අභියෝගයක් විය හැකි රිළාමය මතු වීම වැළැක්වීමට දයි විමසා බැලිය යුතු කරුණකි.

ලොව පුරාම බොරු ප්‍රචාරය කරමින් දෙමළ ජාතිවාදීන් විසින් ගොඩනගා තිබුණු සිංහලයාට එරෙහි වූ මතවාදය මතවාදී තලය තුළ පරාජය කිරීමට මහාවාය් නලින් ද සිල්වා, දෙස්තර ගුණදස අමරසේකර, අධිනිතිඥ ගාමිණී රිටියගොල්ල, අධිනිතිඥ

එස්. එල්. ගුණසේකර, මහාචාර්ය කේ. එන්. ඩී. ධර්මදස වැනියන්ගේ ලේඛන ප්‍රබල දායකත්වයක් ලබා දී ඇත. සත්‍යය හෙළිදරව් කිරීම පිණිස රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේ ද සත්‍යය ඔවුනට ලැබුණා නම් ඊළාම් මර්භාව මේ වනවිට මුළුමනින්ම බිඳ දමීමට හැකියාව තිබුණි. අප රට නියෝජනය කරන විදේශ දූත කණ්ඩායම් (තානාපති සේවය) වල දුර්වලකම් නිසාම දෙමළ ජාතිවාදයට හා දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට ද ලෝකයේ සත්‍යය හා අනුකම්පාව ලැබී ඇතැයි කිවහොත් එහි වරදක් නැත. විශේෂයෙන් 1977 න් පසුව විදේශ දූත මෙහෙවර (තානාපති සේවය) ඉතා කනගාටුදායක ලෙසින් රටට අහිතකර ලෙස ක්‍රියාත්මක වී ඇත. රාජ්‍ය පාලනය පිළිබඳව උපදෙස් දෙන පැරණි සංස්කෘත පොතක් වූ කොට්ටා අර්ථශාස්ත්‍රයෙහි විදේශ සඳහා දූතයින් පත්කරන පිළිවෙත් දෙකක් ගැන සඳහන් වෙයි. ඉන් එකක් නම් රට වෙනුවෙන් දූතයින් පත්කර යැවීමයි. අනෙක පාලකයින් වෙනුවෙන් දූතයින් පත්කර යැවීමයි. රට වෙනුවෙන් දූතයින් පත්කර යවන විට රටේ සිටින බුද්ධිමත් හොඳම අය තෝරා පත්කර යැවිය යුතු බවත් පාලකයින් වෙනුවෙන් පත්කර යවන විට රටේ සිටින තරුණ අයගෙන් තෝරා යැවිය යුතු බවත් එහි සඳහන් වන බව අප අසා ඇත. පසුගිය කාලයේ අපේ රට වෙනුවෙන් විදේශ රටවලට දූතයින් පත්කර යැවීමේ දී මේ ක්‍රම දෙකෙන් කවර ක්‍රමයක් යොදා ගෙන ඇත්දැයි සිතා ගැනීම අපහසු නැත.

1982 ජනවාරි 22 ද කොළඹින් පිටත්ව කුරුණෑගල තණුරේගම හරහා අනුරාධපුරයට ගොස් කැකිරාව දඹුල්ල මාර්ගයේ මහනුවර හරහා ආපසු කොළඹට ආ සිංහල බල මණ්ඩලය විසින් මෙහෙයවනු ලැබූ තුන්සියක් පමණ වාහන එක දිගටම ගමන්කළ ජාතික වීර පෙරහැර මහනුවරට ළඟා වී එහි දී පැවති රැස්වීමෙහි දී ආචාර්ය ලබුදුවේ සිරිධම්ම හිමියන් සිය දේශනාවෙහි දී ප්‍රකාශකළ වදනක් මෙහිදී සඳහන් කරමි. එහිදී උන්වහන්සේ ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන (එවකට සිටි ජනාධිපති) ගැන සඳහන් කරමින් ඔහු කළ කී දේ ජාතියට රටට විනාශයක් බවත් ඒවාට ජාතියෙන් සමාව නොගෙන තව දුරටත් එසේම ක්‍රියාකරන්නොත් ඔහුගේ නම ජාතිද්‍රෝහියකු ලෙස ඉතිහාසයෙහි සටහන් වනු ඇති බවත් ප්‍රකාශ කළහ. අපගේ අදහසේ හැටියට පමණක් නොව සිදුව ඇති ජාතික විපත දෙස බලන විට ඡේ. ආර්. ජයවර්ධනගේ

නම එසේ සටහන් වී හමාරයයි කිව යුතුය.

1973 දී ඇරඹූ පාසල් විෂය මාලාවෙන් ඉතිහාසය ඉගැන්වීම ඉවත්කර තවදුරටත් එය කහවුරු කිරීම සිංහල සාහිත්‍යය ඉගැන්වීම තහනම් කිරීම, අමර්තලිංගම් වැනි දෙමළ දේශපාලකයින් සමග (නොණ්ඩමාන් හරහා) වෙනම දෙමළ බලයක් ඇතිකර දීමට ගිවිසුම් ගැනීම, හිඳුන් වහන්සේට නිගරු කොට සැලකීම, 1983 හමුදා හටයන් 13 දෙනෙක් කොටින් විසින් මරාදමූ පසු ඒ මෘත දේහ ඒ ඒ ගම්වලට නොයවා කොළඹට ගෙනැවිත් සිංහල මිනිසුන් තුළ කෝපය ඇතිවීමට සලස්වා ඇතිකළ කලබලවලින් පසුව ජාතිය අමතමින් සිංහලයින්ට දෙස් පවරා තමන් සිංහලයකු වී ඉපදීම ලජ්ජාවට කරුණක් ලෙස පැවසීම, පළාත් සභා ඇතිකර උතුරු හා නැගෙනහිර එක් පළාතක් ලෙසින් තබා ඊළමට පාර කැපීම ම දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිව සාර්ථක හමුදා මෙහෙයුම් කරගෙන යන විට ඒවා තහනම් කර දමා අනාගතයට ද එවැනි දේ කිරීමට පුර්වාදර්ශයක් දීම වැනි ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන කළ කී දේ අනුව වර්තමාන යුගයෙහි රටත් ජාතියත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඇදවීමට ප්‍රධාන හේතු කාරකයා ලෙස ඔහු ඉතිහාසගත වී හමාරය. ආරක්ෂක අංශවල තර්ජනාත්මක බලපෑම නිසා (ඡේ. ආර්. ගෙ කැමැත්තෙන් නොවේ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 6 වැනි සංශෝධනය නොගෙනෙන්නට මේ වන විට ඡේ. ආර්. ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙළ නිසාම ඊළාම් ලබා ගන්නට ඉඩ තිබුණි. ඔහුගේ ජීවිතයේ අවසාන සමයෙහි ඔහු කළ කී දේ ගැන මාධ්‍යකරුවන් ප්‍රශ්න කරන විට 'මං එහෙම දෙයක් කිව්වද?' වැනි ප්‍රශ්න ඇසීමත් 'මං මේ කාලෙ නිවණට යන වැඩ පිළිවෙළක් ගැනයි හිතන්නෙ' (නිවණට නොගියොත් ඔහු කළ කී දේ අනුව ඒකාන්ත වශයෙන්ම අපායට යන නිසා) වැනි ප්‍රකාශන කිරීමත් අනුව ඔහුම ඔහුගේ ක්‍රියා ගැන කම්පා වුණා දැයි සැක සිතෙයි. කෙසේ නමුත් ඔහු රටට ජාතියට එරෙහිව කළ කී දේ යෙදූ සැලසුම් ඔහුගේ චූරිමනාවට කළා මිස කාගෙවත් චූරිමනාවට කළා නොවේ. එහෙත් වෙනත් බොහෝ දේශපාලකයින් රට දය විනාශ වන දේ කළේ කරනුයේ විදේශ බලවේගවල චූරිමනාව නිසයි.

විදේශීය හෝ ස්වදේශීය ආක්‍රමණ ඇති වූ විට ඉතිහාසය

පුරාම සිදුවී ඇති දේ නම් දේශප්‍රේමී දැනිතකාමී සිංහලයන් සටන් මගින් ඔවුන් පරාජය කොට රටත් ජාතියත් රැක ගැනීමයි. ඒ සටන්වල දී අපේ රටවටා පිහිටි මුහුද මෙන්ම ස්වාභාවික වූ රට තුළ පිහිටීම ද අපට මහත් සේ උපකාරී විය. අද එය භාත්සයින්ම වෙනස්වී ඇත. 1970 - 77 ආණ්ඩු කාලයේ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රජය මගින් කල්ලතෝරින් රටට ඇතුළු වීම වැළැක්වීමට හා තොරබඩු ජාවාරම් නැවැත්වීමට උතුරුකරයේ බටහිර හා නැගෙනහිර මුහුදු වෙරළාරක්ක වැඩපිළිවෙළක් දියත්කර තිබුණි. එහෙත් 1977 ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන බලයට පත් වූ වහාම එම ආරක්ෂක වැඩ පිළිවෙළ තතර කර දැමීය. එය මුහුදින් තොරබඩු අවිආයුධ හා ක්‍රස්තවාදීන්ට අවශ්‍ය වෙනත් සහාය ලබා ගැනීමට හොඳ දෙරටුවක් විය. අද දක්වාමත් නැගෙනහිර හා බටහිර වෙරළ රකින ශක්තිමත් වැඩ පිළිවෙළක් නොමැති කම නිසා හමුදාව මොනතරම් ආරක්ෂක වීඩි යෙදවුන් මුහුදින් කොටින්ට ලැබෙන සහාය නිසා නැවත නැවතත් කොටි ශක්තිමත් වී හමුදාවට හා ගම්මානවලට ප්‍රහාර එල්ල කරති. ආරක්ෂක මෙහෙයුම් සඳහා නිසි දේශපාලන නායකත්වයක් නොමැති වීම හා අවශ්‍ය යාන වාහන, අවිආයුධ හා නියෝග හමුදාවන්ට නොලැබීම නිසාත් ක්‍රස්තවාදය මර්දනය කිරීමේ ක්‍රියාදාමය සාර්ථක කරගත නොහැකි වී ඇත.

දෙමළ දේශපාලන ප්‍රචාරක ජාලය ලෝක ප්‍රචාරක ජාලය හා එක්වී එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය ලොව ප්‍රබලම ගරිල්ලා සංවිධානය ලෙස හා දෙමළ විමුක්ති ව්‍යාපාරයක් ලෙස තහවුරු කිරීම හා ලෝක දෙමළ බලවේගය ඊට සහාය දීමද හේතු කොට ගෙන අද වනවිට දෙමළ ජාතිවාදී හා ක්‍රස්තවාදී ක්‍රියාදාමය ලෝකය තුළ තහවුරු වී ඇත. මරාගෙන මැරෙන මිනිස් බෝම්බ නිපදවීම ලොව ඇති අතිශයින් දරුණු අමානුෂික ක්‍රියාවක් වුව ද එය කොටියාගේ කැපවීමක් හා එඩිතර විරෝදර ක්‍රියාවක් ලෙස ඒකතු ගැන්වීමට ප්‍රචාරක මාධ්‍ය කටයුතු කර ඇත. කොටින්ට වඩා අහිත ලෙස සිංහල සෙබළුන් කොටින් සමග සටන් කළද ඒවා ලෝක ප්‍රචාරක ජාලයට හසුවන්නේ නැත. රජයේ හමුදාවන්ගේ විරෝදර ක්‍රියා දේශප්‍රේමයෙන් හා ජාත්‍යාලයෙන් යුතුවෙයි. කොටින්ගේ කාතන මිලේච්ඡත්වයෙන් අග තැන්පත්වෙයි. යුද කඳවුරු බැඳගෙන කොටින්ට ඉලක්ක වන සේ එක නැත බොහෝ

කාලයක් සිටීම නිසා කඳවුරුවල තොරතුරු දනගෙන දුර්වලකම් ද සොයාගෙන එම කඳවුරු විනාශ කිරීමට කොටින්ට හැකියාව ලැබෙයි. සෙන්පති ඩෙන්සිල් කොබ්බෑකඩුව මෙන් කොටින්ගේ කැළෑ කඳවුරු සොයාගෙන ගොස් පහරදීම තරම් කොටි අධිපති කිරීමට සාර්ථකම ක්‍රමයක් නොමැත. එහෙත් එවැනි ක්‍රියාමාර්ග හමුද අංශ මගින් දියත් කරන බවක් නොපෙනේ. සෙන්පති ජාතක පෙරේරා වැනි අය එවැනි මෙහෙයුම් නිසි ලෙස දියත් කිරීමට දක්ෂයින් වුවද එබඳු දක්ෂයින්ගෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නා බවක් නොපෙනෙයි.

උතුරු හා නැගෙනහිර ඇති සුළු ප්‍රමාණයේ මෙන් විශාල ප්‍රමාණයේ කඳවුරු සියල්ලටම පාහේ ගොස් ඇති අපට හමුදාවල ශක්තිය ඔවුන්ට කළ හැකි හා කළ නොහැකි දේ ද හොඳින් වටහාගත හැකිය. 1991 අලිමංකඩ කඳවුර රැක ගැනීමේ ප්‍රයත්නයේදී ගාමිණී කුලරත්න රණවිරුවා කළ විරක්‍රියාව හරිහැටි දන්නේ ටික දෙනෙකි. ඔහු බෝම්බ රැගෙන කොටින්ගේ ඩෝසරයට පැත්තා නොවේ. හමුදා කඳවුර දෙසට ආ කිසිදු ගිනි අවියකින් විනාශ කළ නොහැකි ලෙස තනාගෙන තිබුණු ඩෝසරය පසෙකට ඇලවී ගිය සැණින් ගාමිණී කුලරත්න එම ඩෝසරයේ තතු කල් ඇතිව හොඳින් දනගෙන සිටී නිසා පිටුපසින් උඩට නැගීමට තිබුණු හිණි මගින් ගොස් ඇතුළට බැසීමට තිබුණු කවුලුවෙන් බෝම්බ දෙකක් දමා ආපසු එනවිට කොටින්ගේ හෝ හමුදාවේ වෙඩි හුවමාරුවට මැදිවෙලයි ඔහුගේ ජීවිතය අහිමිවුණේ. එය ඊළාම් විරෝධී සටන් ඉතිහාසයේ අතිශයින්ම බුද්ධිමත්ව එඩිතරව සිදුකළ ජීවිත පූජාවකි. කොටින් මෙන් අපේ හමුදාව මරාගෙන මැරීමට නොයන්නේ එය මිලේච්ඡ ක්‍රියාවක් නිසයි. ඔවුන් හැමවිටම උත්සාහගනුයේ තම ජීවිත ද රැකගෙන තවත් විශාල පිරිස ගේ ජීවිත ද රැක දී පිස්සු බල්ලන් වැනි දෙමළ ක්‍රස්තවාදීන් විනාශ කිරීමටයි. එහි දී ඔවුන් තුළ තණ්හාව හා බිය ඉතාම අඩු නිසා ජීවිත පූජාවෙන් සටන් කිරීමේ හැකියාවක් ඔවුන් තුළ ඇත. කොටින් මිනිසුන් මරන්නේ ජාතික සම්පත් විනාශ කරන්නේ කිසිදුක නොතිබුණු උරුමයක් දෙමළ ඊළාමයන් අත්පත්කර ගැනීමටයි. හමුදාව සටන් වැද සිටිනුයේ එම කොටින්ගෙන් සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් හැම දෙනෙක්ම බේරාගෙන ඵෙතිහාසිකව එකම එක රටක් රාජ්‍යයක් ලෙස පැවති හමීය ක්‍රස්තවාදීන්ගෙන් බේරා

ගැනීමටයි. මෙහිදී රතුකුරුස සංවිධානය යු. එන්. සංවිධානය ආදී ලෝක සංවිධාන හැමවිටම ක්‍රියාකරනුයේ කොටින්නේ පැත්තට වාසිවන විදියටයි. බී. බී. සී. ගුවන්විදුලිය වගේම බී. බී. සී. සිංහල සංදේශයද ප්‍රචාරක කටයුතු මෙහෙයවනුයේ සිංහලයින්ට එරෙහිව හා දෙමළ ජාතිවාදයට පක්ෂපාතිවයි. සිංහල රටේ සිංහලයින්ගෙන්ම ගැපෙන විද්‍යුත් මාධ්‍යවල පවා කොටි ත්‍රස්තවාදීන් හෝ දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන් ලෙස නොකියා එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකයින් යයි කීමෙන් පෙනීයන්නේ එම මාධ්‍ය ආයතනය කොටින්නට එරෙහි නොවන බවයි.

සමහරු අපේ හමුදාවට ඉතා සුර පිරිසක් වූ කොටින් සමග සටන් කළ නොහැකි යයි කියති. තවත් සමහරු හමුදාව අපහාසයට ලක්කර කොටින් ඉහළින්ම වණිතා කරති. එහෙත් හමුදාවට නිසි ලෙස අණ දෙනොත් කොටි මැඩලීම කළ හැකි දෙයක් බව අපි තම හොඳින් දනිමු. ඊට නිදසුන් කොතෙකුත් ඉදිරිපත් කළ හැකි නමුත් එකක් පමණක් මෙහි දක්වමු. 1999 දෙසැ 14 ද අරියම් කාලයේ වාලවිවෙන ක්‍රිකුණාමල පාරේ පිහිටි කපුවත්ත නම් වූ යුද හමුදා කඳවුරට හතරවැන්නේ කොටි ප්‍රහාර එල්ල විය. මෝටාර් ප්‍රහාර වැඩි වසින්නාක් මෙන් එල්ල විණැයි කිව යුතු තරම්ය. මෙම ප්‍රහාර යම්තමින් දතගත් වහාම කඳවුරේ සිටි ලාබාලම සෙබලෙකු කළේ අත්බෝම්බයක් කොටින් දෙසට විසිකර කොටින් කිප දෙනෙකු ද මරා කඳවුරේ සිටි අනෙක් අයට ද අනතුර දැනුම්දීමයි. කඳවුරේ සෙබළුන්ට උපදෙස් දී තිබුණු පරිදි ඔවුන් වහාම ක්‍රියාත්මක වී පත්සියක් පමණ කොටින් සමග ප්‍රබල සටනක යෙදී එතැනම කොටින් 11 ක් මරා උන්ගේ අවිද ගැනීමට සමත්වූහ. ප්‍රබල කොටි නායකයකු ඇතුළු තවත් හය දෙනෙක් මළ බව කොටින්ගේ 'සෙට්' මගින් ප්‍රකාශ කර ඇත. මෙම ප්‍රහාරය සිදුකළේ දහසය දෙනෙකුගෙන් යුත් 14 ජාතික ආරක්ෂක බලමුළුවේ සෙබළු පිරිසක් විසිනි. පසු දිනක අප එම කඳවුරට ගොස් පරීක්ෂා කිරීමේදී අපේ සෙබළු මොනතරම් එඩිතරව හා ඤාණාන්විතව ක්‍රියාකර ඇත්දැයි වටහාගත හැකි විය. එහෙත් මෙවැනි වීරක්‍රියා අපේම ගුවන්විදුලි මගින් හෝ දෙමළ ජාතිවාදයට පත්දම් අල්ලන බී. බී. සී. සංදේශය මගින් හෝ ප්‍රචාරය කරන්නේ නැත. අපේ කඳවුරු බිඳ වැටුණොත් එය විශාල ලෙස ප්‍රචාරය කිරීම මෙම මාධ්‍ය ආයතනවල ස්වභාවය

වී ඇත. අධිපත්‍ය වන කොටින්ට ඉන්ජේක්ෂන් දී ප්‍රාණවත් කිරීමට විශාල වැඩ පිළිවෙළක් ඇතත් ඊට රක්ෂිත සෙබළුන් දිරිමත් කිරීමට එවැනි ප්‍රබල ක්‍රියාමාර්ග නොමැත. එහෙත් දේශප්‍රේමී හික්කු පෙරමුණ 1985 සිට මේ අක්වාම සෙබළුන් දිරිමත් කිරීමේ මහඟු ක්‍රියා දමයක නිරත වෙමින් සිංහල හික්කුන් ඉතිහාසයේ ද ඉටුකළ ජාතික මෙහෙවර ඉටුකර ඇති බව අභිමානයෙන් යුතුව මෙහි සඳහන් කරමු.

යුද හමුදා කඳවුරුවලට නිතර යන එන අපට අපේ රණවිරුවන්ගේ සිතැති හොඳින් වටහාගත හැකි වී ඇත. වැටුපක් සඳහා හමුදාවට බැඳුණත් එහි දිගින් දිගටම ඔවුන් රැඳී සිටිනුයේ වැටුප සඳහාම නොවේ. උපන් බිමට උපන් දයට මෙහෙයක් කිරීමේ අවශ්‍යතාව මතයි. එසේ නොමැතිව හුදු ආර්ථික ලාභ පිණිසම හමුදා සේවයෙහි යෙදෙන අතළොස්සක් සිටිය හැකිය. ශාසනික හැඟීමෙන් තොරව පැවිදි වී සිටින ඇතැම් හික්කුන් මෙහි. හමුදා සේවයෙහි අවංකව යෙදිය නොහැකි බොහෝ දෙනා ඉන් බැහැර වී සමහර විට විවිධ අපරාධවලට ද සම්බන්ධව ක්‍රියාකරති. එහෙත් ක්‍රිස්ටි හමුදාව ඇතුළු විශේෂයෙන් උතුරු හා නැගෙනහිර ආරක්ෂක කටයුතුවල යෙදී සිටින බහුතරය ඊට ජාතිය හා ජනජීවිත රැකදීමේ උදර මෙහෙවරක යෙදී සිටින වග කිව යුතුය.

එල්.ටී.ටී.ඊ. ත්‍රස්තවාදීන්ගෙන් මුදුගත් දෙමළ ගම්මානවල ජනතාව හමුදාව පිළිගන්නේ ඉතාම සුහදබවකිනි. ඔවුහු තමන්ට හැකි පමණින් සෙබළුන්ට සංග්‍රහ ද කරති. මන්නාරම කොටි පාලනයෙන් මුදුගෙන වැඩි දවසක් යන්නට පෙර එහි ගිය අප සමග කතාකළ කතෝලික (දෙමළ) පාදිලිවරයෙක් කීවේ තමන් එම ප්‍රදේශයට පැමිණ ක්‍රියාකළ වසර ගණනාවක් තුළම හමුදාවෙන් ප්‍රදේශ මුදුගත් පසුව ජනතාව නිදහසේ හා ප්‍රීතියෙන් සිටින අයුරින් ඉන් පෙර කිසිදිනක සිටිනු නොදුටු බවයි. යාපනේ උතුරු කෙළවරේ පිහිටි දෙමළ ගමකට ගොස් එහි ජනතාවට තැගිබෝග ද පිරි නැමුවෙමු. එහිදී ඔවුන් අප සමග කී දේ මෙහි සටහන් කර තැබීම අතිශයින් වැදගත්වෙයි. "අපට කිසිම දේශපාලන සංවිධානයක් දේශපාලන නායකයින් අවශ්‍ය නැහැ. සිංහල හමුදාව හිටියම ඇති. ඔවුන් නිසා අපේ ළමයින් රැකෙනවා.

අපට කන්න නැති වෙනකොට කන්න ගෙනත් දෙනවා. බෙහෙත් නැතිනම් බෙහෙත් දෙනවා. කොට් අපිත් එක්කම පෝලිමේ ගිහි-සලාකෙන් ගන්නවා. ඒත් අපට කරන්න දෙයක් නැහැ. හමුදාවේ මහත්තුරුන්ට කොට් පෙන්වන්න පුළුවන්. හැබැයි උදේ පෙන්වන කොට් හවස් වෙනකොට මරල අපට පෙන්වන පොරොන්දුව පිටයි. එහෙම පොරොන්දු නොවෙනව නම් අපට බැහැ කොට් අල්ල දෙන්න" ත්‍රිකුණාමලය මඩකලපුව වැනි ප්‍රදේශවල දෙමළ ජනයා වැඩියෙන්ම සැමති සිංහල නිලධාරීන්ටයි. ඒ අයට කොට් ක්‍රස්තවාදය වගේම දෙමළ දේශපාලනයද එපා වෙලා. ජාතිවාදය තහවුරු කර වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයක් ලබාදීමේ අදහස ද සිතට කාවද්ද ඇති දෙමළ පිරිස් පමණයි දෙමළ දේශපාලනයට නැඹුරු වී සිටින්නේ.

මෙරට දෙමළ ජනයාට සිංහල ජනතාවගෙන් අසාධාරණයක් වී ඇතැයි කවුරුත් හෝ කියතොත් එය එක්කෝ තොරතුරු හරිහැටි නොදන කියන දෙයක්, නැතිනම් හිතාමතාම කරුණු දනගෙනම මෙරට කිසිදු නොතිබුණු වෙනම දෙමළ පාලනයකට සහාය දෙන කෙනෙකුගේ ප්‍රකාශයක් විය යුතුයි. 1977 ට පෙර යාපනයේ සිංහලයින් 24000 ක් සිටියහ. එහෙත් අද වන විට යාපනය පමණක් නොව මඩකලපුව ත්‍රිකුණාමලය මන්නාරම වවුනියා ආදී ප්‍රදේශවල ද කලින් පදිංචිව සිටි සිංහලයන් විශාල වශයෙන් මරාදමා හෝ පත්තාදමා ඇත. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් සභාවේ නිලධාරීන් හැම විටම සිංහල විරෝධී ක්‍රියාවල නිරතව සිටිති. උතුරු හා නැගෙනහිරින් සිංහල ජනතාව ඉවත්කර එම ප්‍රදේශ තනි දෙමළ ප්‍රදේශ බවට පත් කර ගැනීමේ වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වෙයි. එය සියයට සියයක්ම සාර්ථක කරගත නොහැකිව ඇත්තේ එම ප්‍රදේශවල යුද හමුදා කඳවුරු තිබෙන නිසයි. එම කඳවුරු ඉවත් කර ගන්නා ලෙස රජයට විවිධ බලපෑම් කරනුයේ ද එම ප්‍රදේශ තනිකර දෙමළ ප්‍රදේශ කරගෙන දෙමළ නිජබිම රට තුළ තහවුරු කර ගැනීමටයි. යාපනයේ දෙමළ මිනිසුන්ට කතරගම වන්දනාවේ යාමට කිසිදු බාධාවක් නොමැත. එහෙත් දකුණේ සිංහල බෞද්ධයින්ට බුදුරදුන් දෙවැනිවර වැඩම කළ ස්ථානය වූ නාගදිපය, තපස්සු හල්ලක වෙළෙඳුන් විසින් බුදු රදුන් ජීවමානව සිටියදීම කේශධාතු නිදන්කර ඉදිකළ තිරියායේ ගිහිච්ඡාදනය වැනි සිද්ධස්ථාන වැද පුද ගැනීමට

යාමට ඉඩක් නොමැත. ඕනෑම දෙමළ කෙනෙකුට රටේ ඕනෑම තැනක රැකියා කිරීමට ජීවත් වීමට බාධාවක් නොමැත. එහෙත් සිංහලයින්ට උතුර හා නැගෙනහිර වැඩි කොටසක ජීවත් වීමට හෝ රැකියා කිරීමට ඉඩක් නොමැත. ඒ අනුව අසාධාරණයක් වී ඇත්තේ දෙමළන්ට නොව සිංහලන්ට බව ඉතා පැහැදිලි කරුණකි. එහෙත් ලෝක ජනමාධ්‍ය කේන්ද්‍රයේ ප්‍රචාරය කර හරිනුයේත් අපේම දේශපාලකයින් කියනුයේත් දෙමළන්ට අසාධාරණයක් වී ඇති බවයි. සත්‍යය නම් එය නොවේ. ලොව කිසිදු තැනක වෙනම රටක් හෝ පාලන අධිකාරියක් නොමැති දෙමළ ජනයාට වෙනම දෙමළ රටක් දෙමළ රාජ්‍යයක් බිහිකර ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් ක්‍රියාකිරීම හා එම දෙමළ රාජ්‍යය පළමුව අප රටෙහි උතුරු හා නැගෙනහිර පිහිටුවා අනතුරුව මුළුරටම ඊළාම් හෙවත් දෙමළ රාජ්‍යය බවට පත්කර ගැනීමේ දෙමළ ජාතිවාදී අපේක්ෂාව මත ගෙන යන වැඩපිළිවෙළක් බවයි. අවසාන වශයෙන් ඔවුන්ගේ අරමුණ සිංහල රට දෙමළ කර ගැනීමයි. මේ සඳහා විජාතික විදේශික බලවේගවල සහාය ද එම දෙමළ ජාතිවාදයට ලැබෙයි.

මෙම වැඩපිළිවෙළ අවස්ථා කීපයක් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. පළමු අවස්ථාවේ සිංහලයන් විශේෂයෙන් සිංහල බෞද්ධයින් හා බෞද්ධ හික්මුන් හින්දු දෙමළ ජනයාට හිරිහැර කරන බව ප්‍රචාරය කර සිංහල බෞද්ධයින්ගේ කීර්තිනාමය පරදු කළහ. මේ සඳහා කතරගම උත්සව සමයෙහි දෙමළ මිනිසුන් යකඩ කොකුවල එල්ලී කතරගම දෙවියන්ට දක්වන බැඳිඋපහාර පූජා විධියෙන් කර පිටරවල පෙන්වමින් ඒවා සිංහල බෞද්ධයින් දෙමළ හින්දුන්ට කරන වධහිංසා ලෙස ලොවට ඒකතු ගැන්වීමට දෙමළ ජාතිවාදී ප්‍රචාරක ජාලය ක්‍රියාකර ඇත. විවිධ අවස්ථාවලදී පැනනැගුණු අරගල සිංහලයින් දෙමළන්ට එරෙහිව සිදුකළ ජාතිවාදී අරගල ලෙස ලොවට ඒකතු ගැන්වීම දෙවැනි කරුණයි. විශේෂයෙන් මෙහිදී 1983 ජූලි කලබලය 'කරළුලිය' යි නම් කර එහි දී සිංහලයින් දෙමළන්ට කරන ලද වධහිංසා ලෙස ඒ 'සියල්ල හුවා දක්වා ඇත. තුන්වැනි කරුණ ලෙස ඔවුන් මතුකර දක්වනුයේ 83 කරළුලිය දක්වා සිංහලයින් කළ දෙමළ ඝාතන හා දෙමළන්ට කළ අසාධාරණකම් නිසා දෙමළ තරුණයින් තම අයිතින් දිනාගැනීමට ආයුධ සන්නද්ධ

අරගලයකට යොමු වූ බවයි. දෙමළ ජාතිවාදීන් ගෙන යන මෙම පදනම් විරහිත බොරුව මත ගොඩනගන ලද කර්තෘ හා චෝදනා සාධාරණීකරණය කිරීමට වික්‍රමබාහු කරුණාරත්න, වාසුදේව නානායක්කාර වැනි වාමානික දේශපාලකයින් ද මහාවායඞ් නිස්ස විතාරණ, ආවායඞ් සුනිල් විජේසිරිවර්ධන, ආචාරිනි කුමාරි ජයවර්ධන ආදීන් ද විශාල මෙහෙයක් ඉටුකර ඇත. කතෝලික ක්‍රිස්තියානි පූජක පෙළැන්තියේ දෙමළ කොටස් මෙන්ම ඇතැම් සිංහල අය ද දෙමළ ක්‍රස්තවාදය හා දෙමළ ජාතිවාදය පෝෂණය කිරීමට දයක වී සිටිති. ඒ අතරම ඔවුන් සමග අත්වැල් බැඳගෙන මිථ්‍යාදෘෂ්ටික පිලෙහි සිටින පල්ලි නිකායේ හිකුණු ලෙස හැඳින්වීමට සිදුව ඇති ශ්‍රමණ ප්‍රතිරූපකයින් ද සිංහල උරුමයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වන දෙමළ ජාතිවාදයට හා ක්‍රස්තවාදයට උල්පත්දම් දෙති. මොවුන් සියලු දෙනාම ජාතිද්‍රෝහීන් දේශද්‍රෝහීන් මෙන්ම අපේ අතීත මුතුන් මිත්තන් විසින් අපට රැකුණු උතුම් දයාද විනාශ කරලීමේ කොන්ත්‍රාත්තුව බාරගත් අය බව සටහන් කර තැබීම අනාගතයට වැදගත් වනු ඇත.

දෙමළ මුස්ලිම් මිෂනාරි හා වෙනත් විවිධ බලවේග සිංහල රට සිංහල ජාතිය විනාශ කරලීමේ අරමුණින් ක්‍රියාත්මක වෙද්දී සිංහලයාගේ උතුම් ගති පැවතුම් හා ජීවන රටාව බිඳ දමීමේ අභ්‍යන්තරව ක්‍රියාත්මක කෙරෙන ක්‍රම උපක්‍රමද ඇත. 'සිංහලයා මෝඩයා කැවුම් කන්න යෝදයා' යයි කීමේ අරමුණ කැවුම් කෑම සිංහලයාගේ මෝඩකමක් ලෙස තහවුරු කිරීමයි. එහෙත් පැණිකැවුම් ඉතාම පෝෂණයක ආහාරයකි. කැවුම් කෑම නිසා අසාධ්‍ය අසනීප හට නොගනියි. ඒ වෙනුවට ආදේශ කර ඇති 'කේක්' වැනි දේ කෑමෙන් දියවැඩියාව වැනි අසාධ්‍ය රෝග හටගනියි. ඒ අනුව සිංහලයා කැවුම් කෑමෙන් වළකවා කේක් කවා අසනීප හද ශරීර ශක්තිය දුර්වලකර ජාතිය විනාශ කිරීම ඉහත ප්‍රකාශය තහවුරු කිරීමේ අරමුණයි. තුන්වේලට බත් කෑ සිංහලයෝ අද වැඩිපුරම පාන් හෝ පාන්පිට්ටලින් හඳන දේම කති. බත් පවා පෝෂණශූණයෙන් අඩු නිවුටු හැකි සහල්වලින් උයාගත් ඒවාය. මේ නිසා අසාධ්‍ය රෝග ඇතිවීමට තිබෙන ඉඩකඩ වැඩි වන අතර ශක්තිය ද අඩුවී යයි. ගමරාළ සිල් ගත් හැටි, ගමරාළ දිවා ලෝකෙ ගියහැටි වැනි කතන්දරවලින් ද සිංහල ගමේ ගමරාළ හෙවත් ගම් ප්‍රධානියා මෝඩයකු කර

උපහාසයට ලක්කර ඇත. කිතුල් ගස් මැදීම, මාෂධිය ගුණ ඇති කෙල්දිය හා කිතුල් රා බීම තතර කිරීමට කටයුතු යෙදූ ඉංග්‍රීසි පාලකයෝ අරක්කු විස්ති බ්‍රැන්ඩ් වැනි ශරීරයට අහිතකර බීම වර්ග හුරුපුරුදු කළහ. රට බීම සඳහා මුදල් වැය කළ නොහැකි අය සඳහා දේශීය නිෂ්පාදනයක් ලෙස සිරුරට අහිතයින්ම අහිතකර 'කසිප්පු' ආදේශ කර ඇත. මත්පැනින් වෙන්ව සිටි සිංහලයන් අද මත්පැනට ඇබ්බැහි වීම කොතරම් වැඩි වී දැයි කිවහොත් බණ්ඩාරිත් පිංකම් ගෙවල්වල ද විශේෂ පානයක්, නැතිවම බැරි පානයක් ලෙස අරක්කු කසිප්පු වැනි දේ භාවිතා කිරීමට පෙළඹී ඇත.

මෙරට මාක්ස්වාදී ප්‍රවණතාවේ පැතිකඩ දෙකක් දක්නට ලැබේ. විදේශවලට ගොස් ආර්ථික විද්‍යාව හා වෙනත් විෂයක් හදාරා උපාධි ලබාගෙන මාක්ස්වාදය පිළිබඳ දැනුමක් ද ඇතිව මුල් යුගයෙහි එනම් මෙම සියවස මුල් භාගය ඉක්මනින්දීම මෙරටට පැමිණි උගත්තුන්ගෙන් හා ඔවුන්ගේ ගෝලබාල පිරිස් මගින් තහවුරු වූ ප්‍රවණතාව එක් පැතිකඩකි. දුමුම්බා විශ්ව විද්‍යාලයේ දී මාක්ස්වාදය ඉගෙන විජලව කරන්නට යාම නිසා ආපසු හරවා එවන ලද රෝහණ විජේවීර මගින් බිහිවී ක්‍රියාත්මක වූ සන්නද්ධ අරගලයට පෙළඹුණු ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ අනෙක් පැතිකඩයි. මේ දෙපිරිසමත් මේ දෙපිරිසටම අයත් නොවී සිටිය හැකි මාක්ස්වාදියෝත් මේ රටේ ජාතික සංස්කෘතිය හා ඓතිහාසික පසුබිම බැහැර කළ අය හෝ එය නොදත් අය වෙති. එවැනි අය කිසිසේත්ම රටේ හා ජාතියේ ප්‍රගමනයට දයක නොවෙති. මාක්ස්වාදය හෝ ඒ අනුව ගිය භෞතිකවාදයක් හිසින් ගෙන ක්‍රියාකරන කිසිවෙකුගෙන් හෝ රටට ජාතියට යහපතක් විය නොහැක. වසර දෙදහස් ගණනක් තිස්සේ රට දියුණු වෙමින් පැවැත්මට උපකාරී වූ දර්ශනයක් තිබියදී විදේශවලින් ග්‍රහණය කරන දැනුම් එම දර්ශනයට ඉහළින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට යෙදීම අනවශ්‍ය මෙන්ම අහිතකර දෙයකි. පණස්ගයේ ජනතා ජයග්‍රහණය පසු බැස තිබියදී 70 දී එය යළි පණගැන්වී ආවා පමණි. 71 දී ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ඊනියා විජලවය ක්‍රියාත්මක විය. එය ඇමෙරිකානු මත්තු සේවය (CIA) මගින් එන්නත් ක්‍රමයට අනුව යමක් මැඩලීමක් බව ඒ පිළිබඳ ගැඹුරින් හදුනා කෙනෙකුට පෙනියනු ඇත. 70 දී ඇරඹී ක්‍රියාත්මක වන්නට ගිය රට ස්වයං-

පෝෂිත වන ජාතිය සුරැකෙන ජනතා ජයග්‍රහණය මැඩලීමට ඇති කළ එවැනි ක්‍රියාමාර්ගයක් 71 ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙහි වැඩපිළිවෙළ මගින් දියත්විණි දැයි විමසා බැලිය යුතු දෙයකි. පණස් හයේ දරු පරපුර අවජාතක කිරීමක් ඒ තුළින් ඇතිවුණ දැයි කියාත් සලකා බැලිය යුතුය. එද සන්නද්ධ අරගලයකින් ඇරඹී දහස් ගණන් සිංහල බෞද්ධ තරුණ තරුණියන් ගේ ජීවිත විනාශය ගෙනදුන් ඊටත් වඩා සිංහල බෞද්ධ තරුණ තරුණියන්ගේ මනසින් සිංහල බෞද්ධකම බැහැර කොට රිනියා මාක්ස්වාදයක් කරනා ඔවුන් මෙහෙයවීමට හේතු වූ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ එම වැඩපිළිවෙළ තවම අවසන් වී නැත. තවත් වසර ගණනාවක් තිස්සේ මෙරට තරුණ තරුණියන් ඇතැම් විට වැඩිහිටියන් පවා නොමගට ඇදගෙන යන මහා රැල්ලක් සෙයින් එම ක්‍රියාදාමය දත් රටතුළ තහවුරු වෙමින් පවතී. සාදුකින් පෙළෙන්නුවස් දත් ඉතින් කැහිටියව්, ධනපතියන් හංගවේවා වැනි සටන් පාඨවලින් ඇරඹී 'මව්බිම තැන්නම් මරණය', 'පළමුව මව්බිම දෙවනුව උපාධිය' වැනි සටන් පාඨ ඔස්සේ කිසියම් වැරදි දෙයකට යොමු කරවූ මාක්ස්වාදී ක්‍රියාදාමය දත් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා අත්වැල් බැඳගෙන දෙමළ ජනයාට ස්වයං නිර්ණය ශීතිය ලබා දී රට දෙකඩ කරලීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වන වැඩ පිළිවෙළක් බවට පත්ව ඇත. මෙම වැඩපිළිවෙළ පිටුපස කතෝලික ක්‍රිස්තියානි මිෂනාරි බලය තදින්ම ක්‍රියාත්මක වන බව ද අපි දනිමු. සිංහල තරුණ තරුණියන් මේ භෞතික වාදයට ඇද දමූ මිෂනාරිගේම උපදෙස් හා සහාය ඇතිව 88, 89 වකවානුවෙහි ඔවුන් ඝාතනය කරලීමට 'ප්‍රා' කල්ලිය ද හැදෑ බව බොහෝ දෙනා නොදනිති. එක් අවස්ථාවක ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අවි ආයුධ විහාරස්ථානවලදී රජයට බාරදීමට යෙදීම ද මෙම වැඩපිළිවෙළේ තවත් කුමන්ත්‍රණයකි. මේ කිසිත් හොඳත්තා එහෙත් බොහෝ දේ දත්තා ලෙසින් කතාකරන ක්‍රියාකරන ඇතැමුන් දකුණේ සිංහල තරුණයින් මෙන්ම උතුරේ දෙමළ තරුණයින් ද අසාධාරණයට එරෙහිව අවි අතට ගත් බව පැවසීමට තරම් එඩිතර වීම රට ජාතිය විනාශ කරලීමට කැපකවන කුමන්ත්‍රණ කරුවන්ට ආශීර්වාදයක් වී ඇත. අභියාසා සිංහල බෞද්ධ තරුණ තරුණියන් අවසාන හැඟීමෙන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ වැනි සංවිධානවලට බැඳී කැපවී ක්‍රියා කළ ද විජාතික විදේශික

මිෂනාරි බලවේග විසින් ඔවුහු මෙහෙයවනු ලබන බවක් බොහෝ දෙනා නොදනිති.

සියල්ල වෙනස් වන බව බුදුදහමේ ඉගැන්වීමයි. ඒ අනුවද සිංහල ජාතිය එහි සංස්කෘතික ලක්ෂණ වෙනස්වන බවත් හැමදාම එක ලෙස නොපවතින බවත් ඇතැමේකුට සිතට එනු ඇත. එසේම වෙනස් වී විනාශ වී යාම වැළැක්විය නොහැකි හෙයින් සිංහල ජාතිය වුවද විනාශ වී යාම නොවැළැක්විය හැකි දෙයක් ලෙස සිතනු ඇත. මෙලෙසින් සිතීම බුදුදහම සර්වානුභවාදයකට යොමු කරවීමකි. බුදු දහමෙහි උගන්වන අභිනානාදර්ශනය හොඳින් දන ඉගෙන කළ යුතුව ඇත්තේ වෙනස් වෙන සියල්ල වැනසී යන ලෝකයෙහි යහපත් පැවැත්ම ආරක්ෂා කර ගැනීමට වෙරදීමයි. මේ රට තුළ ඉතිහාසය පුරා සිංහලයන් සිදුකර ඇත්තේ එයයි. ඔවුහු වෙනස්වන බව දැන ඊට අනුරූපව ජනජීවිත මෙන්ම පරිසරයද පවත්වා ගෙන ඒමට උත්සාහ දරූහ. සිංහලයා ලොව වෙනත් ජාතින්ට වඩා විශේෂ ලක්ෂණද ඇත්ව වසර දෙදහස් ගණනක් තිස්සේ සිංහලයා ගේම රටෙහි ආරක්ෂා වූයේ ඒ නිසායි.

ඩී. ඇස්. සේනානායකයන්ගේ ගොවිජනපද විභාජාරය, සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම හා සිංහල සංස්කෘතිය නගා සිටුවීමට පණස් හයේ ජයග්‍රහණය තුළින් උත්සාහවත් වීම 1970 සිරිමා බණ්ඩාරනායක රජය යටතෙහි ක්‍රියාවට නැංවුණු ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ නායකත්වයෙන් පිහිටුවාගෙන ක්‍රියාත්මක වී පසුව ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විසින් වෙනත් දෙයකට ඇදගෙන ගොස් විනාශකර දමූ මව්බිම සුරැකීමේ විභාජාරය වත්මන් සුගයෙහි මෙරට ජාතිකත්වය හා දේශීයත්වය නගා සිටුවීමට ගත් උත්සාහයන් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. එහෙත් ඊට වඩා බලගතු වූද ලෝක බලවේග සමග අත්වැල් බැඳගන්නා වූ ද බලවේග විසින් එම උත්සාහයන් නිරර්ථක කරන ලදී. ඉදිරියට ද කිසියම් අවංක ජාතික විභාජාර බිහිවුණත් ඒවා විනාශකර දමීමට බටහිර බලවේග, තව යටත් විජිතවාදය බුවල්ලන් සෙයින් අඩු මානාගෙන සිටිති. ඔවුන් හැම විටම බලකාමය, ධනකාමය, පහසු ජීවන ප්‍රතිපදාව, ඉන්ද්‍රියයන් පිණිසම වැනි ජනතා මනස රටවාලිය හැකි ක්‍රම උපයෝගී කොටගෙන සිංහලයා ජාතිකත්වයෙන් හා දේශීයත්වයෙන් බැහැර

කිරීමට කටයුතු සලසනු ඇත. මේ සඳහා ඉංග්‍රීසි භාෂා මාධ්‍යය ද විශේෂ වශයෙන් උපයෝගී කර ගනිති.

මෙසේ සිංහලයා බුදු දහමින්, සිංහල සිරිත් විරිත්වලින් දේශීය නිෂ්පාදන හා ආහාරපානවලින් ද බැහැර කොට ඒ වෙනුවට විදේශීය ආගම් සිරිත් විරිත් හා ආහාරපාන ආදේශ කිරීම ඉතා සිසුම් ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙයි. දේශපාලන උපක්‍රම ද එහිදී භාවිතා කරති. මිනිසුන් මරා ජාතියක් වඳකළ නොහැකි තවුත් ජාතිය සතු සිරිත් විරිත් පදනම් කරගත් සංස්කෘතිය විනාශ කිරීමෙන් එම ජාතිය විනාශකර දමිය හැකිය. මෙතෙක් ආ මගින් බැහැර වී වැරදි මගක යන බව වටහා ගතහොත් පමණක් සිංහලයාට තම උරුමය රැකගත හැකි ය. ඒ වැරදි මගින් ඉවත්වී හරි මගට යොමු වුණොත් රට දය සමය රැක ගැනීම සිංහලයාට බැරි දෙයක් නොවේ. ඒ සඳහා මෙවැනි ග්‍රන්ථයක් කිසියම් පිටුවහලක් වේ යයි සිතූණු හෙයින් මගේ දනුම හා අත්දැකීම් මත 'ජාතික මතය හා මහා සිංහලය' රචනා කළෙමි.

බොගමුවේ කාලක ගිම්

ශ්‍රී පක්ෂ්‍යානන්ද ධර්මායතනය
දුම්රියපළ පාර,
කැලණිය.

ජාතිය

කිසියම් ජනකොටසක් තමන්ටම හිමි දේශයක දිගුකලක් කිස්සේ වාසය කරමින් ඔවුන්ට ම වෙන් වූ බසක් සමහර විට ඒ බසටම වෙන් වූ අක්ෂර මාලාවක් හා සංකේත ද යොදාගනිමින් එම බසින් සාහිත්‍ය නිර්මාණ ද කරමින් එම ජනකොටසටම වෙන් වූ සංස්කෘතියක් හා ආර්ථිකයක් ද බිහිකර ඇතොත් එම ජනකොටස එරට ජාතිය ලෙස සැලකේ. ඔවුන්ගේ භාෂාව එරට ජාතික භාෂාවද වෙයි. ඒ අනුව අතීතයේ සිංහලය හෝ සිංහලද්වීපය නමින් හැඳින්වුණු අද ශ්‍රී ලංකාව ලෙස සැලකෙන මේ රටේ ජාතිය සිංහලයි. ජාතික භාෂාවද සිංහල භාෂාවයි. මෙහි ඇත්තේ සිංහල බෞද්ධ රටකි. රට සිංහලයි. ජාතිය සිංහලයි. දහම බුදුදහමයි. සංස්කෘතිය සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතියයි.

වින, ජපන්, බුරුම, තායි, රුසියන්, ප්‍රංශ, ජර්මන්, ඉංග්‍රීසි ආදීන් ලොව ජාතීන් බවට පත්ව ඇත්තේ ඉහත සඳහන් ලක්ෂණ පදනම් කරගෙනයි. එසේ නැතිව හැඩහුරුකමින් ලෙයින් හෝ භාෂාවෙන් ජාතිය හඳුනාගත නොහැක. මෙයින් කිසියම් ජාතියකට පමණක් හිමි වූ අක්ෂර සංකේත ඇත්තේ ජාතීන් කිහිපයකට පමණි. ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ, ජර්මන්, ඇමරිකන්, ඕස්ට්‍රේලියන් ආදී යුරෝපා ඇමරිකා හා ඕස්ට්‍රේලියා රටවල ජාතීන් කිහිපයක්ම භාවිත කරනුයේ රෝමන් අකුරුයි. මැදපෙරදිග ජාතීන් කිහිපයක්ම අරාබි අක්ෂර භාවිතා කරති. ඉන්දියාවේ ජාතීන් බොහොමයක්ම භාවිතා කරනුයේ නාගරී අක්ෂරයි. දෙමළ ජනයාටද වෙනම අක්ෂර සංකේත ඇතත් ඔවුන්ට ජාතියක් වශයෙන් ඊටත් වූ

නිශ්චිත බිම්ක් නොමැත. තම්ලේනාඩුව ඔවුන්ගේ භූමිය වුවද එය වෙනම රටක් නොවේ. එහෙත් ලෝකයේ ඉතා කුඩා ජාතියක් වූ මුළු ජනගහනයම ගත්විට එක්කෝටි දහසය ලක්ෂයක් පමණ වූ සිංහල ජාතියට වෙන් වූ අක්ෂර සංකේත ද ඔවුන් විසින්ම සකස්කර ගනු ලැබ ඇත.

දැනිතකාමය, දැනීම, ජාත්‍යාලය, ජාතිනිකෛෂී යන වදන් සැකසී ඇත්තේ ජාතිය හෙවත් දය යන සංකල්පය පදනම් කරගෙනයි. මෙම වදන් නොවැදගත් හෝ නොසරුප් ලෙස කිසිවෙක් නොසලකති. ඒ වදන්වලින් කියවෙනුයේ වැදගත් අරුත් බව පිළිගනිති. ඒ වදන්වලට පදනම වූ ජාතිය හෙවත් දය යන සංකල්පයද වැදගත් බව එයින් ගම්‍ය වෙයි. එබැවින් වැදගත් වූ මෙම සංකල්පය දන සිටීම අවශ්‍ය වෙයි. මිනිස් ශිෂ්ටාචාරයේ ඉතිහාසය තමන් විෂයක් සකස්වී ඇත්තේද මෙම ජාතිය පිළිබඳ අතීතය හා එහි වැදගත් බව දනගැනීමටයි.

සත්වයන් පිළිබඳ වූ උපත මෙන්ම ස්වභාව ධර්මයට අදාළ සියල්ලේම හටගැනීම හෙවත් උපත “ජාති” යන වචනයෙන් දක්විය හැකිය. පාලි හා සංස්කෘත බසින් “ජාති” යැයි සඳහන් වෙන මෙම වදනේ හෙළ උතුරුව “දෑ” හෝ “දය” යන්නයි. කිසියම් ජාතියක් පිළිබඳව පිළිගැනීම, ඉගැන්වීම හෝ මතවාදය ජාතිවාද නමින්ම දක්විය හැකිය. ජාතිය පදනම් කරගෙන වෙනත් ජාතියකට හෝ ජන කොටසකට නිගරු කිරීම අසාධාරණයක් කිරීම, එරෙහිව ක්‍රියා කිරීම ජාති හේදවාදය මිස ජාතිවාදය නොවේ. ජාතිවාදයක් නොමැතිවිට ඊට ගරු නොකරන විට කිසියම් රටක ජාතිකත්වයන් ආරක්ෂා නොවේ. ජාතිය හෝ ජාතිකත්වය ව්‍යාප්තව කළහැකි ලොකුම දෙය නම් ජාතිය හෝ ජාතිකත්වය පිළිබඳව සිතීම ක්‍රියාකිරීම හා කතා කිරීම වරදක් ලෙස හුවා දක්වමින් ජනතාව එයින් බැහැර කරවීමයි. කිසියම් රටක ජාතිකත්වය හෝ ජාතිය පිළිබඳ හැඟීමක් දැනීමක්, අවබෝධයක් නොමැති විට ඒ ගැන අධ්‍යාපනයක් නොදෙන විට එම ජාතිය පමණක් නොව රටේ පිරිහි විනාශ වී යයි. රටකට ජාතික ගීයක් අවශ්‍ය වනුයේ ද ඒ රටේ ජනතාවට තම ජාතිය පිළිබඳව ගෞරවයක්, අභිමානයක් ඇති කරලීමටයි. ජාතික ගීය සකස්විය යුත්තේ එම රටේ ජාතික භාෂාවෙනි. එක් රටකට ජාතික ගී එකක් මිස කීපයක් තිබිය නොහැක. භාෂා හා

ජනවර්ග අතින් විවිධත්වයක් ඇති භාරතයේ පවා ඇත්තේ එකම ජාතික ගීයකි. භාරතයේ ජාතික භාෂාව වූ හින්දි භාෂාවෙන් එය රචනා වී ඇත.

නිශ්චිත දේශය, භාෂාව, සාහිත්‍යය, සංස්කෘතිය, ආර්ථිකය යන මේ සියල්ලක්ම ජාතියේ අංගෝපාංගයන්ය. මෙම අංගෝපාංග සහිත වූ ජාතියක් බිහිකිරීම එක් පුද්ගලයකු විසින් හෝ සුළු කාලයකින් කළහැකි දෙයක් නොවේ. වර්තමානයේ බලය හා ධනය අතින් ශක්තිමත් ජාතීන් පිළිබඳව සලකා බැලීමේ දී අවුම ගණනේ අවුරුදු න්‍යසියයක් තරම් කාලයක් ජාතියක් ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය බව පෙනේ. ඇතැම් ආක්‍රමණශීලී ජාතීන් වෙනත් ජාතීන් වඳකරගෙන අලුත්ම ජාතීන් ද ගොඩනගා ඇත. ඕස්ට්‍රේලියාවේ ආදි වාසීන් යටපත් කළ ඉංග්‍රීසිහු එහි ඕස්ට්‍රේලියන් ජාතියක් බිහි කළ අතර එම ඉංග්‍රීසීන්ම ඇමරිකාවේ රතු ඉන්දියන්වරු නැතිකර ඇමරිකානු ජාතියක් ගොඩනගා ඇත. මේ අතර ලොව පුරා විසිරී සිටි යුදෙව්වන් ඒකරාශී කර ඔවුන්ට ඊශ්‍රායලය රටක් වශයෙන් යොදාගෙන ඊශ්‍රායලයක් හා ඊශ්‍රායල ජාතියක් ද බිහිකරගෙන තිබේ. ඔවුන්ට මෙන්ම වෙනම බසක් හා බසට වෙන් වූ අක්ෂර සංකේත ද ඇති දෙමළ ජනයාට ද ජාතියක් වශයෙන් ලොව තුළ පෙනී සිටීමට ඔවුන්ටම වෙන් වූ රටක් මේ වනතුරුත් නොමැත. ඔවුන්ගේ ජාතික උරුම හිමිකම් තම්ලේනාඩුව හා බැඳී ඇත්ත එය ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්තයක් මිස වෙනම රාජ්‍යයක් නොවේ. ඒ නිසා ලොව පුරා විසිරී පැතිරී සිටින කෝටි 7 ක් පමණ වූ දෙමළ ජනයා සඳහා වෙනම රටක් යොදාගෙන ජාතියක් වශයෙන් නැගීමට ඔවුහු ප්‍රබල උත්සාහයක යෙදෙති. එම දෙමළ ජාතියේ දේශය “තම්ල් ඊළම්” තහවුරු කළද දෙමළ ජාතියක් ලෙස ලොවට ප්‍රකාශ කළ හැකිය. වඳවී යන ජාතියක් වඳවීමෙන් වළක්වා ගැනීමට තම් ඒ ජාතියටම හිමි වූ දේශයක් උරුම කරගත යුතුමය. ඒ උරුමය වෙනත් ජාතියකින් දේශයකින් කොටසක් කඩාගෙන හෝ සම්පූර්ණ දේශයම අත්පත් කරගෙන හෝ ලබා ගැනීම ජාතික වැඩක් නොව අවජාතක වැඩකි. තම පාරම්පරික භූමිය තම්ලේනාඩුව දෙමළ ජාතීන්ගේ රට වශයෙන් යොදාගැනීම එක්වරම කළ නොහැකි හෙයින් සිංහල ජාතියේ දේශය ආක්‍රමණය කිරීමට දේශපාලන හා යුදමය උපක්‍රම යොදාගෙන ඇත. පළමුව තමන් තම ජාතියට ගරුකළ යුතුය. ඒ

සමගම අන්‍ය ජාතීන්ට ද ගරුකළ යුතුය. ඔවුන්ගේ අයිතිය පිළිගත යුතුය. එම අයිතියට හානි නොකළ යුතුය.

බෞද්ධ මතය

ජාතිය යනු කුමක්දැයි බුදුරජාණන් වහන්සේ එක එල්ලේම විග්‍රහ කර නොමැත. එහෙත් බුදුදහමෙහි එන විවිධ දේශනා අනුව විමසා බලන විට ජාතිය පිළිබඳ වූ විග්‍රහයන් සොයාගත හැකිය. එසේ ඉදිරිපත්කරන විග්‍රහ ඇතැම් විට බුද්ධ දේශනාව නොවුණත් දේශනාවට පටහැනි නොවූ විනය හා සසඳ යුත්තයෙහි බහා ලබාගත් ධර්මවිනයානුකූල නිගමන බව පළමුකොටම සඳහන් කළ යුතුව ඇත. අප රට හා සිංහල ජාතිය පිළිබඳව අපට වඩාත් වැදගත්වනුයේ බුදුදහමෙන් දක්විය හැකි ජාතිය පිළිබඳ වූ අර්ථකථන බැවින් එය විමසා බැලීම අනිශ්චිත වැදගත් වෙයි. බුදු දහම යනු බුද්ධිය පදනම් කරගත් ලෝක සත්‍යය ප්‍රකාශ කෙරෙන ඉගැන්වීමක් බැවින් එවැනි අර්ථකථන ලෝක ප්‍රජාවට වුවද වැදගත් නොවේ යැයි කිව නොහැක.

ජාතිය යනු කුමක්දැයි සමහරුන්ට වටහාගත නොහැකිව ඇත. ඒ නිසා ජාතිය සොයන්නේ ලේවලින් ද? පරම්පරාවෙන් ද? භාෂාවෙන් ද? ආදී විවිධ ප්‍රශ්න නගති. සමහරු ජාතියක් කියා දෙයක් නැතැයි එක එල්ලේම කියති. තවත් සමහරු ඇතැම් හිඤ්ඤාත් වහන්සේ පවා බුදු දහමට අනුව ජාතියක් නැතැයි බොරු මැත දෙකි. බුදුදහමේ එන සූත්‍ර දේශනාවල එහෙත් මෙහෙත් එල්ලිගෙන යම්තම් අදහස් විකස් දනගෙන ඒ අනුව ජාතියක් නැතැයි කීමට ඇතැම්හු උත්සාහ ගනිති. එසේ වීමට හේතුව බුදුදහමට අනුව අද අප කරුණු ඇති සැටියෙන් වටහා නොගැනීමයි.

“ජාති පඨයා ජරා මරණං” ආදී තැන්වල ජාති යනුවෙන් අදහස් වෙන්නේ පුනර්භවය සිදුකරන සසර ඉපදීමයි. “තප්ථා වසලොහොති තප්ථා හොති බ්‍රාහ්මණො” වැනි තැන්වල මේ භවයෙහි උපත ගැන අවධාරණය කෙරේ. ‘සාකියා නාම ජාතියා’ වැනි තැන්වල වංශය ප්‍රකාශ කිරීමට ජාති යන වචනය යොදාගෙන ඇත. මේ සියලු යෙදුම් ගෙන විමසා බැලූ විට සම්මුති ලෝකයෙහි

ජාතිය පිළිබඳ වූ සංකල්පය බුදුදහමෙහි පිළිගෙන ඇති බව ඉතා පැහැදිලිය. අඛණ්ඩ සූත්‍රයෙහි දී ජාතිවාද මතවාද යන වචන යොදාගනිමින් දේශනාකර ඇත. එහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉතා පැහැදිලිවම දේශනාකර ඇත්තේ ජාතිය පිළිබඳ වූ සංකල්පය අර්ථකථනය දක්වාම (සම්මුති වශයෙන්) විත්ත සත්තානායෙහි පවතින බවයි. වාසෙඨ්‍ය සූත්‍රයට අනුව දීඝිකාලයක් තිස්සේ විත්ත සත්තානායෙහි දෘෂ්ටගතිකව පැවත එන සම්මුති වශයෙන් පවත්නා “ජාති” යන වචනාර්ථය ජනසමාජය තුළ පවතින බව කියවෙයි.

බුදුදහමට අනුව ජාතිය පිළිබඳ වූ සංකල්පය බැහැර කෙරෙන අවස්ථා දෙකක් ඇත. එකක් තම් රහත් බවට පත්වීම හෙවත් සියලු කෙලෙස් බැම් සිදුලීමයි. අනෙක් අවස්ථාව පැරිදිවීමයි. රහත්වීමෙන් පුනර්භවය නැතිව ගොස් ජාතිය ප්‍රතීණවෙයි. එනම් නැවත ඉපදීමක් නොවෙයි. පැරිදි වූ විට ජාති කුලභෝත්‍ර සියල්ල බැහැර වී එකම ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ හිඤ්ඤා පිරිසකට ඇතුළත් වෙයි. එය හරියටම විවිධ ගංගාවල ජලය මුහුදට වැටී මුහුදු ජලයයි ව්‍යවහාරයට පත්වන්නාක් මෙන්. එහෙත් රහත් වුවද පැරිදි වුවද සම්මුති වශයෙන් පවත්නා ජාතිය පිළිබඳ වූ ව්‍යවහාරයෙන් බැහැරවීමක් නොවෙයි. ඒ උතුමන්ගේ මනසෙහි මම අසුවල් කුලයට ගෝත්‍රයට අයත් කෙනෙකුයි සම්මුති හැඟීම ඇතත් එකිනෙකාට උසස් හෝ පහත් යැයි හැඟීම නොමැත. එසේ උසස් පහත් යැයි සැලකීම රහත් නොවූ පැරිදි නොවූ අය තුළ පවා නොතිබිය යුත්තකි. “තප්ථා වසලො හොති තප්ථාහොති බ්‍රාහ්මණො” උපතින් වසලයකු හෝ බ්‍රාහ්මණකු නොවේ. යනුවෙන් දක්වා ඇති ජාතිභේදවාදය හෝ ජාතිය හෝ කුලය නිසා තමන් උසස්ය. අනෙක් අය පහත්ය, තමන් පහත්ය, අනෙක් අය උසස්ය, යන හැඟීම බුදුදහමෙහි ප්‍රතික්ෂේප කරයි. එය හිඤ්ඤා ශාසනයෙහි පමණක් නොව ගිහි ජනතාව අතර ද නොතිබිය යුතු පහත් අදහසකි. ජාති භේදය හෝ කුලභේදය වශයෙන් සැලකෙන මෙම මානසිකත්වය හින්දු සමාජයෙහි පවතින්නකි. බුදුදහමෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැරකරන ලද මෙම පහත් හැඟීම වත්මන් ගිහියන් අතර මෙන්ම ඇතැම් හිඤ්ඤා අතර ද පැවතීම දහමට නිගරු කිරීමකි. බුදුදහමෙන් ඇත්වූ ක්‍රියා කිරීමකි.

තමන් උපත් කුලය, ගෝත්‍රය, වංශය හෝ ජාතිය බැහැර

කිරීම කිසිවෙකුටත් කළ නොහැකි දෙයකි. ජනසමාජය තුළ ඒ ඒ අය හැඳින ගැනීමට සම්මුති වශයෙන් යොදගනු ලබන මේ ක්‍රමය බුදුරජාණන් වහන්සේ පවා ප්‍රතික්ෂේපකර නොමැත. සුක්ක නිපාතයේ පබ්බතා සූත්‍රයෙහි සඳහන්වන පරිදි බුදුරජාණන් වහන්සේ ද කුලගොත් හා ජාති වශයෙන් තමන් වහන්සේ හඳුන්වාදී ඇත. “ගොතෙ තත ගොතමො හොති සාකියා නාම ජාතියා” මම ගෝත්‍රයෙන් ගෝතම වෙමි. ජාතියෙන් ශාකස වෙමි. යනුවෙන් එහි සඳහන්වෙයි. චිත්‍රාගි බුදුරජාණන් වහන්සේ පවා එසේ තම ගෝත්‍රය හා ජාතිය අගය කළ සේක් නම්, අන් අයට තමන් හඳුන්වා දීමට යොදගත් සේක් නම් අන් අය ගැන කියනුම් කවරේ ද? එබැවින් අර්හත්ත්වයට පත්වීමෙන් හා හික්මුත්ත්වය ලබාගැනීමෙන් “ජාති” යන සංකල්පය බැහැර වෙනත් සම්මුති වශයෙන් ලෝකය තුළ ක්‍රියාත්මක වී මේ දී “ජාති” යන්න සඳහන් කිරීමට සිදුවන අවස්ථා ඇත. එහෙත් එහි උස් පහත් හේදයක් නොමැත. ලෝකයාගේ දනගැනීම සඳහා ජාතිය හා ගෝත්‍රය හෝ කුලය සඳහන් කළාට වරදක් නැත. මෙයම තවදුරටත් වැඩි දියුණු කළ විට තමන් උපන් කුලයේ ගෝත්‍රයේ හෝ ජාතියේ යහපත සමගිය උදෙසා ක්‍රියා කළාට හික්මුවකට හෝ චිත්‍රාගි පුද්ගලයෙකුට හෝ වරදක් නොවේ. මෙරට සිංහල හික්මුත් වහන්සේ සිංහල ජාතියේ සමගිය පැවැත්ම හා දියුණුව සඳහා ක්‍රියාකර ඇත්තේ මෙම පදනම මත පිහිටා ය. අදත් එසේ ක්‍රියා කිරීම සිංහල හික්මුවට කළ හැකි මෙන්ම කළ යුතු දෙයකි. එය දහමට හෝ විනයට පටහැනි දෙයක් ද නොවේ.

දහමට අනුව කුලගොත් හෝ ජාතිය පිළිබඳ වූ සම්මුතිය මෙසේ වුවද ඒ දහම තරිනැටි නොදන හෝ දහමෙන් බැහැර වෙනත් දර්ශන වාද පදනම් කරගෙන හෝ අද ඇතැම් හික්මුත් මෙන්ම ගිහි බෞද්ධයෝ ද බුදු දහමට අනුව ජාතියක් කියා දෙයක් නැතැයි වැරදි අර්ථකථන දක්වමින් ක්‍රියා කරති. බොහෝ දෙනා ජාතියක් කියා දෙයක් නැතැයි කීමට යොදගනු ලබන්නේ මජ්ඣිම නිකායේ මජ්ඣිම පණ්ණාසකයේ එන වාසෙට්ඨ සූත්‍රයයි. වාසෙට්ඨ සූත්‍රයේ සාරාර්ථය ගෙන බැලුවහොත් එහි ජාතිය යන්න ප්‍රතික්ෂේප වී නැති බවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ එහි දී අදහස් කළේ කුමක් ද කියාත් වටහා ගත හැකිය. එහි සාරාංශය මෙසේය.

භාරතීය වාසෙට්ඨ යන උගත් බමුණු මාතවකයින් දෙදෙනා අතර බ්‍රාහ්මණයෙකු වන්නේ කෙසේදැයි වාදයක් ඇතිවිය. එහිදී මවුපිය පරපුරෙන් හත්වුතු පරම්පරාව දක්වා අතීතයට පිරිසිදු උපතක් ඇති (බමුණු කුලයේම උපත ලද) තැනැත්තා බමුණකු වන්නේ යැයි භාරතීය මාතවකයාගේ මතය විය. වාසෙට්ඨ මාතවකයාගේ මතය වූයේ සිල්වත් ගුණවත්කම මත බමුණකු වන බවයි. දෙදෙනාට ප්‍රශ්නය තීරාකරණය කරගත නොහැකි වූ තැන දෙදෙනාම ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත ගොස් තම තම මතයන් ඉදිරිපත් කළහ. එහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ උපතින් බමුණකු හෝ නොබමුණකු නොවන බවත් ක්‍රියාව අනුවම බමුණකු හෝ නොබමුණකු වන බවත් දෙසුන. තවදුරටත් විස්තර දක් වූ උත්වහන්සේ ගස් වැල් හා තිරිසන් සතුන් අතර ද අනෙකුත් වශයෙන් එකිනෙකට හා එකිනෙකාට වෙනස් වූ අංග ලක්ෂණ අනුව ජාති විභාගයක් එනම් ජාති වශයෙන් වෙනස්කම් ඇති නමුත් අන් පා, හිස, ඇස, කන, නැහැය අවයව වශයෙන් හෝ යාම් ඊම් ආදී ක්‍රියාකාරීත්වය අතින් හෝ මිනිසුන් අතර වෙනසක් නැති බවත් ඒ තිසා උපතින් බමුණකු හෝ නොබමුණකු නොවන බව හා ක්‍රියාවෙන්ම බමුණකු හෝ නොබමුණකු (වසලයකු) වන බව දෙසුන. මිනිසුන් අතර පවතින නාම ගෝත්‍ර වශයෙන් සැලකීම සම්මුතියක් බව ද වැඩිදුරටත් පෙන්වා දුන්හ.

මෙම වාසෙට්ඨ සූත්‍රයෙන් පෙන්වා දෙනුයේ උපතින් බමුණකු හෝ නොබමුණකු (වසලයෙකු) නොවන බව හා ක්‍රියාවෙන්ම එය සිදුවන බවයි. එහි ලෝක සම්මුතියෙහි ඇති නාමගෝත්‍ර (ජාතිය) පිළිබඳ වූ සංකල්පය බැහැරකර තැත්තාසේම ලෝක සම්මුතිය අනුව ජාති කුල ගෝත්‍ර ඇති බව ද පෙන්වා දී ඇත. එබැවින් ජාතියක් නැතැයි කීමට වාසෙට්ඨ සූත්‍රය යොදගැනීම යුක්තිසුක්ත නොවේ. වාසෙට්ඨ සූත්‍රය කියවා අතීතයේ ජාතියක් කියා දෙයක් නැතැයි වටහාගත් කෙනෙකු ගැන අප අසා දන නොමැත. කිසිම කෙනෙකුට එවැනි අදහසක් වාසෙට්ඨ සූත්‍රයට අනුව ඇතිකර ගත නොහැක. යම් කෙනෙක් වාසෙට්ඨ සූත්‍රයට අනුව විමසා බලා මිනිසුන් අතර ජාතියක් කියා දෙයක් බුදුදහමට අනුව නැතැයි පවසනොත් එය මුසාවක්, දහම විකෘති කිරීමක් බව වගකීමෙන් යුතුව සඳහන් කරමි. මෙහි අරුමය නම් ජාතියක්

කියා දෙයක් නැතැයි ඔප්පු කිරීමට වාසෙට්ට සූත්‍රය වැනි බුද්ධ දේශනා උපයෝගී කරගන්නා වැඩිදෙනා සිංහල බෞද්ධයින් හා සිංහල හික්මුන් වහන්සේලා වීමයි. ඒ අයද එහිදී කියාපෑමට උත්සාහ දරණුයේ සිංහල ජාතියක් කියා දෙයක් නැත යන්නයි. මෙය උරාගේ මාරි උරාගේ පිටේ ම තබා කැපීම වැනි දෙයකි. කැළේ ගහක් තහන්න කැළේ ගහක් යොදගැනීම වැන්නකි. බුදුදහම රැක ගත් සිංහල ජාතියට එරෙහිව බුදුදහම යොද ගැනීමට වැරදරන මෝඩයින්ගෙන් හා දුෂ්ටයින්ගෙන් ප්‍රවේශම් විය යුතුය.

සිංහල ජාතිය

ජන සමාජය කුලගෝත්‍ර වශයෙන් බෙදී ක්‍රියා කිරීමට පටන් ගැනීම “ජාති” වශයෙන් සැලකීමේ පදනම ලෙස සැලකිය හැකිය. එහෙත් එම කුල ගෝත්‍ර ඔවුනොවුන්ට සමාන වුවා මිස උසස් පහත් යැයි හැඟීමක් මුල දී නොතිබුණි. ඉන්දියානු ඉතිහාසය විමසන විට මිනිසුන් අතර කුලයෙන් හෙවත් උපතින් උසස් පහත් යයි හේදයක් ඇති වූයේ බ්‍රාහ්මණ යුගයේ දී ය. අග්‍රහස්‍ය සූත්‍රයේ දක්වෙන පරිදි ඔවුනොවුන්ට පැවරුණු කාර්යභාරය අනුව කුලගෝත්‍ර වශයෙන් ජන සමාජය බෙදීගියද ඒ සියලු දෙනාම ඔවුනොවුන්ට සමාන වුවාහු මෙන්ම අසමාන නොවුවාහුද වූහ. එසේ වූ ජනයා සියලුදෙනා එක්ව ඔවුන් විසූ රටෙහි ජාතිය ගොඩනැගුණි. මේ රටෙහි ද දේව, නාග, යක්ෂ, ගෝත්‍ර විසූ බවට විවිධ ජනප්‍රවාද ඇත. බුදුරජාණන් වහන්සේ උකදිවට වැඩම කළ අවස්ථා තුනේ දී ම යක්ෂ, නාග හා දේව ගෝත්‍රවල නායකයින් සම්බන්ධ වී ඇත. මේ ගෝත්‍ර අතරට ඉන්දියාවෙන් පැමිණි සිංහ ගෝත්‍රය ද එක්වුණි. විජයකුමරු සිංහ ගෝත්‍රිකයෙක් විය. ඔහුගේ පරපුරක් බිහිනොවුවද හද්දකව්වානා වැනි ශාක්‍යාවංශිකයින් හා විජයගේ නෑ පිරිස මගින් සිංහ ගෝත්‍රික ව්‍යාප්තියක් රට තුළ ඇතිවිය. පණ්ඩුවාසදේව රජුගේ දුවණිය වූ චිත්‍රා කුමරියගේ පුත්‍රයා වූ පණ්ඩුකාභය කුමරුට තම දිවි රැක ගැනීමට යක්ෂ ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් උදව් උපකාර ලැබුණි. ඒ ගැන ද සිහි තබාගත් ඔහු රජවූ පසුව එවකට මෙරට සිටි සියලු ජනකොටස්වල ගෞරවය රැකෙන පරිදි කටයුතු කළේය. අනුරාධපුරය රාජධානිය ලෙස තහවුරු කළ පණ්ඩුකාභය රජතුමා

රටේ සියලු ජනකොටස් එක්කොට සිංහල ජාතිය අද දක්වා පවතින ආකාරයට ජාතිය ගොඩ නැගීය.

“සිංහ” යන වදන ලොව සෑම භාෂාවකම පාහේ ශ්‍රේෂ්ඨ යන අර්ථය ලබා දීම සඳහා යොදාගැනේ. ඉරාණ ජාතියේ ආරම්භය ද සිංහයකුගෙන් විණැයි මතවාදයක් ඇත. ඔවුහු ද මුල් කාලයේ සිංහලයින් මෙන්ම ඉරු දෙව් වැන්නාව කළ අයයි. බුදුරජාණන් වහන්සේද “ශාක්‍යසිංහ” නමින් හැඳින්වෙයි. හද්දකව්වානා වැනි අය ද ශාක්‍යාවංශිකයෝ වූහ. විජය ද සිංහ ගෝත්‍රිකයෙකි. මේ සියලු කරුණු විමසා බලන විට සිංහයින්ගෙන් හෙවත් ශ්‍රේෂ්ඨ මිනිසුන්ගෙන් පැවත එන ජන කොටස “සිංහල” නම් විණැයි සිතාගත හැකිය. විජය කුමරුගේ පරපුර ගැන කියද්දී සිංහබාහු සිංහසිවිලි දෙදෙනා සිංහයෙකුට දව ඉපදුනැයි දක්වෙන කථා පුවත ඇදහිය නොහැකි දෙයකි. සමහර විට ඒ දෙදෙනාගේ මව වූ සුප්පාවාසා කුමරිය පැහැරගෙන ගියේ එද වල් වැදි සිටි හැඩි දඩි සිංහ ගෝත්‍රිකයකු වන්නට ඇත. කැළේටම ජීවිතය වෙන්ව තිබූ ඔහු හා ජීවත්වීමට අකමැති වූ නිසා සිංහබාහු තම මැණියන් හා නැගණියද සමග ජනතාව අතරට පැමිණෙන්නට ඇත. යක්ෂ, නාග, දේව යන තෙළගොත් තුනට සිංහ ගෝත්‍රය ද එක්වීමෙන් සිව්තෙළ > සිව්තෙළ > සිංහල විණැයිද අරුත් දක්විය හැකිය. මේ කවර අයුරකින් අරුත් විමසා දක්වුවද ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ආරම්භයක් මෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ඉතිහාස කතාවක් උරුම කරගත් ජනතාවක් සිංහලයින් ලෙස තහවුරු වෙයි.

තමන්ටම නිශ්චිත වූ දේශයක තමන්ගේම භාෂාවක් ඒ භාෂාවට ම සුවිශේෂ වූ අක්ෂර මාලාවක් හා අක්ෂර සංකේත ද යොදාගනිමින් ගොඩනැගූ සාහිත්‍යයක්, ඔවුන්ගේම ක්‍රියාකාරකම් පද්ධතියක් නිසා බිහි වූ සංස්කෘතියක් හා ඔවුන්ට සුවිශේෂ වූ ආර්ථික රටාවක් උරුම කර ගනිමින් වසර දෙදහසකට අධික ඉතිහාසයක් තුළ ජීවත් වූ, අදත් රටේ ජනගහණයෙන් 74% ක් වූ ජනකොටස සිංහලයෝ වෙති. ඔවුන්ගේ රට සිංහල දේශයයි. ඒ දේශයේ ජාතිය සිංහල ජාතියයි. එම දේශයේ වසන අනෙකුත් ජනවර්ගවලට එම දේශය තුළ ජාතියක් වශයෙන් සැලකීමට අවශ්‍ය සුදුසුකම් නොමැත. එහෙයින් ඔවුහු ජනවර්ග මිස සුර ජාතිකයෝ ද නොවෙති. සිංහල බස මිස අන් කිසිදු බසක් මෙරට ජාතික භාෂාව ලෙස යොදාගත නොහැකිය. එසේ යොදාගැනේ

නම් එය සිංහල ජාතියට නිගරු කිරීමකි.

සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් යන සියලු ජන කොටස් මෙරට වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ එකට සමගියෙන් ජීවත්වූහයි ඇතැම්හු බොරු කියති. මුස්ලිම්වරුන් ගැන පැහැදිලි සටහනක් එනුයේ පෘතුගීසීන් හා ලන්දේසීන්ගේ පැමිණීමෙන් පසුවයි. එනම් 1505 න් පසුවයි. එතෙක් එද සිට හෝ ඔවුන්ටම විශේෂ වූ සංස්කෘතියක් හෝ ආර්ථිකයක් මෙහි ගොඩනැගී නැත. දෙමළ ජනයා දුටුගැමුණු යුගයේ සිටම මෙරට ආක්‍රමණය කළ පිරිසක් මිස රට තුළ සංස්කෘතියක් හෝ ආර්ථිකයක් ගොඩනැගුවේ නොවෙති. ආක්‍රමණිකයින් හෝ සංක්‍රමණිකයින් ලෙස ඉන්දියාවේ සිට ඔවුහු වරින් වර මෙහි පැමිණියහ. එසේ පැමිණි සියලු විදේශිකයින් එද අපේ රටේ ජනතාව හැඳින්වූයේ “දෙමළන්” ලෙසයි. අද මෙරටට එන සුදු හම ඇති සියලුදෙනාම “සුද්දන්” ලෙස හඳුන්වන්නාක් මෙනි. එද පැමිණි විදේශිකයන් අතුරින් සමහරු ආපසු තම රටවලට ගියහ. මෙහි ඉතිරි වූ අය සිංහල ජාතියට එකතු වූහ. ආක්‍රමණිකයින් ලෙස පැමිණි රට පාලනය කළ පස් මහ දෙමළන්, සයමහ දෙමළන් එළාර රාජ රාජ වෝළ වැනි සියලුම විදේශික පාලකයෝ ඒ ඒ යුගවල බිහිවූ සිංහල වීරවරයින් විසින් සටන් මගින් පරාජය කර දමනු ලැබූහ. හෙළ තරවිරුවෝ යළි යළිත් මෙරට සිංහල උරුමය තහවුරු කළහ. ඒ බව කියාපාන වෙනත් කිසිදු රටකට හෝ ජාතියකට නොමැති තරමේ පැහැදිලි ඉතිහාසයක් මහාවංශ දීපවංශ ආදී වංශ කථා මෙන්ම ශිලා ලේඛන මගින් ද ඔප්පු වී ඇත.

සිංහලයාට බුදුදහම හඳුනා ගැනීමට ලැබුණේ මීට වසර 2308 කට පමණ පෙරයි. එම දහම සිංහලයාට හඳුන්වා දුන් මහා මහින්ද මහරහතන් වහන්සේ විසින් එය ජාතියේ උරුමයක් බවට පත්කරන ලදී. බුද්ධ ශාසනය මෙරට තුළ තහවුරු වීමට නම් මේ රටේ ම දරුවෙකු සපුනෙහි පැවිදි උපසම්පද වී විනය දේශනා කළ යුතු බව දෙවනපෑතිස් රජතුමාට උන්වහන්සේ පැවසූහ. ඒ අනුව අර්ථය මහ තෙරුන් වහන්සේ ප්‍රථම සිංහල ගිණුටු ලෙස මහා විහාර සීමාවෙහි විනය දේශනා කළහ. එද සිට බුදුදහම සිංහලයාගේ දහම බවට පත්විය. ඒ අනුව සිංහල ජාතියේ ඇවතුම් පැවතුම් සියල්ල සකස්විණි. සාහිත්‍යය කැටයම් කලාව, මුර්ති කලාව, චිත්‍ර කලාව ආදී සියල්ලක්ම බුදුදහමේ

ආභාෂයෙන් පෝෂණය වෙමින් දියුණුවිය. ඒ හේතුවෙන් මෙරට සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතියක් බිහිවිය. වෙනත් ජාතීන්ගෙන් හා දේශයන්ගෙන් අනන්‍ය වූ එම සංස්කෘතිය මගින් සිංහලයන් වෙන්කර හඳුනාගත හැකිය. මව්පිය දුදරුවන් දිවිගෙවන පිළිවෙළ, ඔවුන්ගේ ගතිසිරිත්, සමාජ ව්‍යුහය යුතුකම් ආදී සියල්ලක්ම සිංහලයාටම විශේෂ වූ ලක්ෂණවලින් යුක්තවෙයි. විදේශවලින් ඇතැම් ආක්‍රමණිකයන් මෙන්ම සංක්‍රමණිකයින් ද ඒ සංස්කෘතියට පිවිස ස්වදේශිකයෝ හෙවත් සිංහලයෝ වූහ. පෝය හතරට පත්සල් යාම තිනි පන්සිල් රැකීම හා පෝයට අටසිල් සමාදන්වීම සොරකමින් බොරුවෙන් දුරාවාරයෙන් හා මත්පැනින් තොර ජීවිත ගත කිරීම සිභාලෝචාද සුත්‍රයෙන් පෙන්වා දී ඇති සමාජයේ ජීවත්වන මවුපිය දුදරු, ගුරුසිසු, ස්වාමි භායඞ්ග, සේවා සේවක හා පැවිදි ගිහි යන කොටස් අතර ඔවුනොවුන්ට ඉටුවිය යුතු යුතුකම් ඉටුකිරීම ආදී ලක්ෂණවලින් යුත් සිංහල ජාතියක් සකස් වූයේ බුදුදහමේ ආභාෂයෙනි. මහාවංශ දීපවංශ වැනි වංශකථාව මෙන්ම පෞරාණික නටබුන් මගින් ද ඒ සිංහල සංස්කෘතිය මනාසේ පිළිබිඹු වී ඇත.

කෘෂිකාර්මික ජීවන රටාවක් අනුගමනය කළ සිංහලයෝ ලොව තමන්ටම සුවිශේෂ වූ ආර්ථිකයක් ද හිමිකරගෙන ඇත. වැවයි දගුබයි කෙතයි පත්සලයි යන සංකේත මගින් ප්‍රකාශ වනුයේ සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය හා ආර්ථිකයයි. වැව හා දගුබ සිංහල බෞද්ධ ආර්ථිකයේ හා සංස්කෘතියේ ජීවමාන සංකේතයයි. මහවැව, ගබඩා වැව, ගමේ වැව යන තුන්කොටසකින් යුක්ත වූ වැව් පද්ධති මගින් වියළි කලාපය පුරාම දේශගුණික සමතුලිතතාවක් ද ඇති කළේය. වැව් ඉස්මත්තේ කැළැරොද වන ජීවිතයේ කේෂම භූමිය විය. කැළය ආරක්ෂා කළ සිංහලයෝ තමන්ට අවශ්‍ය දව දඩු කැළය විනාශ නොකර ලබාගත්හ. සාමූහික ජන ජීවිතය හැම ගමකම දකිය හැකිවිය. අත්තම් ක්‍රමයට ගොවිතැන ඇතුළු ගමේ කටයුතු සියල්ල සිදුවිය. ඒ නිසා වැටුපට වැඩකිරීම කුලී වැඩ වැනි දේ සිංහල ජනසමාජය තුළ නොතිබුණි. රජුගේ කාර්යයෙහි නියුතු වූ අයට විශේෂයෙන් යුද සෙබළුන්ට පමණක් කිසියම් වේතනයක් ගෙවනු ලැබුවේ බුදුදහමෙහි ද සඳහන්වන රාජපුරුෂයින්ට නිසි බන්ධුවුප් ගෙවීම දහැම රජුගේ කාර්යය බව අපේ සිංහල රජවරු දනසිටි නිසයි.

දරුවන් සම්පතක් ලෙස සිංහලයින් සැලකුවේ “පුත්තා වහු මනුස්සානං” යන බුදුපදන අනුව විය යුතුය. දරු සම්පත පැතු විධියක්ද තිබුණි. විවාහයට පෙර එම තරුණ යුවල තමන්ට විවාහයෙන් පසුව අනිවාර්යයෙන්ම පිරිමි දරුවන් තිදෙනෙකු ලැබේවා යි පැතුහ. ඊට වැඩි පිරිමි දරුවන් හෝ ගැහැනු දරුවන්ගේ ප්‍රමාණයක් ගැන නොසිතූහ. මිනිසුන්ට ඇති වස්තුව දරුවන් යයි බුදුරදුන් වදන හෙයින් ද දරුවන් ලැබෙනුයේ පෙර පිනට යයි සිතුවෙයින් ද තමන්ට ලැබෙන දරුවන් කොපමණ ද ඒ දරුවන් බිහිකර හදවතා ගැනීමට සිංහල මවුපියවරු සැදි පැහැදි සිටියහ. පිරිමි දරුවන් තුන්දෙනෙක් ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කළේ රට දය සමය උදෙසා ය. එසේ ප්‍රාර්ථනා කර ලැබූ දරුවෝ ජාතිය, ජාතිය සතු සම්පත් ආරක්ෂා කළහ. පරපුරන්ගෙන් රට බේරාගැනීමට රජුගේ හමුදාවට බැඳී ක්‍රියාකළේ රට බේරාගැනීමට රණවිරුවකු කිරීමට ප්‍රාර්ථනා කළ දරුවන්ය. සසුනට පූජා කිරීමට ප්‍රාර්ථනාකර ලැබූ දරුවෝ පැවිදිව සසුන ආරක්ෂා කළ අතර ජනතාවට මෙන්ම රජුට ද අනුශාසනා කළහ. හරිමග කියා දුන්හ. මේ නිසා හැම පවුලකින්ම ජාතිය රකින, රට රකින, සසුන රකින දරුවෝ බිහිවූහ. මේ පිළිවෙත නිසා ලොව වෙත කවරම ජාතියකටත් නොමැති රට දය හා දහම ආරක්ෂා කරගැනීමේ ක්‍රියා දමයක් සිංහල ජාතිය සතුව තිබුණි. පරදේශක්කාරයින්ගේ ආක්‍රමණ තර්ජන හා විවිධ බලපෑම් නිසා මේ පිළිවෙත අද වනවිට යටපත්ව ඇතත් එය යළි මතු කර ක්‍රියාවට නැංවීම ඒ ගැන තදින් සිතුවොත් අපහසු දෙයක් නොවේ.

ජාතිය විනාශ කිරීම

මීට වසර දසදහස් ගණනකට පෙර “මොහෙන්ජොදරෝ හරප්පා” නමින් දියුණු සංස්කෘතියක් පැවතිණැයි ඉතිහාසඥයින් හා පුරාවිද්‍යාඥයින් සොයාගෙන ඇත. ආයතීයත්වයේ ආක්‍රමණ නිසා එම සංස්කෘතිය හා ඔවුන්ගේ ජාතිය ද විනාශ වීණැයි ඉතිහාස විචාරකයෝ කියති. ඉරාණය, ඉරාකය, ඉන්දුනීසියාව මෙන්ම ඉන්දියාව වැනි රටවල පැවති බෞද්ධ සංස්කෘතිය විනාශ වී ගියේ මුස්ලිම් ආක්‍රමණ නිසයි. ඇමරිකාවේ ආදිවාසීන් වූ රතු ඉන්දියන්වරුන් මෙන්ම ඕස්ට්‍රේලියාවේ ආදිවාසීන් (ඇබෝරිජින්ස්) ද නැත්තටම තැනිව යන තැනට කටයුතු කළේ යුරෝපීය ජාතියයි. වසර දසදහස් ගණනක ඉතිහාසයකට උරුම ගිමිකම් කියන මිසර හා ටිබිෂ්තු සංස්කෘතීන් හා අබ්ෂිඩ් සබ්දනා පවත්වාගෙන ආ සමාජයක් හෝ ජාතියක් අද වනවිට ශේෂ වී නොමැත. චීනය ජපානය වැනි රටවල ඇත අතීතය කරා දිවයන සංස්කෘතික සබ්දතාවක් හා ජාතිකත්වයක් ආරක්ෂා වී තිබේ. ඒ හැම ජාතියකටම වඩා වසර දෙදහස්කට වැඩි ඇත අතීතයකට දිවයන ඒ යුගය හා අබ්ෂිඩ්ව බැඳුණු ජාතික සංස්කෘතික සාමයික මෙන්ම දේශීයත්වයක් උරුම කරගත් ලොව අද සිටින එකම ජාතිය සිංහලයින් බව අභිමානයෙන් යුතුව කිව හැකිය.

ඇමරිකාවේ කර්න ලද්දි කියන සම්පූර්ණයක් මගින් ලොව වද වී යන ජාතීන් 13 ක් ගැන කියවෙයි. සිංහල ජාතියද ඉන් එකකි. රතු ඉන්දියන්වරු හා ඇබෝරිජිනියන්වරු මුල් අංකවලට ඇතුළත් වෙයි. එහෙත් එය ස්වාභාවිකව වද වී යාමක්ද වද කර

දම්මක් දැයි හොඳින් විමසා බැලිය යුතු දෙයකි. ඇමරිකාවේ මුල් ජනමක්කාරයන් වූ රතු ඉන්දියන්වරු හා ඕස්ට්‍රේලියාවේ එවැනිම වූ ජාතිය විනාශ කරනු ලැබුවේ යුරෝපීයයන් විසිනි. එසේ විනාශ කර දන් ඔවුන් විසින්ම වඳවී යන ජාතීන් සුරැකීමේ බොරු වැඩපිළිවෙළක් ද ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබේ. එය හරියටම වඳවී යන සතුන් සත්වෝද්‍යානවල ආරක්‍ෂා කිරීම වැනි දෙයකි.

එම යුරෝපීය ජාතීන් තුනකි. එනම් පෘතුගීසි, ලන්දේසි, ඉංග්‍රීසි යන අය 1505 සිට 1948 දක්වා වසර 443 ක් තිස්සේම සිංහල රටේ සිංහල ජාතියට සිංහල සංස්කෘතියට විවිධ බලපෑම් ඇතිකළේ සිංහලයින් ආරක්‍ෂා කිරීමට නම් නොවේ. එහෙත් ඕස්ට්‍රේලියාවේ හා ඇමරිකාවේ මෙන් මෙරට ජාතිය විනාශකර ලීමට ඔවුනට නොහැකි විය. ලොවපුරා සිටින සියලුම සිංහලයින් ගණන් ගත්තත් එක්කෝටි දහසය ලක්ෂයක් තරම් වූ (ලෝක ජනගහණයෙන්) ඉතා සුළු පිරිසක් වුවද සිංහලයින්ට වසර දහස් ගණනක අඛණ්ඩ ලිඛිත ඉතිහාසයක් හා සංස්කෘතියක් මෙන්ම මගපෙන් වූ දහමක් ද ඇත. එසේ ශක්තිමත් වූ ජාතියක් නිසාම සිංහල ජාතිය විනාශ කරලීම එතරම් පහසු කාර්යයක් නොවී ඇත. එහෙත් උපක්‍රමිකයන්ගේ උත්සාහය හා උපක්‍රම යෙදීම නතර වී නොමැත. ඔවුන්ගේ එක් ප්‍රධාන උපක්‍රමයක් නම් සිංහල ජාතිය වඳවී යන ජාතියක් ලෙස සිංහල මතයට කාවැද්දීමයි. සිංහලයින් වඳවී යන ජාතීන් 13 ට ඇතුළත්කර ඔවුහු නිකම් නොසිටිති. සිංහල ජාතිය වඳවී යාමට අදාළ විවිධ උපක්‍රම යොදනි. ඒ පිළිබඳව කරුණු විමසා බලද දී සිංහල ජාතිය විනාශ කරන දස මාරයේනාවක් අපට සොයාගත හැකිවිය.

සිංහල ජාතියේ දස මාරයේනා

1. සිංහල ජාතිකත්වය අගය නොකිරීම.
2. මිෂනාරි අධ්‍යාපන ක්‍රමය හා වෙනත් උපක්‍රම.
3. පක්ෂ දේශපාලනය හා සුළු ජාතික ප්‍රචණ්ඩතාව.
4. ඉතිහාසය හා සාහිත්‍ය ඉගැන්වීම නතර කිරීම.
5. බහු ජාතික බහු ආගමික සංකල්පය හා ගෝලීය-කරණය

6. රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන
7. උප්පත්ති පාලනය
8. විවෘත වෙළෙඳපොළ ආර්ථිකය
9. මත්කුඩු, මත්ද්‍රව්‍ය, සුදුපි ආදී දූෂණ ක්‍රියා බහුලවීම.
10. දේශීයත්වය සටහන්කර විදේශීයත්වය මතුවීම.

ජාතිකත්වය අගය නොකිරීම ජාතියේ පරිහාණියට හේතුවෙයි. ජාතිකානුකූලය, ජාතිවාක්සලය, ජාතික හැඟීම, කුඩා කල සිටම ජාතියේ දරුවන්ට ලබාදිය යුතුයි. ඒ සඳහා පොතපත ලිවීම මෙන්ම චිත්‍රපට, කාව්‍ය ගීත රචනා කිරීම අවශ්‍ය වෙයි. ජාතියේ අනන්‍යතාව වැටහී ජාතියක් වශයෙන් නැගී සිටිය යුතු යැයි හැඟීම ඇතිවනුයේ එවිටයි. එහෙත් සියලු කටයුතු සැලසී ඇත්තේ ජාතිකත්වය වැනසීමටයි. ඒ සඳහා ජනමාධ්‍ය හරහා විවිධ ප්‍රචාර සිදුවෙයි. ජාතිකත්වය වනසාලන ගීත රචනා වෙයි. නාට්‍ය හා චිත්‍රපට ද සම්පාදනය වෙයි. සිංහල ජාතිය ගැන කතා කළොත් ලිව්වොත් ක්‍රියා කළොත් එය “ජාතිවාදයක්” ලෙස හංවඩු ගසා නිර්දය විවේචනයට ලක්කෙරෙයි. වෙනත් ජනවර්ගයක් වෙනුවෙන් ඒ ඒ ජනවර්ගවල නායකයින් ක්‍රියා කිරීම ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් දිනාගැනීමක් හැටියටද සැලකෙයි. සිංහල ජාතිකත්වය අගයකිරීම සඳහා කිසිදු වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක නොවෙයි. මේ නිසා ජාතියක් වශයෙන් නැගීසිටීම අවපණ වී ඇත.

ජාතිකත්වය විනාශ කිරීමට එහි අගය වර්තමාන පරපුරට නොවැටහීමට බලපාන ප්‍රධානතම කරුණක් නම් අද පවත්නා අධ්‍යාපන ක්‍රමයයි. ඉංග්‍රීසින් විසින් ඇතිකරනු ලැබූ මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමය සිංහල බෞද්ධ හෝ දේශීය ක්‍රමයක් නොව ඉංග්‍රීසි ක්‍රිස්තියානි අධ්‍යාපන ක්‍රමයකි. සිංහල භාෂාව හෝ බුදුදහම ඉගැන්වුවද ඒ සියල්ලම උගන්වනුයේ ඉංග්‍රීසි ක්‍රිස්තියානි රාමුව තුළයි. එවිට එම අධ්‍යාපන වැඩපිළිවෙළ නිසා බිහිවනුයේ යුරෝපයට අවශ්‍ය යුරෝපීය ගැති පිරිසක් මිස ජාතියට දේශයට ඇලුම් කරන පිරිසක් නොවෙයි. තම පුතු පිළිබඳ සෙනෙහසින් අලිතාලියා ගුවන් යානයක් බලහත්කාරයෙන් අත්පත්කරගෙන ලෝකයම සසල කළ සේපාල ඒකනායකයන්ගේ පුතා වන ලී වරක් අප

සමග සාකච්ඡාවක දී ඇසූ ප්‍රශ්න කීපයක් මෙහිලා සඳහන් කිරීම අතිශය වැදගත් යයි සිතේ. ශ්‍රී අප හමුවී අතීතයේ වැටී අමුණු ගොඩනැගිලි කලාකෘති හැදවේ කවුරුන්දැයි පළමු ප්‍රශ්නය ඇසීය. මේ රටේ සිංහලයන් යැයි පිළිතුරු දුනිමි. ඒ සියල්ලටම අධ්‍යාපනය ලබා දුන්නේ කවුද? යන්න දෙවැනි ප්‍රශ්නයයි. ඊට ද පැහැදිලි පිළිතුර වූයේ මේ රටේ හිසුන් වහන්සේය යන්නය. ඊළඟට ඔහු ඇසුවේ එද මෙන් අදත් හිසුන් වහන්සේට ඒ අධ්‍යාපනය දිය නොහැකිද? යන්නයි. ඒ ප්‍රශ්නයට නම් එක එල්ලේම පිළිතුරක් දිය නොහැකි විය. අදත් එය කළහැකි වූණක් රටතුළ තහවුරු වී පවතිනුයේ ඉංග්‍රීසි ක්‍රිස්තියානි අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බැවින් එද පැවතියේ සිංහල බෞද්ධ දේශීය අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බැවින් අද එය සම්පූර්ණයෙන්ම යටපත් කර ඇති බැවින් හා හිසුන් වහන්සේ පවා ඉගෙනගනුයේ ඉංග්‍රීසි ක්‍රිස්තියානි රාමුව තුළ බැවින් එද ජාතියට ජාතිය ආරක්ෂා වීමට ලබාදුන් අධ්‍යාපනය අද ලබාදීම බරපතල ගැටලුවක් වී ඇත. මෙම ගැටලුව නිරාකරණය කිරීමට නම් අද පවතින ඉංග්‍රීසි ක්‍රිස්තියානි අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් අප මිදිය යුතුය. යටත් විජිත යුගයේ මෙහි පැමිණි ප්‍රංශ පාදිලිවරයෙක් කියා ඇත්තේ “අප මේ රටේ සිංහල බෞද්ධයින් හැම දෙනාම කතෝලික කළ යුතුයි.” එසේ කළ නොහැකි අය තරක බෞද්ධයන් කළ යුතුයි. යනුවෙනි. අධ්‍යාපන ක්‍රමය ඔස්සේද එය අද සිදුවෙමින් පවතියි.

ඒ ඒ ආණ්ඩු යටතෙහි අධ්‍යාපන ඇමැතිවරුන් මෙන්ම නවීන අධ්‍යාපන විශේෂඥයින් ද මොන මොන අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ ඇතිකළත් ඒ සියල්ලම දේශීය පදනමක් මත නොව බටහිර යුරෝපීය මිෂනාරි අධ්‍යාපන රාමුව තුළම පකස්වීම නිසා සිංහල ජාතිකත්වයක් සඳහා උනන්දු කිරීමක් එය අගය කිරීමක් ඒ සඳහා මනස යොමු කිරීමක් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙහි සිදුනොවෙයි.

යටත් විජිත යුගයේ වාචස්පාදයක හා විධායක බලතල ඉංග්‍රීසින් සතුව තබා ගනිමින්ම පාලන තන්ත්‍රය ගෙන ගියහ. 1948 දී නිදහස ලැබුණායයි කියන වකවානුවේ සිට රට තුළ ක්‍රියාත්මක වනුයේ දේශපාලන පක්ෂක්‍රමය පදනම් කරගත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යැයි හැඳින්වෙන ආණ්ඩු ක්‍රමයකි. මෙම ආණ්ඩු

ක්‍රමය මෙතෙක් ක්‍රියාත්මක වී ඇත්තේ යටත් විජිත යුගයෙහි මෙන්ම රට හා ජනතාව පාලනයකර රජය පවත්වාගෙන යාමේ මූලික අරමුණ මත මිස රටට ජාතියට යහපතක් කිරීම ප්‍රධාන අරමුණ කොටගෙන නොවේ. මෙහිදී පක්ෂ වශයෙන් බේදි මැතිවරණයට මුහුණ දී වැඩි ඡන්ද ලබාගත් පක්ෂය ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා පාලනය කිරීම දක්නට ලැබෙයි. 1956 ට පෙර පැවතියේ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය, කොමියුනිස්ට් පක්ෂය හා එක්සත් ජාතික පක්ෂය වැනි පක්ෂ කිහිපයකි. එයින් වාමාංශික දේශපාලන පක්ෂ සිංහල ජනතාව තුළ එතරම් පිළිගැනීමක් ඇතිව තිබේ නැත. විශේෂයෙන් වාමාංශික දේශපාලන නායකයින් මෙරට ඓතිහාසික හා සංස්කෘතික පසුබිම ගැන නොතකා බටහිර රටවල ඇතිවී එම රටවල ක්‍රියාත්මක වූ මාක්ස්වාදී න්‍යාය මත මෙහිදී ක්‍රියාත්මක වීම නිසා බොහෝ සිංහල බෞද්ධයෝ ඊට පක්ෂ නොවූහ. එහෙත් සුළු ජාතික විභූතයක් බිහිකර සුළු ජාතික අයිතිවාසිකම් ලබාදීම වෙනුවෙන් වාමාංශික දේශපාලකයින් ක්‍රියාත්මක වීම නිසා ඔවුන්ට ජාත්‍යන්තර මතවාදයන්හි සහාය හා සබඳතා ද ලැබුණි. මෙම වාමාංශික දේශපාලනය හා සුළු ජාතිකයින් යම් පිරිසක් මේ රට තුළ නිර්මාණය වීම ද මෙරට සිංහල ජාතිකත්වයට වැදගත් තදබල පහරකි. ඉංග්‍රීසිතන් පාලන සමයෙහි ද සිංහල ජාතිය යටපත් කර තබා පාලන ගෙනයාමේ පහසුව සඳහා ඉංග්‍රීසිහු දෙමළ ජාතිකයින් ඉදිරියට ගැනීමේ වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළහ. ඒ නිසාම ඉංග්‍රීසි බස හා පරිපාලනය පිළිබඳ දැන උගත් දෙමළ පිරිස් වැඩි වැඩියෙන් බිහිකර ගත්හ. මේ පසුබිම තිබිය දී වාමාංශික දේශපාලකයින් ද එම සුළුජාතික දේශපාලකයින් හා එක්වීමෙන් එම පිල තවත් ශක්තිමත් විය.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා තරග වැදීමට බණ්ඩාරනායක මහතා මහජන එක්සත් පෙරමුණ හා එක්වී පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඇරඹුවේ වාමාංශික දේශපාලකයින් හා සුළුජාතික දේශපාලකයින් ද සිංහල ජාතිකත්වයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මකව පැවති අවදියක දී ය. මේ හේතුවෙන් සිංහලයන් විශාල කොටසක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් තවත් විශාල කොටසක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටත් බේදි ගියහ. 1956 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විශාල ජනතා කැමැත්තක් ලබමින් සිංහල බෞද්ධයාගේ උරුමය අගය කරන ඒ සඳහා පෙනීසිටින පක්ෂයක් ලෙස ජනතාව තුළ

හැකිම ඇති කරමින් ජයග්‍රහණය කළ ද ඒ නිසා සිංහල ජනතාව දෙකට බෙදියාමෙන් ජාතියට වූ හානිය අතිශයින්ම බරපතල එකක් විය. කොටින්ම කියතොත් එය සිංහල ජාතිය දෙකට බෙදී ජාතික අසමතිය සඳහා මුලපිරීමක් විණැයි කිව හැකිය.

මැතිවරණයක් අවසානයේ දී ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකම ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට අවශ්‍ය මන්ත්‍රීන් පත් නොවී තිබුණ විට මෙන්ම දෙමළ හා මුස්ලිම් දේශපාලන කණ්ඩායම් කිසියම් මන්ත්‍රී ආසන ගණනක් ලබා සිටි විට රජය පිහිටුවීමට එක් ප්‍රධාන පක්ෂයකට උදව් කිරීමට එම සුළු ජනවර්ගවල මන්ත්‍රී කණ්ඩායම් ඉදිරිපත්වීම කලක සිටම දක්නට ලැබෙන්නකි. එහිදී තම පක්ෂ කණ්ඩායම් ප්‍රධාන පක්ෂවලට කොන්දේසි ඉදිරිපත් කරමින් සහාය දීමට ද සුළු ජනවර්ග පක්ෂ සූදනම් වෙති. එම කොන්දේසි ඉටුකිරීමට පොරොන්දුවන ප්‍රධාන පක්ෂයක් ඔවුන්ගේ සහාය ලබාගෙන රජයක් පිහිටුවයි. එවිට මුස්ලිම් හෝ දෙමළ කණ්ඩායම්වල ඉල්ලීම් මත ඇමැතිකම් ඔවුනට අවශ්‍ය පරිදි දීමට සිදුවෙයි. උදාහරණයක් වශයෙන් අණරොප් ඇමතිවරයා දක්විය හැකිය. ඔහු වරාය හා සුනරුත්ථාපන ඇමතිකම් ලබාගෙන සිය මුස්ලිම් ජනතාවට උදව් උපකාර කරන අතරම මුස්ලිම් ආගමික ආධිපත්‍යය ද තහවුරු කරමින් සිටියි. වරාය ඇතුළත මුස්ලිම් පල්ලියක් හද රජයේ වියදමින් එය නඩත්තු කිරීම පමණක් නොව පුජකවරයකු නතර කර ඔහුට ද වැටුපක් දීමට අණරොප් ඇමතිවරයා කටයුතුකර ඇත. දික්වාපිය වැනි ඓතිහාසික සිංහල බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන හා ඒ අවට මුස්ලිම් ආධිපත්‍යය තහවුරු කිරීමටත් ඔහුට බලයක් ලැබී ඇත. තොණ්ඩමාන් ඇමතිවරයා සෑම ආණ්ඩුවකම කැබිනට් ඇමතිවරයෙක් වී දෙමළ ආධිපත්‍යය තහවුරු කිරීමට ඇමතිකමේ බලය යෙදවූ කෙනෙකි. මේ කරුණු විමසා බලනවිට ඉතා පැහැදිලිව පෙනෙන දෙයක් නම් පක්ෂ දේශපාලනය හා සුළු ජාතික මානසිකත්වය ද එකට අත්වැල් බැඳගෙන සිංහල ජාතිකත්වයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වන බවයි.

එල්.ටී.ටී.ඊ. දෙමළ ත්‍රස්තවාදය පමණක් නොව E.P.D.P., E.P.R.L.F., PLOTE, TELO, E.N.D.P., EROS ආදී 'E' අකුරක් සහිතව ඇති එනම් ඊළාම් පක්ෂ පිහිටුවාගෙන එක් පැත්තකින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මුහුණුවරක් පෙන්වමින් ද අනෙක් පැත්තෙන් අවි

අතට ගෙන ද ක්‍රියාකරන දෙමළ ජාතිවාදී දේශපාලන පක්ෂ සිංහල ජාතියේ පැවැත්මට ද රටේ ඒකීයභාවයට ද බරපතල තර්ජනයක් වී ඇත. මේ රටේ ආණ්ඩු එල්.ටී.ටී.ඊ. එකට එරෙහිව ක්‍රියාකිරීමටය කියා අනෙකුත් ඊළාම් කණ්ඩායම්වල සහාය ලබාගෙන ඇති නමුත් එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය වට ඉඩ දෙකැයි විශ්වාස කළ නොහැක. අවසානයේ දී සිදුවනු ඇත්තේ එම සියලුම දෙමළ කණ්ඩායම් අවි ආයුධ සමග එල්.ටී.ටී.ඊ. එකට බැඳීම හෝ සියලුම දෙනා එක්ව විධාත් ප්‍රබල දෙමළ ජාතිවාදී කණ්ඩායමක් බිහිකර ගැනීමයි. මෙම දෙමළ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් එක පැත්තකින් ක්‍රියාත්මක වෙද්දී මුස්ලිම් අන්තවාදයක් තවත් පැත්තකින් ක්‍රියාත්මක වෙයි. සමහරවිට හමුදාව හා පොලිසිය තුළම ඉඳගෙන ද මුස්ලිම්වරු "ජිහාඩ්" සංවිධානය රට තුළ තහවුරු කිරීමට සහාය දෙති. හමුදාවෙන් පැන ඇවිත් සිටින මුස්ලිම්වරුද මෙහිලා විශේෂ සහයෝගයක් ලබා දෙති. රජයේ ඇමැතිකම් දරන අණරොප් වැනි අය ජිහාඩ් සංවිධානය ශක්තිමත් කිරීමට ක්‍රියාකරන බව පවසනුයේ මුස්ලිම් කොන්ග්‍රසයේම හිටපු නිලධාරීන්ය. රටපුරාම ඉඩකඩම් දේපළ වැඩි වැඩියෙන් මිලදී ගනිමින් පල්ලි හදමින් හා පරපුර බෝකරමින්ද ශීතූලෙස ව්‍යාප්තවන මුස්ලිම් අන්තවාදය ලොව වෙනත් බෞද්ධ රටවල් ගොදුරුකරගන්නා සේම මේ බෞද්ධ රට ද මුස්ලිම් ග්‍රහණයට හසුකර ගැනීමට ක්‍රියා කරගෙන යන බව පෙනේ. මේ සඳහා අරාබිකරයේ සහාය ද නොඅඩුව ලැබෙයි. 1976 දී නොබැඳි සමුළුවට පැමිණි ලිබියා නායක කර්නල් ගඩාෆි සහිරා කොලිජියේ හා ඉන්ටර්කොන්ටින්තන්ටල් හෝටලයේ ද මුසල්මානුවන් සඳහාම පැවැත් වූ දේශනාවල දී මෙරට මහාමාර්ග අසල ඉඩකඩම් හා දේපලද මිලදී ගන්නා ලෙසත් පල්ලියෙන් පල්ලියට හඬ ඇසෙන සේ රටපුරාම මුස්ලිම් පල්ලි ඉදිකරන ලෙසත් තම මුණුබුරා මේ රටට පැමිණෙන විට මේ රට මුස්ලිම් රටක් කර තබන ලෙසත් ඒ සියල්ලටම තමන් සල්ලි දෙන බවත් පවසා ඇත. අණරොප් වැනි අය අද ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන්නේ එදා ගඩාෆි දුන් නියෝගය නොවේ යැයි කාට නම් කිව හැකිද?

ලොව කවරම රටක වුවද එරට ඉතිහාසය රටේ දරුවන්ට උගන්වති. දරුවෝද එය අභිමානයෙන් යුතුව ඉගෙනගනිති. ඒ අනුව තමන් කවර අන්දමේ වැදගත් ජාතියකට හිමිකම් ඇති

අයදුම් වටහාගෙන, ජාතිකත්වයෙන් මදවැඩි රටතුංචීමට ක්‍රියා කරති. වර්තමානයේ එසේ සිහිමට ඉතිහාසය නොලගන්වන ලොව ඇති එකම රට මේ සිංහල රට දැයි සිතේ. 1973 දී බ්‍රිටිෂ් මහමුද් අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා විසින් ජාතියේ ඉතිහාසය ඉගැන්වීමත් 1977 බලයට පැමිණි යු.ඇන්.පී. රජය සිංහල සාහිත්‍යය ඉගැන්වීමත් පාසල් විෂය මාලාවෙන් බැහැරකිරීම නිසා එද සිට බිහිවූ අද වනවිට තරුණ වියේ හා මැදිවියේ සිටින සියලුම සිංහලයෝ තමන් කවුරුන්දැයි තම ඉතිහාසය අනුව තොදන් ඒ නිසාම ජාතිකත්වයක් හෝ දේශාභිමානයක් නොමැති පිරිසක් බවට පත්ව සිටිති. ඔවුන්ට තම ජාතිය ගැන හෝ දේශය ගැන හැඟීමක් නොමැත. බලය හා මුදල පසුපස හඹා යන පිරිසක් වූ ඔවුන්ට රට දෙමළාව මරක්කලයාට ගියාට කම් නැත. ජාතියක් ගැන නොසිතන හෙයින් ජාතියට කුමක් වේද කියාත් ඔවුහු තොදනිති. ඒ නිසාම රටක් ජාතියක් පාවා දී බඩවියන රැක ගැනීමට සිතන පිරිසක් අද සිංහලයින් අතර සිටින හෙයින් ඇමරිකානු නිරීක්ෂකයන් සිංහල ජාතිය ද වදවී යන ජාතීන්ගේ ගණයට ඇතුළත් කිරීම අරමුණක් නොවේ.

රටක ජනතාව හැම විටකම ජාතියේ ඉතිහාසය මැනවින් දැන ඒ මත පිහිටා වර්තමානය සකස්කරගෙන අනාගතය ගොඩනැගීම රටේ හා ජාතියේ දියුණුව පිණිස අවශ්‍යම සාධකයකි. මේ සඳහා ඉතිහාසය ඉගැන්වීම මෙන්ම ජාතියේ ක්‍රියාකාරකම් හා සිතුවිලි ප්‍රදර්ශනය වන සාහිත්‍යය ඉගැන්වීම ද අවශ්‍යම වෙයි. සිංහලයාට සිංහල ජාතියේ ඉතිහාසය හා ඔවුන්ගේ සාහිත්‍යය දැන ඉගෙන ගැනීමට කොලාබ්‍රිම සිංහල ජාතියේ පරිහානියට හේතුවන්නක් බව කානට වුවද වටහාගත හැකි කරුණකි. මේ ක්‍රමය මගින් ජාතියක් වැඩිදුරටත් ඒකීයත්වයෙන් කරන වැඩිදුරටත් වඩා අභියෝගයට පත්වන බව කිව යුතුය. රාජ්‍ය තන්ත්‍රය විසින්ම මෙවැනි ක්‍රම මගින් ජාතිය විනාශ කිරීමට කටයුතු යෙදීමෙන් පෙනීයනුයේ 1948 න් පසුව මෙතෙක් බිහිවූ සියලුම රාජ්‍ය තන්ත්‍ර සිංහල විරෝධී දේශ විරෝධී කිසියම් හස්තයක් මගින් හසුරුවන බවයි. එය අත්කිසිවක් නොව බටහිර අධිරාජ්‍යවාදයයි. දෙමළ ජාතිවාදය මෙහෙයවනුයේ ද ඔවුන් විසින්මයි.

මේ රට ලොව දැනසිටියෙන් මෙරට සංස්කෘතික පදනම

මත හැඳින්විය හැක්කේ සිංහල බෞද්ධ රටක් ලෙසයි. 2500 කට වඩා පැරණි සිංහල ඉතිහාසයක් ද 2500 ක් පමණ පැරණි බෞද්ධ සංස්කෘතියක් ද සතුව ඇති මෙරට ඉතිහාසය අමණ්ඩ වූද ලිඛිත වූද සෙල්ලිපි හා වෙනත් සුරා විද්‍යාත්මක සාධක මත ඔප්පු වන්නා වූ ද ඉතිහාසයකි. රටක් ජාතියක් සමයක් එකිනෙකට මැනවින් ගලපා ඉතිහාසය තුළ ක්‍රියාත්මක වූ ජනතාවක් ලෝකයේම සිටිනුයේ මේ රට තුළ පමණි. එම අනන්‍යතාව බිඳ දමීම සඳහා අලුතින්ම හඳුන්වා දෙන ලැබූ සංකල්ප නම් බහුජාතික බහුආගමික සංකල්පය හා ගෝලීයකරණයයි. බටහිර අධිරාජ්‍යවාදයට සියලු රටවල් අත්කරගන්නා කරගැනීමේ උපායක් වූ මේ ක්‍රමයට ගරුකිරීම එය හැදෑරීම හා ඒ තුළ ක්‍රියාත්මක වීම රිහියා ප්‍රබුද්ධයින්ගේ විලාසිතාවක් වී ඇත. එසේම බටහිර අධිරාජ්‍යවාදය විසින් මෙහෙයවන දේශපාලකයෝ ද නොදැනම මීට හසුවෙති. එබැවින් ජනමාධ්‍ය ද යොදාගනිමින් හැම අවස්ථාවකදීම බහු ජාතික හා බහු ආගමික සංකල්පය මතුවන ඒ අනුව ක්‍රියාකරමින් සිංහල බෞද්ධ අනන්‍යතාව විනාශකර දමීමේ කුමන්ත්‍රණයක් රටතුළ ක්‍රියාත්මක වෙයි. රිහියා ප්‍රබුද්ධයෝද දේශපාලකයෝ ද වාමාංශිකයෝ ද මේ රට එක් ජනකොටසකට පමණක් හිමි රටක් නොව සිංහල දෙමළ මුස්ලිම් හැම දෙනාටම අයිති බහු ජාතික රටක් බවත් මේ රට තුළ හින්දු, මුස්ලිම්, ක්‍රිස්තියානි, කතෝලික ආගමිකයින් ද ඇති හෙයින් බහු ආගමික රටක් බවත් පුන පුනා ප්‍රකාශ කරති. එංගලන්තය ඉංග්‍රීසි ක්‍රිස්තියානි රටක් බවත්, ප්‍රංශය ප්‍රංශ කතෝලික රටක් බව හා ජර්මනිය ජර්මන් ක්‍රිස්තියානි රටක් බවත් ඒ අනුව බැලූවත් මේ රට සිංහල බෞද්ධ රටක් බව නොසිතන නොතකන මොවුහු, මේ රටේ සිංහල බෞද්ධකම වනසාලීමට සම්මාදම් වෙමින් 'බහු' යන විශේෂණය යොදාගෙන විජාතික විදේශික බලවේගවලට මෙහෙකාරකම් කරති.

ජාතිකත්වයක් ඇති රටවල එය වනසාලීමට යොදා ඇති අලුත්ම කුමන්ත්‍රණය ගෝලීයකරණයයි. දේශපාලනික ආර්ථික යන ආධිපත්‍යයන් සමග සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය ද අත්වැල් බැඳගෙන බටහිරින් එන මහසෝනෙකු ලෙස මෙම ගෝලීයකරණය ද හැඳින්විය හැකිය. අපේ රටේ මහසෝනා විසින් ලෙඩ කරනු ලැබූ ආතුරයන් සුවකළ හැකි නමුත් මේ ගෝලීයකරණය නමැති

මහසෝනාගේ ග්‍රහණයට හසුවුණොත් ජාතිකත්වයක් හෝ දේශීයත්වයක් කොහොමටත් ඉතිරි වේ යැයි සිතිය නොහැක. ජාතිකත්වය හා දේශීයත්වය ගෝලීයකරණය නමැති මහසෝනාගෙන් බේරා ගැනීමට අප මහ සටනක්, මහා තොවිලයක් කළ යුතුව ඇත. මහසෝනා මහසෝනා ලෙස හැඳින්වෙන ඔහුට අසුනොවී සිටියොත් ප්‍රශ්නයක් නැත. එහෙත් ඒ මහසෝනාට පුරවු දෙන දේශපාලකයින් හා උගතුන් නිසා ජාතිකත්වයක් දේශීයත්වයක් ග්‍රහණය කරගැනීම උං පහසු වී ඇත. ජාතිකත්වය හා දේශීයත්වය ගැන හැඟීම් ඇති අය සංවිධානය වුණොත් ගෝලීයකරණය නමැති මහසෝනාගෙන් රටක් ජාතියක් රැකගැනීම ද හැකිවනු ඇත.

සිංහල දේශය ස්වාභාවික සම්පත්වලින් අනූන රටකි. අතීතයේ සිංහල රජවරු එම ස්වාභාවික සම්පත්වලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ගත්හ. කළුතරයේ කැළෑව ආරක්‍ෂා කළේ දිය උල්පත් මගින් ජලය බෙදාහරින විතුර වැංකියක් මෙන් සලකායි. වියළි කලාපයේ වැව් අමුණු නනා ස්වාභාවික සෞන්දර්යය තවතවත් වටිනය කළ රජවරු කෘෂිකාර්මික දියුණුව මගින් රට ස්වයංපෝෂණය කළහ. එහෙත් සුදු අධිරාජ්‍යවාදීහු මේ ක්‍රමය පිටු දක රට සුරා කන ආර්ථික හා දේශපාලනික පිළිවෙත් අනුගමනය කළහ. ඒ හේතුකොටගෙන ක්‍රමයෙන් රට දුප්පත් වී විදේශීය අර්ථක්‍රම මත යැපෙන රටක් බවට පත්විය. නිෂ්පාදන කාර්යයන් සිදු නොවී සියල්ල පිටරටින් ගෙන්වීමට සිදුවිය. යහල් ඇතුළු අනාර්ථයන් මෙන්ම ඇල්පෙනෙන්ම පටන් යානවාහන දක්වා සියල්ලද පිටරටින් ආනයනය කරන පිළිවෙත අද දක්වාම පවතියි. මේ ක්‍රමය නිසා ජනසමාජය තුළ ඇති වූ දුප්පත්කම විදේශීය පොහොසත් සංවිධානවලට ගමට රිංගායාමට ඇති ලොකු සිදුරක් විය. සංස්කෘතික හා ආර්ථික ආධිපත්‍ය පතුරවමින් පැමිණි දේශපාලකයන් හැරුණුවිට බටහිරින් පැමිණි අනෙක් පිරිස වුණේ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයයි. පොහොසත් රටවල සල්ලි දුප්පත් රටවල් දියුණු කිරීමට ආධාර ලෙස යොදන ළුවාවෙන් මෙම සංවිධාන තුන්වන ලෝකයේ රටවල බටහිර ආධිපත්‍යය විශේෂයෙන් මිෂනාරි ආධිපත්‍ය පතුරුවන වැඩපිළිවෙළක් බවට පත්විය. මේ රටේ ඇතිවූ පළමු මෙබඳු සංවිධානය වන්නේ 1962 දී භාපුරා කියා ඇති කළ මාර්ග

ආයතනයයි. ඇමරිකානු ආධිපත්‍යය පතුරවාලන කායිලත්නය වැනි බෞද්ධ රටවල් ඇමරිකානුකරණයට හසුකරගත් මෙවැනි සංවිධාන අප රට තුළ ද සිංහලකම බෞද්ධකම වනසාලීමේ අරමුණින් ක්‍රියාත්මක වෙයි. අද වන විට රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන දහස් ගණනින් රටපුරා ක්‍රියාත්මක වෙයි. මේ බව නොදන්නා ගැමි ජනතාව තම ගෙවල් කඳගැනීම, කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම වැනි දේට මෙම සංවිධානවල සහාය ලබාගැනීමට ගොස් අවසානයේ සිංහලකමින් බෞද්ධකමින් ඇත්වී ජාතිකත්වය හා දේශීයත්වය වනසා ගනිති.

ජාත්‍යන්තර රතුකුරුස සංවිධානය යුද්ධයක් මවාගෙන එම යුද්ධයට මැදිහත්වී දෙමළ ත්‍රස්තවාදියාට උපකාර කරන වැඩ පිළිවෙළක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙයි. නොරාඩ්, පෝරුවි ආදී සංවිධාන මෙන්ම සර්වෝදය වැනි සංවිධානවලට ද රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට එල්ලවන ජාතිකමය හා දේශීයත්වය විනාශ කරලීමේ වෝදනාවලින් මිදිය නොහැක. සිංහල ජාතිකත්වය බැහැර කොට මෙම සියලුම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන ක්‍රියාත්මක වෙයි. බහුජාතික බහු ආගමික සංකල්පය මත ක්‍රියාත්මක නොවෙතොත් මෙම සංවිධානවලට විදේශාධාර නොලැබියයි. ඒ නිසා මේවා බහුජාතික කොමිෂනි තරමටම රටේ හා ජාතියේ ස්වාධීන පැවැත්මට අහිතකරය. බහුජාතික කොමිෂනි ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන හා ආනයන භාණ්ඩ විකුණා ගැනීමට රටේ ජනසම්පත යොදාගන්නාසේම මෙම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන ද මෙරට ජනතාව ඔවුන්ගේ විදේශාධාර යොමුකරවා ගැනීමට යොදාගනිති. දෙගොල්ලෝම පෙන්නුම් කරනුයේ (දත්තීම් හා ප්‍රචාරක මාධ්‍ය මගින්) ජනතා සුවසෙත සැලසීම වුවද, ඔවුන්ගේ ඉලක්කය වී ඇත්තේ මුදල් උපයීමයි. ඊනියා සාමසාධක වැඩපිළිවෙළවල් ක්‍රියාත්මක කරනුයේ ද බොහෝවිට මෙම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන හරහාය. එමගින් හමුදා ක්‍රියාමාර්ගවලින් අඩපණ වූ ත්‍රස්තවාදීන් යළි නගාසිටුවීම හා සාමයට එක්වන ලෙස දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන්ට නොව සිංහල ජනයාට හඬනගා කීමත් ඒ තුළින් දෙමළ ජාතිවාදය තවතවත් පෝෂණය කිරීමත් සිදුවෙයි. මේවා පිටුපස වැඩිපුරම ක්‍රියාත්මක වනුයේ මිෂනාරි බලවේගයි.

සියවස් විස්සක් තරම් කාලයක් තිස්සේ පරපුරෙන් පරපුරට සංස්කෘතිකමය පෝෂණය ලබමින් සිංහල ජාතියේ අනාගත

පැවැත්ම රඳ පැවතීමට ප්‍රබල සාධකයක් වූණේ දරුවන් සම්පතක් සේ සැලකීමයි. “පුත්තා වත්ත මනුෂ්‍යානං” මිනිසුන්ට ඇති සම්පත දරුවෝය. යන බුදු වදන මේ සඳහා මහත්සේ උපකාර විණැයි සිතිය හැකිය. ඒ අනුව සිංහලයේ දරුවන් තමන්ගේ උතුම්ම සම්පත ලෙස සැලකූහ. වැල් ගෙඩි වැලට බර නොවන්නා සේ පෙර පිතට තමන්ට ලැබෙන දරුවන් පිරිස කොපමණ වුවත් සියල්ල බරක් ලෙස නොසලකා සතුවත් බාරගැනීමට අපේ සිංහල මව්පියෝ පුරුදුව සිටියහ. මේ අතරම මීට පෙරද මෙහි සඳහන් කර ඇති පරිදි ප්‍රාර්ථනා කර දරුවන් ලැබීමේ ක්‍රමයක් ද සිංහලයන් අතර තිබුණි. විවාහ දිවියට පත් වූ අතීත හෙළ තරුණ තරුණියෝ තමන්ට විවාහ ජීවිතයේ දී අනිවාර්යයෙන්ම පිරිමි දරුවන් තිදෙනෙකු ලැබේවායි පැතුහ. ඉන් එක් දරුවෙක් දේපල සොයා බලාගෙන මව්පියන්ට ද සලකමින් පරම්පරාව ඉදිරියට පවත්වාගෙන යමින් ජාතිය ගොඩනැගීමේ හා පවත්වාගෙන යාමේ කාර්යයට උරදීම සඳහාය. අනෙක් දරුවා මුහුදෙන් වටවූ මේ රටට හැමදම සතුරු උවදුරු එල්ලවන හෙයින් රට බේරාගැනීමට යුද සෙබළෙකු ලෙස රජුගේ හමුදාවේ ක්‍රියා කිරීම සඳහාය. අනෙක් දරුවා ප්‍රාර්ථනා කළේ රජුවත් ජනතාවටත් අනුශාසනා කිරීමට, මහපෙන්වීමට පැවිදි කිරීම සඳහා සසුනට පූජා කිරීමටයි. මේ පිළිවෙත අනුව සෑම සිංහල පවුලකින්ම පාහේ ප්‍රාර්ථනාකර ලැබූ ජාතිය ගොඩ නගන දරුවෙක්ද රට රකිනා දරුවෙක් හා සසුන රකිනා දරුවෙක් ද බිහිවූහ. දරු සම්පත රට දය සමය සුරකින වැඩපිළිවෙලක් ලෙස යොද ගැනුනේ මෙලෙසිනි. පිරිමි දරුවන් තුන් දෙනෙකු පුරිශේෂ කාර්යන් සඳහා ප්‍රාර්ථනා කළ ද ගැහැනු දරුවන් හා රිටි වැඩි පිරිමි දරුවන්ගේ ද ප්‍රමාණයක් නොපැතුහ. දරුවන් ලැබෙනුයේ පෙර පිතට බැවින් ලැබෙන දරුසම්පත් ප්‍රමාණය ඉතා සතුවත් සිංහල මව්පියෝ බාරගත්හ. එහෙත් අද සිංහලයාගේ තත්ත්වය මීට හාත්පසින්ම වෙනස් වී ඇත. “අපි දෙන්නයි දරුදෙන්නයි පුංචි පවුල රත්තරන්” යන ජාතිද්‍රෝහී කුමන්ත්‍රණකරුවන්ගේ කේමා පාඨය අනුව සිතීමත්, දරුවන් වැඩිපුර ලැබීමෙන් මත්දපෝෂණය ඇතිවන බව හා මවගේ ශරීරය දිරාපත් වන බව වැනි වැදිබණ දෙසීමත් ඒ සඳහා පවුල් සොබා සංවිධාන පිහිටුවා ක්‍රියාත්මක වීමත් නිසා අද සිංහල පවුල්වල දරුවන් ප්‍රමාණය ඉතා අඩුවී

ඇත. එහෙත් වතුකරයේ දෙමළ පවුල්වල දරුවන් සංඛ්‍යාව වැඩිවන අන්දමින් උනන්දු කරවනු ලබන අතර මුස්ලම් පවුල්වල දරු උපත් සංඛ්‍යාව බෙහෙවින්ම වැඩි වී ඇත. දරුවන් සම්පතක් ලෙසත් දරුවන් ලැබීම පෙර පිතට ලැබෙන දෙයක් ලෙසත් සැලකීමට පුරුදු වී සිටි සිංහල බෞද්ධයෝ අද වද සැත්කම් ඇතුළු විවිධ උපත් පාලන ක්‍රම මගින් ලැබෙන්න සිටින දරුවන් මරා දමමින් බරපතල අපරාධයක්, පාපයක් ද කර ගනිති. එවැනි පව් කිරීමට සිත් යොමුවන දෙමාපියන්ට ලැබෙන දරුවන්ගෙන් ද රටට ජාතියට පලක් නොවෙයි. එවැනි දෙමව්පියෝ ද අපරාධකාරයෝ වෙති. මෙම උත්පත්ති පාලන ක්‍රමය සිංහල ජාතිය වද කරදමීමේ විශේෂ උපක්‍රමයක් ලෙසට ක්‍රියාත්මක වෙයි. බුදුදහම හෝ සිංහල ජාතියේ ඉතිහාසය නොදත් තරුම සිංහල දෙමාපියෝ ද ඉපදෙන්න සිටින රත්තරන් දරුවන් මරාදමති. අන්තිමේ දී දරු දෙන්නත් තැනිව් ගොස් අපි දෙන්නා පමණක් ඇතැයි සිතෙන හුදු කාමුක ආශ්වාදය සඳහා පමණක් විවාහ වන කිරිසත්කමට ද අන්ත වූ මානසිකත්ත්වයකට සිංහලයින් ඇද දමන දවස වැඩී ඇතන නොවනු ඇත. ඒ නිසා සිංහලයින් විශේෂයෙන් සිංහල බෞද්ධයින් කළ යුත්තේ පෙර මෙන් දරුසම්පත් පැතිමයි. එමගින් පින්සිදුකර ගෙන රට දය සමය නංවාලීමට ද දයක වීමයි.

ශ්‍රී ලංකාව ඉන්දියන් සාගරයේ පිහිටි රමණීය දූපතක් නමුත් කිසිදුකන් විවාහ වෙළෙඳපොළක් නොවීය. ඇත අතීතයේ පටන් වෙළෙන්දන් මෙහි පැමිණිය ද සිංහල රජුගේ සිංහල නීතිය යටතේ ඔවුහු ක්‍රියා කළහ. නැගෙනහිර හා උතුරුකරයේ වෙරළාසන්නව දෙමළ සෙල්ලිපි මෙන්ම ඇතැම්විට සංස්කෘත සෙල්ලිපි පවා රජවරුන් විසින් ලියවා ඇත්තේ වෙළෙඳුන් සඳහායි. එයින් රජවරු අපේක්ෂා කළේ මේ රටට අවශ්‍ය දේ පමණක් ගෙන ඒමට ඉඩ සැලසීම හා රට වෙළෙඳපොළක් නොවී තබා ගැනීමයි. එහෙත් බටහිර අධිරාජ්‍යවාදීන් මෙය වෙළෙඳපොළක් ලෙසට භාවිතා කිරීමට මූලසිටම උත්සාහ දරා ඇත. ඉන්දියන් සාගරයේ යාත්‍රාකරන නැව්වලට අවශ්‍ය ආහාරපාන ලබා ගැනීමටත් කුරු බඩු මුතුමැණික් රැගෙන යාමටත් ඔවුහු සිංහල රට මධ්‍යස්ථානයක් කරගත්හ. ඉංග්‍රීසීන් විසින් තම පාලන සමය තුළ මේ රට වෙළෙඳපොළක් බවට අනාගතයේ සකස්වීමට

අවශ්‍ය පදනම දමුන. එහිදී පළමුකොටම කෘෂි ආර්ථිකය බිඳ දමුන. වැව් අමුණු හා වෙල් යායවල් මැදින් මංමාවත් ඉදිකර ජලාපවහන පද්ධතිය බිඳදමා කුඹුරු පාලු කළහ. ඉන්පසු හේ රබර් වැවීමට ජනතාව හුරු කළහ. මුල දී එම වතු අධිකාරිය ද සුද්දත් සතුව තබා ගත්හ. තවමත් උඩරට වතු වල නම් සුද්දත්ගේ නමින්ම තිබේ. මෙසේ වෙළෙඳ ආර්ථිකයට පදනම දමුවේ මේරට ස්වයංපෝෂිතව පැවතීම අඩාල කිරීමට හා තම නිෂ්පාදන මේ රටට විකුණා ගැනීමටයි.

අද වනවිට එද සුද්දත් විසින් ඇරඹූ වෙළෙඳපොළ ආර්ථිකය කර සුද්දත් විසින් වඩාත් හොඳින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබ ඇත. 1977 ත් පසු එම රජය විසින් විවෘත වෙළෙඳපොළක් රට තුළ අරඹා ස්ථාපිත කරනු ලැබීය. නිදහස් වෙළෙඳ කලාප ඇතිකර ශ්‍රම පුරාකෑමට බහු ජාතික කොමිෂනාරිවලට ඉඩ සලසා එය දුප්පත් ජනතාවට රැකියා ලබාදෙන වැදගත් ක්‍රමයක් ලෙසද හඳුන්වා දෙනු ලැබීය. පැක්ටරිවල ශ්‍රමය හෙළිමට පැමිණෙන ගමේ ගොවි සිරියාවන්ත තරුණ තරුණියෝ ක්‍රමයෙන් මත්කුඩුවලට ඇබ්බැහිවීම, විලාසිතා ලෝකයක අතරමංවීම, තරුණියන් සල්ලාලයින්ගේ ගොදුරු බවට පත් වීම වැනි දේ නිසා සාරධම් පිරිහී මාතෘත්වය හා පිතෘත්වය ද කෙලෙසි බහුජාතික කොමිෂනාරිකාරයින්ගේ වහලුන් පිරිසක් බවට සිංහල තරුණ තරුණියෝ පත්වෙන තැනට කටයුතු යෙදී ඇත. විදේශීය ධනවැද්දන්ට මේ රට හොඳ දඩබ්බක් බවට පත්වීම මෙම විවෘත වෙළෙඳපොළ ආර්ථිකයේ ප්‍රතිඵලයක් වී ඇත.

මේ අතරතුර විවෘත වෙළෙඳපොළ හරහා මත්ද්‍රව්‍ය හා විශේෂයෙන් මත්කුඩු විශාල ලෙස ගලා එන්නට පටන්ගෙන ඇත. දෙමළ ක්‍රස්තවාදීන්ට අවි ආයුධ මිල දී ගැනීමට මුදල් උපයන ප්‍රධාන මාධ්‍ය වී ඇත්තේ ද මත්ද්‍රව්‍ය මත්කුඩු ජාවාරමයි. රාජ්‍ය තන්ත්‍රය ද හොරෙන් මෙරටට පැමිණෙන මත්කුඩු මත්ද්‍රව්‍ය පාලනයට අපොහොසත් වී ඇතිවා පමණක් නොව අරක්කු, විස්කි, බිර වැනි රටබිම අලෙවි කිරීම සඳහා රටපුරාම බලපත්‍ර තිබුත් කරමින් මත්ද්‍රව්‍යවලට ජනතාව ඇබ්බැහි කිරීමට දයක වී ඇත. ඒ සමගම රටට ඔරොත්තු නොදෙන තරමේ යානවාහන ද ගෙනවා මහා යකඩ ගොඩනිත් ශ්‍රී ලංකා භූමිය පුරවා ඇත.

මෙම වාහනවලට මංමාවත් ඔරොත්තු නොදෙන අතර ඒ නිසා වාහන අබලපත්වීම ද වැඩිවෙයි. එයින් ද වැඩි ලාභයක් අත්වනුයේ ඒවා නිෂ්පාදනය කරන කොමිෂනාරිවලටයි. විවෘත වෙළෙඳපොළ හරහා ක්‍රියාත්මක වන මේ සියල්ල සිංහල ජාතිකත්වයටද දේශීයත්වයටද තර්ජනයක් වී විදේශීය විජාතික ධන වැද්දන්ට පමණක් වාසියක් වී ඇත. කියුබාවේ පිදෙල් ක්‍රස්තෝ නමැති දේශප්‍රේමී නායකයා දවැන්ත යෝධයකු වැනි ඇමරිකාවේ තර්ජන ගර්ජන බලපෑම් මතද නොසැලී සිටිනුයේ තම රටට ඔරොත්තු දෙන වෙළෙඳ ආර්ථිකයක් හා නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියක් තුළින් බව පැහැදිලි සත්‍යකි. මෙරට මාක්ස්වාදීන් අපට නොගැලපෙනදේම ක්‍රියාත්මක කිරීමට බලනු මිස කියුබා නායකයා වැනි දේශප්‍රේමීන්ගේ ක්‍රම සහ විධි අපට ප්‍රයෝජනවත් ලෙස යොදා ගැනීමට ඔවුන්ට නුවණක් හෝ ඕනෑකමක් නැත.

විවෘත වෙළෙඳපොළ ආර්ථිකය හරහා ශිෂ්‍ර වර්ධනයකට පත්ව ඇති මත්කුඩු මත්ද්‍රව්‍ය මැඩලීමට රාජ්‍යතාන්ත්‍රික මට්ටමින් සාර්ථක පියවරක් මෙතෙක් ගෙන නොමැත. හොර මත්පැන් හල් වටලන පොලිසිය සමහර අවස්ථාවල දී ජාවාරම්කරුවන්ගේ සුරතලුන් බවට පත්වී තිබේ. ඇතැම් නිලධාරීන් හොර මත්පැන් හා මත්කුඩු අල්ලා උසාවියට ඉදිරිපත්කර දඩගෙවීමට යෙදුවත් ජාවාරම්කරුවන් දඩගෙවා එසේ ගෙවන ලද දඩ මුදල්ද යළිත් හොර පුරා මගින්ම උපයා ගනිති. මත්පැනට ඇබ්බැහි වූ ඇතැම් සිංහල බෞද්ධයෝ දරු සම්පත් නොමැතිව ලතවෙති. තවත් බොහෝ දෙනෙක් අඹු දරුවන් කුසගින්නේ සිටිය දී මත්පැන් මත්කුඩු සඳහා උපයන ධනය වැයකරති. විදේශ රටවලට ගොස් දහදුක් විඳ රැකියා කර හම්බකරන මුදල් තම ස්වාමියාට එවූ විට එයින් ද මත්පැන් බී දරුවන් හෝ අඹුවද නොතකා හැර පරදර සේවනයෙහි යෙදෙන අය ගැන ද කොරතුරු අසන්නට ලැබේ.

පුරාව මත්කුඩු බහුලවීම නිසා විවිධ දූෂණ ක්‍රමද වැඩිවී ඇත. ඒ සමගම රේස් බ්‍රැක් හා විවිධ නම්වලින් හැඳින්වෙන ලොතරැසි ක්‍රම රාශියක්ම ක්‍රියාත්මක වීම මිනිසාගේ කෘෂ්ණාව තව තවත් අධික වීමටත් මුදල් නාස්තියටත් හේතුවී ඇත. මෙවැනි දේ නිසා මෙරට මිනිසුන්ගේ මනස නිසරු කාන්තාරයක් බවට

පත්වීම වැළැක්විය නොහැකි දෙයකි. මළපොතේ අකුරවත් නොදන්නන් රේස්කොළය හොඳට කියවන බව ප්‍රසිද්ධ කියමනකි. ඒ අන් කිසි දෙයකට නොව ඔව්හු අල්ලා දිනුම් ලබා ගැනීමටයි. ඒ දිනුම ලබනවාට වඩා පරදන අවස්ථා වැඩිය. එසේම ඔව්හු ඇල්ලීමේ තනරවීමක් ද නොමැත. මුදල් නොමැති විට තිබෙන දේ විකුණා හෝ උකස් කබා හෝ සුදු කෙළිනි. මෙයින් අප රට තුළ පැවති උතුම් ජන ජීවිත රටාව අද වනවිට සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ විනාශයට පත්ව ඇත. මෙරට ජනතාව දුම් පානය කිරීමට හා මත්තෑන් පානය කිරීමට ඇබ්බැහි කළේ සුද්දන්ය. මුලදී ඒවා භාවිතා නොකරන විට නොමිලයේ බෙදූ සිංහලයින් දුමට හා මතට ඇබ්බැහි කළහ. අද වන විට උන්ගේ අරමුණු බොහෝදුරට සඵල වී ඇත. පත්සිල් රකිමින් දහැම් දිවියක් ගත කළ සිංහල බෞද්ධයින්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් අද අවසන් සිල් පදය කඩමින් අදහැම් වී මතට ඇබ්බැහි වී ඇත. සුද්දන් විසින් ඕස්ට්‍රේලියාවේ සිටි රටේ ජාතිය වදකිරීමට යොදාගත් කුමන්ත්‍රණයක් වූයේ ද ඔවුන් මතට ඇබ්බැහි කිරීමයි. අප රට තුළ ද එය ඍර්ථක ලෙසින් ක්‍රියාත්මක වෙයි. මතට ඇබ්බැහි වූ විට පහසුවෙන්ම හිංසාව, හොරකම්, කාම මිථ්‍යාවාරය හා බොරුව යන දූෂණ ක්‍රියාවන්ට ඉබේම යොමුවෙයි. මේ හේතුවෙන් එද පත්සිල් රැකි මිනිසුන් සිටි රට අද දුෂ්චරිතයෙන්ම පිරුණු මිනිසුන්ගෙන් පිරී ඇත. එයින් ද භාතියක් වන්නේ සිංහල බෞද්ධයින්ටයි, සිංහල ජාතියටයි.

අද අප රටේ බොහෝ දෙනා ඔවුනොවුන් මුණ ගැසුණු විට ඉබේම කියවෙනුයේ “මෝනි” කියායි. සුද්දන් මෝනි කියන්නේ උදේ කාලයේ පමණි. අපි හැම වෙලාවකදීම එසේ කියමු. මගනොට ගමන් කරද්දී ඇසගැටෙන දත්විම් පුවරු වැඩි හරියක්ම ඉංග්‍රීසි අකුරෙන් ලියවී ඇත. අවුරුද්ද පුරා භාවිතාවන දින දර්ශන ද ඉංග්‍රීසි අකුරින් මුද්‍රණය වී තිබේ. ඉංග්‍රීසිය තැනිව කිසිවක් කරකියා ගත නොහැක යන මාතෘකාවක් රටපුරාම පැතිරී තිබේ. පාර්ලිමේන්තුව වැනි තැන්වල පවා අවශ්‍ය කරන වාර්තා මුලින්ම ලියවෙනුයේ ඉංග්‍රීසියෙනි. යමක් පිළිගැනීමට නම් ඉංග්‍රීසි හොඳට දනගත් කෙනෙකුගෙන්ම එය ප්‍රකාශ විය යුතු තැනට ඉංග්‍රීසියට අපේ රටේ අනවශ්‍ය තැනක් ලබාදී ඇත. ඇළුම පැළඳුම කතාවද සියල්ල ඉංග්‍රීසි ක්‍රමයටයි. ආයුබෝවන්

වැනි පිටිතුරු වදන් ඇසෙනුයේ කලාතුරකිනි. අතට අතදීම මිය දැන් එක්කොට ආචාර කිරීම අද බොහෝදුරට දක්නට නොමැත. බටහිර විලාසිතා ලෝකය විසින් තරුණ තරුණියන්ගේ මෙන්ම වැඩිහිටියන්ගේ ද සිත්සතන් පැහැරගනු ලැබ ඇත. සිංහල සිරිත, සිංහල කෑම, සිංහල ඇඳුම, සිංහල ක්‍රම අගය නොකර සියල්ලෝම විජාතික ක්‍රමවලට ඇබ්බැහි වෙමින් සිටිති. ජාතියක් හෝ රටක් ගොඩනැගීමට නම් එරට භාෂාව දියුණු තත්ත්වයකින් තිබිය යුතුය. ඊශ්‍රායලය දියුණු රටක් බවට පත්කර ගැනීමට පළමුවෙන්ම ඔවුන් කළේ හීබ්‍රු භාෂාව රට තුළ නගාසිටුවීමයි. ජනවර්ග රාශියක් සිටිනා ඉන්දියාවේ රාජ්‍ය භාෂාව ‘හින්දි භාෂාවයි’. එහෙත් අප රටෙහි රටේ ඓතිහාසික භාෂාව වූද රටේ උරුමක්කාරයන් වූ සිංහලයන්ගේ භාෂාව වූද සිංහල බසට පළමු තැන තබා දෙවෙනි තුන්වෙනි තැනවත් ලැබී ඇත්දැයි යැක යහිතයි. භාෂාව නොසලකා හැරීමෙන් ඇරඹෙන ජාතිකත්වය පිටු දකිම හැම අංශයකම දක්නට ලැබේ. අපේ රටේ පලතුරු එළවළු වෙනුවට අද වෙළෙඳපොළේ වැඩි වශයෙන්ම දක්නට ලැබෙනුයේ විදේශීය පලතුරු හා එළවළුය. විශේෂයෙන් ඇපල්, දෙඩම්, ඔදි වැනි විදේශ රටවලින් ආනයනය කළ පලතුරු රටපුරා ඕනෑම තැනකදී මිලදී ගැනීමට ඇත. විෂ සහිත එම පලතුරු කෑමෙන් කිසිදු ගුණයක් නොලැබෙන අතර රෝගාබාධ ද හටගනියි. ඇමරිකාවෙන් ගෙන්වන පාන්සිටිවලින් හදන ආහාර ද රටපුරාම කෑමට ලැබෙයි. අපේ රටේ ආහාරපාන බහුල කිරීමට ඒවා වැඩියෙන් නිෂ්පාදනය කිරීමට කිසිදු වැඩපිළිවෙලක් නොමැත. මේ සියල්ලෙන්ම පෙනී යනුයේ ජාතිකත්වය යටපත්කර විජාතික මුහුණුවර හැම තැනකම ප්‍රදර්ශනය වන බවයි.

සිංහල ජාතිය රැක ගැනීම

සිංහල ජාතිය සිංහලයින්ට පමණක් නොව ලෝක ප්‍රජාවටද සුවිශේෂ මෙහෙයක් ඉටුකර ඇත. ඒ මෙහෙය නම් භාරතයේ උපන් ශ්‍රේෂ්ඨතම උත්තමයා වූ ලෝකය ද පිළිගත් ශාස්ත්‍රාචාර්යයෙකු වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ දහම ආරක්ෂාකර දීමයි. භාරත පඩිවරයකු වූ “පාලි සාහිත්‍යය ඉතිහාස” නමැති කෘතියේ කතුවරයාද වූ මහාවායී හරතසිංහ උපාධ්‍යාය එම කෘතියෙහිම “මිහිඳු හිමි මගින් ලබාදුන් බුදුදහම ආරක්ෂා කර දීම පිළිබඳව භාරතය සිංහලයින්ට ණය ගැතිය” යි ප්‍රකාශකර ඇත. එය සත්‍යයි. භාරතය පමණක් නොව සද්වාර සම්පන්න ලෝකයම බුදුදහම ආරක්ෂා කරදීම පිළිබඳව සිංහලයාට ගරුකළ යුතුය. සැලකිය යුතුය.

එහෙත් අද සිදුවනුයේ එහි අනෙක් පැත්තයි. ලෝකයම එක්වී සිංහලයාත් සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතියත් විනාශ කරලීමට මාන බලනී. වසර දෙහස් ගණනක් තිස්සේ විදේශීය ආක්‍රමණවලට මුහුණ දෙමින් වළගම්බා සමයෙහි වසර 12 ක් තිස්සේ පැවතිණැයි සඳහන්වන බැමිණිනියා මහා සාගතය වැනි ස්වාභාවික උවදුරුවලට මුහුණ දෙමින් ද ඒ හැමවිටක දීම ජිවිත ප්‍රජාවෙන් යුතුව සිංහලයෝ බුදුදහම හා බෞද්ධ සංස්කෘතියත් රැක ගෙන ආහ. ඒ සිංහල ජාතියත් සිංහලයාට ජීවත්වීමට පිහිටු දේශයත් බුදුදහම හා බෞද්ධ සංස්කෘතියත් රැක ගැනීම අද අත්කිසිවෙකුත් විසින් නොකළත් සිංහලයන් විසින් කළ යුතු දෙයක් බව සිංහලයින් වටහාගත යුතුය.

රටේ වැදගත්තම වනුයේ සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතියයි.

එය රැක ගැනීමට නොහැකි වුණොත් ඊට හානි පැමිණවීමට ඉඩදී බලාසිටියොත් වත්මන් යුගයේ ජීවත්වන සිංහලයන් තම අතීත පරපුරට ද නිගාකළ ආත්ම ගෞරවය වනසාගත් පිරිසක් ලෙස ඉතිහාස ගතවනු ඇත.

එසේ නොවීමට නම් සිංහලයන් සිංහලයන් ලෙස හඳුනාගත යුතුයි. සිංහලයන් ලෙසට ලොව කොතැනක වුවත් පෙනීසිටිය යුතුය. සිංහලයන් ලෙස ක්‍රියා කළ යුතුය. මේ සඳහා සිංහලයන්ට ඉතා හොඳින් සිංහල ඉතිහාසය සිංහල බස හා සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය දත ඉගෙනීමට වැඩකටයුතු සැලැස්විය යුතුය. පාරක් හැදියක් ගාහේ ඇති ඉංග්‍රීසි දන්වීම් පුවරු හා වසරේ තුන්සිය හැටපස් දවසේම තෙතගැටෙන ඉංග්‍රීසි අකුරු සහිත දින දර්ශන සිංහලයාගේ දෘෂ්ටියෙන් ඉවත් කළ යුතුය. ජනමාධ්‍ය හරහා නිතර නිතරම ජාතිකාභිමානී හා දේශාභිමානී ගී සින්දු කතා ටෙලිනාට්‍ය අසන්නට හා බලන්නට ඉඩ සැලසිය යුතුය.

සිංහල රටේ සිංහල නීතියක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. අද පවතින රෝම ලන්දේසි නීතිය ඉවතලා ඉහුත් ගතහැකි උපදෙස් ගෙන පැරණි සිංහල නීතිය හදුරා සිංහල නීතියක් බිහිකිරීම අමාරු අපහසු දෙයක් නොවේ. ඒ සඳහා බටහිර ගැති මානසිකත්වයෙන් බැහැර වී නීතියේදීත් පිරිසක් යොමුවීම පමණයි අවශ්‍ය වනුයේ. රටේ විවාහ නීතිය, ඉඩකඩම් පිළිබඳ නීතිය, ආරාධිල් විසඳුම් නීතිය ද එකම සිංහල නීතියක් විය යුතුය. එක් එක් ජනකොටස්වලට වෙන වෙන නීති නොතිබිය යුතුය. සෑම පාසලකම හා උසස් ආයතනයකම ඉගෙනීම ලබන මාධ්‍ය සිංහල විය යුතුය. විශේෂ අවශ්‍යතා සඳහා ඉංග්‍රීසි හා දෙමළ මාධ්‍යවලින් ද ඉගැන්වීමට කටයුතු යෙදීම අවශ්‍යවෙයි. පෙරද ඡඩ්භාෂා පරමේශ්වර නමින් උපාධි දරු භාෂා හයක් පිළිබඳ ප්‍රවීණත්වයක් ඇති උගතුන් සිංහලයන් අතර සිටියෝය. අදත් විවිධ භාෂා ශාස්ත්‍ර දත් සිංහල උගතුන් බිහිකර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය අධ්‍යාපන පීඨ තිබිය යුතුය.

සිංහල ජාතියට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වන සතුරු බලවේග හා සිංහලයා සිංහලයා පිළිබඳ නොතැකීමේ උවදුර හමුවේ සිංහල ජාතිය ඉදිරියට පවත්වාගෙන යාමට නම් පහත සඳහන් පිළිවෙත් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව ඇත.

1. බුද්ධ ශාසනයේ ආරක්ෂාව හා පැවැත්මට කටයුතු යෙදීම.
2. සිංහලයන් මත්පැන් මත්ද්‍රව්‍ය හා මත්කුඩු භාවිතයෙන් මුදවාගැනීම.
3. සිංහලයන් වදානිවීමේ ප්‍රධානතම ප්‍රබල උපක්‍රමයක් වූ උත්පත්ති පාලන උවදුරෙන් සිංහලයන් බේරා ගැනීම.
4. ගවමස් කෑමෙන් සිංහලයන් වළක්වා ගැනීම හා මස්කෑම අවම කිරීම.
5. සිංහල කාන්තාවන් රැකියා සඳහා මැදපෙරදිගට යාම තහර කිරීම හා කාන්තාවන්ගේ සුභසාධනය හා අභිවෘද්ධිය පිණිස ග්‍රාමීය ව්‍යාපෘති ඇරඹීම.
6. පාසල්, පිරිවෙන් හා දහම් පාසල්වල සිංහල ජාතික ඉතිහාසය ඉගැන්වීම හා සිරිත්විරිත් පිළිබඳ වටිනාකම් පෙන්වාදීම.
7. සාහිත්‍ය, නාට්‍ය, චිත්‍රපට ආදී මාධ්‍ය මගින් මෙන්ම ජනමාධ්‍ය මගින් සිංහලකම් අගයකරන නිර්මාණ හා ප්‍රචාරක කටයුතු මෙහෙයවීම.
8. සිංහල සාහිත්‍යයට සිංහල භාෂාවට ප්‍රමුඛස්ථානයක් දීම, බැංකු කාර්යාල ආදියේදී සිංහල බසින් කටයුතු කරන අයගේ වැඩ ඉක්මන් කර දීම.
9. ජාතික ගීය මෙන්ම ජාතික කොඩිය ද දෙදහස් පන්සිය වසරක සිංහලේ ඉතිහාසය පදනම් කරගෙන නිර්මාණය කිරීම.
10. සිංහල සිරිත් විරිත් අගය කිරීම හා සිංහල ජාතික ඇඳුමක් සකස් කිරීම.
11. විදේශීය භාෂා අධ්‍යයනයට විශේෂ පහසුකම් සලස්වා එම භාෂා ශුද්ධය ලැබූ අය මගින් ලොව කවරම තැනක වුවද පළවන දේශයේ හා ජාතියේ උත්තතියට අදාළ කෘති සිංහල බසින් නිකුත් කිරීමට කටයුතු යෙදීම.

12. කෘෂිකාර්මික ක්ෂේත්‍රයට මුල්තැන දෙමින් කාර්මික හා වාණිජ ක්ෂේත්‍රයේ සිංහලයන්ගේ දියුණුව හා ව්‍යාප්තිය ඇතිකිරීම හා ජාතික සැලැස්මක් මත රඳා පිටියල කටයුතු මෙහෙයවීම.

ජාතිය ලේඛලින හෝ විද්‍යාගාරවල පරීක්ෂණ මගින් හෝ පසිදුරන් මගින් හෝ ප්‍රකාශ කරගත හැකි නොවේ. එහෙත් යම්කිසි හුම් ප්‍රදේශයක කිසියම් ජනකොටසක් ඓතිහාසිකව පවත්වාගෙන එනු ලබන සංස්කෘතික අධ්‍යාපනික ආර්ථික හා දේශපාලනික සංඝට්ඨාචන් මගින් පිළිබිඹු කෙරෙන ජාතික මතයක් තිබිය හැකිය. එම ජාතික මතය හිමි ජනකොටස එරට ජාතිය ලෙස සැලකේ. සිංහල ජාතිය ගොඩනැගී ඇත්තේ ද ඒ අනුවයි. වසර දෙදහස් ගණනක් තිස්සේ රටේ පැවැත්ම ආරක්ෂාව හා දියුණුව පිණිස ක්‍රියා කළේ එම සිංහල ජාතියයි. ලොව කිසිදු රටක නැති රට දූය සමය සුරැකීම සිංහල ජාතියේ අනන්‍යතා ලක්ෂණයකි. සිංහල ජාතියේ පැවැත්ම හා සිංහල රටේ පැවැත්ම සමගාමීව යන්නකි. එම සිංහල ජාතියේ අනාගත පැවැත්ම සිංහලයින්ට පමණක් නොව ලොවටද යහපතකි. එබැවින් සකලවිධ සතුරු බලවේගවලින් සිංහල ජාතිය හා සිංහල රට රැකගැනීම සඳහා සම්පන්න වූ නැමදෙනාගේම යුතුකම හා වගකීමයි. ඒ උතුම් පිංකම කිරීමට ජාතික මතය රට තුළ විර්ධනය කළ යුතුමයි.

මහා සිංහලය

මිනිසා ඇතුළු තවත් බොහෝ සත්වයන්ගේ වාසගුමිය වූ පෘථිවිය ඒ හැම දෙනාටම ජීවත්වීමට අවශ්‍ය කරන සම්පත් ලබා දෙයි. ජලය වාතය හා හිරුඑළිය ද මිනිසා ඇතුළු සතුන්ට භාතිකර නොවන ලෙස පැවතීමට ද පෘථිවිය උපකාරී වෙයි. වායුව, සීතල හා උණුසුම, ජලය, පෘථිවිය යන මූලික කරුණු පදනම් කරගෙන සත්ව ජීවිත පිළිබඳ වූ පැවැත්ම සිදුවෙයි. මේවා සමතුලිතව පවතින තාක් සත්ව ජීවිතවලට භාතියක් නොවෙයි. අධික සීතල, අධික උෂ්ණය, වායුපීඩන, සුළි සුළං, භූමිකම්පා, නායයාම්, ගිනිකඳු විදලනය වැනි ස්වභාවික විපත් නිසා සත්වයින්ට භාති පැමිණෙනුයේ ඉහත කී මූලික කාරණාවල විෂමතා ඇතිවූ විටයි. ලොව පිළිබඳව පවතින සත්‍යයක් වූ අනිත්‍යතාව, දුක හා ස්ථිරසාර බවක් නැතිකම යන කරුණු පදනම් කරගෙන සිදුවන ක්‍රියාවලිය හේතු කොටගෙන ස්වාභාවික විපත් චරිතවර ඇතිවෙයි. එය ස්වභාව ධර්මයේ ස්වභාවික ලක්ෂණයක් මිස ස්වභාව ධර්මය සත්වයාට එරෙහි වීමක් නොවෙයි. එහෙත් මිනිසාගේ විෂම ක්‍රියා පද්ධතීන් නිසා මිනිසාම මිනිසාට විනාශය කැඳවා ගනියි. මිනිසා විසින්ම සොයා ගනු ලැබ මිනිසාගේ පහසුව සඳහා ක්‍රියාත්මක වෙන විධික්‍රම ස්වභාව ධර්මයේ විෂමතා සිදුවීමට හේතුවී ඇත. නවීන විද්‍යාත්මක දියුණුව මිනිසාට පහසුව ගෙන දෙන නමුත් ස්වභාව ධර්මයට එරෙහිව යාම හේතු කොට ගෙන භයානක විපත් ඇතිවීමට ද හේතු වී ඇත.

නවීන විද්‍යාත්මක ශූන්‍ය හා කාර්මික ශූන්‍ය පදනම් කරගෙන ඇති වී තිබෙන 'දියුණුව' යයි කියනු ලබන ජීව ලෝකයේ හා බාහිර ලෝකයේ වෙනස්කම් අද ජීව ලෝකයට

මෙන්ම සත්වලෝකයටද බරපතල ලෙස භාතිකරව පවතියි. මේ නිසා අධික වායු දහනය නිසා මිනිස් ජීවිතවල පැවැත්මට අවශ්‍ය කරන ජීව වායුවල අඩු වැඩිවීම් හේතු කොටගෙන ජීවිත විනාශ වී යාමට ඇති ඉඩකඩ වැඩි වී ඇත. රෝග කාරක විෂබීජ ඇතිවීම එහි තවත් ප්‍රතිඵලයකි. අප පරිහරණය කරන සියලුම භාණ්ඩ හා ආහාර ද පෘථිවියේම විකෘතියක්, ඒ විකෘති සියල්ලක්ම යළිත් පෘථිවියට පහසුවෙන් උරා ගැනීමට හැකි විය යුතුය. එසේ නොවන විට පෘථිවිය දූෂණය වන අතරම සත්ව ජීවිතවල පැවැත්මට අදාළ පෘථිවිය ක්‍රියාත්මක වීම ඇණහිටියි. එය සත්ව ජීවිතවල පැවැත්මට අහිතකර බලපෑම් ඇතිකරන්නකි.

පෘථිවියෙන්ම ලබා ගන්නා බනිජ ද්‍රව්‍යවලින් නිෂ්පාදනය කෙරෙන ප්ලාස්ටික් පොලිතින් වැනි දේ විශාල වශයෙන් අද පැතිර පවතියි. මිනිසාගේ පහසුවට මේවා යොදා ගන්නා නමුත් මෙම ද්‍රව්‍ය ඉක්මනින් යළි පෘථිවිය හා එක් නොවෙයි. බොහෝ කල් පොළව යට තිබුණත් පෘථිවියට එක් නොවෙයි. ඒ හේතුවෙන් පඨවි සාරය නිසරු වී යයි. මේ නිසා නව තාක්ෂණය හා එහි නිෂ්පාදන මිනිස් දිවියේ පහසු පැවැත්මට අදහස් වුවද මිනිස් පරපුරේ ඉක්මන් විනාශයට හේතු වී ඇති බව පෙනී යයි. අතීතයේද උසස් දියුණුවක් ඇතිව සිටි සිංහලයේ දු පුතුන් මෙවැනි අහිතකර නිෂ්පාදන බිහිකර නොමැත. ඒ නිසා දියුණු සිංහල ශිෂ්ටාචාරය නවීන ශිෂ්ටාචාරය මෙන් ස්වභාව ධර්මයට අහිතකර බලපෑම් ඇතිකර නොමැත. ඔවුන් ස්වභාවික සම්පත් මිනිස් දිවියේ යහපතට යොදා ගනු ලැබුවේ ස්වභාව ධර්මයට විරුද්ධව නොයමින් බව ඉතා පැහැදිලි කරුණකි. ඒ නිසා එම ක්‍රම වේදයන් එය ක්‍රියාත්මක කළ ජනතාව හා ඔවුන් ජීවත් වූ දේශයක් යන සියල්ල එක්කොටගෙන මහා (ශ්‍රේෂ්ඨ) සිංහලය යි හැඳින්විය හැකිය.

අතීතයේ පෙරදිග රටවල ජනතායකයන් හෙවත් රජුන් හැඳින්වූයේ භූමිපාල හෙවත් මිහිපල් නමිනි. ඔවුන් පාලනය කළේ භූමිය මිස ජනතාව නොවේ. ජනතාව දැනුමින් එතම් ධර්මයෙන් පාලනය වීමට අවශ්‍ය කටයුතු යොදා ඔවුහු භූමිය පාලනය කළහ, ආරක්ෂා කළහ, සංවර්ධනය කළහ. ලෝක ජන සමාජයේ මූලාරම්භය කවදා කෙසේ සිදුවීණිදැයි නිශ්චිත වූ පොදු නිගමනයකට එළඹ නොමැත. අශ්‍වඤ්ඤ සූත්‍රයේ දේශනාකර

ඇති පරිදි විනාශ වී ගිය පොළව ජල ගෝලයක්ව පසුව පටවිසාරය සහිතව පැවතීණි. ආගස්සර බ්‍රහ්ම ලෝකයේ ස්වයං ප්‍රභාවෙන් හැසිරෙන සත්ව විශේෂයක් පටවි සාරයේ රස බැලීම හේතු කොටගෙන පටවිය හා බැඳී ජීවත් වීම ඇරඹුන. ඔවුන් තුළ තෘෂ්ණාව වැඩිවත්ම මුලදි පැවති පහසුකම් නැතිව ගොස් ක්‍රමයෙන් ගොරෝසු දිවි පැවැත්මකට හුරුවීමට සිදුවිය. එම ජනසමාජය තුළ නායකයන් පාලකයින් බිහිවුයේ පොළව බෙදාගැනීමට යාමෙන් ඇතිවූ ආරාධිල් විසඳ ගැනීමටයි. මුලදි ස්වභාවිකවම පොළොවෙහි හටගත් ධාන්‍ය තෘෂ්ණ සහගත සිතින් ගෙවල්වලට ගෙනගොස් රැස්කර තබා ගැනීමට යාම නිසා එම ධාන්‍ය වැටෙන පොළව ද බෙදා ගැනීමට මිනිසා පෙළඹුණි. එහි දී සොරකම් බලාත්කාරකම් හා දූෂණ ද ඇතිවුණි. මේවා නිරවුල්කර ගැනීමට මිනිසුන් අතරම සිටි ප්‍රබලයෙක් රජු හෙවත් භූමිපාල ලෙස ජනසම්මුතියෙන්ම පත්කර ගනු ලැබීය. රාජ්‍ය පාලනයේ ආරම්භය සිදුවුයේ මේ අයුරිනි.

භූමිපාලකයින්ගේ හෙවත් මිහිපල්වරුන්ගේ කාර්යය වුයේ මිනිසාට ජීවත්වීමට ආධාර වන භූමිය විෂමතා ඇති නොවන ලෙසින් පාලනය කිරීම හා ඒ ඒ ජන කොටස්වලට අයත් භූමිප්‍රදේශ සතුරන්ගෙන් ආරක්ෂාකර දීමයි. ඒ වෙනුවෙන් ඔහුට ජන සමාජයේ ගෞරවය හා තැන බෝගද ලැබුණි. රජු ඔහුගේ කාර්යය හරිහැටි ඉටුකළ නිසා ඔහුට දේවත්වයෙන් සැලකීමටද ජනතාව හුරුපුරුදු වූහ. කෙසේ නමුත් මිනිසාගේ මනසෙහි ඇති තෘෂ්ණාව ඔතු වී ක්‍රියාත්මක වීමද වැළැක්විය නොහැකි දෙයකි. ධාර්මික ව රාජ්‍යානුශාසනය කරගෙන යන අතරතුර දීම ඇතුළුත්ගේ දුර්වල මානසිකත්වය හා අධික බල තණ්හාව නිසා පාලකයින් දහැලිබවෙන් තොර වීමට යොමුවිණි. එවන් මිහිපල්වරුන් කීපදෙනෙක් ඒ ඒ ප්‍රදේශ පාලනය කරන විට ඔවුනොවුන්ට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වීමද සිදුවිණි. නිසරු බිම් අයත්ව සිටි මිහිපල්වරු තම යුද ශක්තිය වැඩිකරගෙන සරු බිම් අත්පත් කරගැනීමට යුද වැදුණි. මේ හේතුවෙන් මිහිපල්වරුන් අතර යුද වැදීම් හා දේශාක්‍රමණ ද ඇතිවිය.

සිංහලය පිළිබඳ වූ ලිඛිත ඉතිහාසය ඇරඹෙන යුගයෙහි පැවති පාලන තන්ත්‍රය මහා සම්මත ක්‍රමයයි. එනම් ජන සම්මතවාදයයි. පාලකයින් හා පාලනයේ කොටස්කරුවන්

කීපදෙනෙකුන් අතර පැවති අරගල මුල් යුගයෙහිම දක්නට ඇත. පණ්ඩුකාභය කුමරු රජ බවට පත්වුණේ, තමන්ට පක්ෂපාති නොවූද එරෙහිව ක්‍රියා කළාවූද තම මාමාවරුන් නවදෙනෙකු මරා දමීමෙනි. එහෙත් ඔහු ජන සම්මතවාදය මෙන්ම සම්මුතියද ගරුකළ කෙනෙකි. ඒ වනවිට රට පුරා සිටි විවිධ ජනකොටස් හා එම ජන කොටස් ඇදහූ දෙව්වරුන්, යකුන් තැම එක්කොට එකම සිංහල පාලන තන්ත්‍රයක් හා සිංහල දේශයක් බිහිවීමට පදනම දමුවේ ඔහුය. මිහිදු මාහිමියන් බුදුදහම රැගෙන සිංහල දේශයට වඩින විට මෙහි පාලකයා වූ දෙවනපෑතිස් රජතුමා පණ්ඩුකාභය රජුගේ මුණුබුරෙකි. සිය පිය පරපුරෙන් උරුම කරගත් උසස් බුද්ධියක් ඇතිව සිටි එතුමාට බුදුදහම වටහා ගැනීම එතරම් අපහසු දෙයක් නොවිණි. එතුමන් මෙන්ම මුළු රටම ද බුදු දහම වැළඳගෙන ඒ අනුව රටක් ජනතාවක් ක්‍රියාත්මක වීම අදින් වසර 2308 ට පමණ පෙර ඇරඹුණි. එද සිටම මේ රට සිංහල බෞද්ධ රටක් ලෙස පැවතිණි. වෙනත් කිසිදු දර්ශනයක් හෝ ආගමක් ගරුකොට නොගත් සිංහල මිහිපල්වරු බුදුදහමම ගරු කොට ගනිමින් ඒ දහමට අනුව පාලන තන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කළහ. මේ හේතුවෙන් මෙරට සිංහල බෞද්ධ ජනතාව සම්පත් පරිභෝජනයට මුල් තැනක් නොදුන් අතර සමබර ජීවිත ගෙනයාමට පෙළඹුණහ. බුද්ධ ශාසනය හා රාජ්‍ය තන්ත්‍රය ද ගරු කොට සැලකූ සිංහලයෝ එම ආයතන දෙක ස්ථාවර ලෙස තබා ගැනීමට අවශ්‍ය කටයුතු යෙදුහ. මේ නිසාම ශාසනයේ මූලස්ථාන එනම් පන්සල් හා රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේ මූලස්ථානය වූ රජමැදුරද ස්ථිරසාර ගොඩනැගිලිවලින් යුක්තව සකස් කළහ. පොදු ජනතාවගේ නිවාස හා වෙනත් ආයතන ද ස්ථිරසාර ලෙස ඉදි නොකළහ. යළිත් මහපොළොව ඉක්මනින් නොපිළිගන්නා කිසිම දෙයක් සිංහලයෝ නිෂ්පාදනය නොකළහ.

සියලු සතුන් ආහාරය පදනම් කොටගෙන පවත්නා බව පැවසෙන බුදු වදන ගරු කොට සැලකූ මෙරට වැසියෝ වැව් අමුණු තනා ගොවිතැන් සරුකොට කෘෂිකාර්මික ජීවිත රටාව මැනවින් හැඩ වැඩ කළහ. කෘෂිකාර්මික දියුණුවේ ඉහළම හිඟ්පෙත්තට නැගීමට ඔවුහු සමත්වූහ. ඒ නිසාම අප රට ආසියාවේ ධාන්‍යාගාරය යන විරුද නම ලැබීමට තරම් සුදුසු තත්වයට පත්වුණි. බුදුදහමේ විරාගී දර්ශනය කුළින්ම ලොවේ

පුත්තරාශිය දක්මට පෙළඹුණු සිංහලයෝ විවිධ කලාකෘති නිර්මාණය කළහ. සිගිරි බිතුසිතුවම් හා සිගිරි බලකොටුව, ඉසුරුමුණි පෙම්පුවල, සඳකඩ පහණ, සමාධි බුද්ධ ප්‍රතිමා, අවුකන පිළිමය, පොළොන්නරු ගල් විහාරයේ පිළිම මෙන්ම සාහිත්‍ය කෘතිද බිහිවූයේ විරාගී දර්ශනය පදනම් කරගෙනයි. පත්තල මුල්කරගෙන ගම් සංවිධානය වූ අතර එසේ ගමින් ගම් එකතු වී මුළු රට පුරාම නිදහස්කාමී ජනතාවක් ජීවත්වන මහාසිංහලය නිර්මාණය විය.

ස්වයංපෝෂිත වූ නිදහස් ජීවිත ගතකළ මෙරට ජනතාවට නිදහසේ සිටිය නොහැකිවන ලෙස උවදුරු ඇතිවිය. විදේශවලින් පැමිණි වෙළඳුන් හා දේශාටකයන් මගින් මෙන්ම මිහිපල්වරුන්ගේ පවුල් මගින්ද එම උවදුරු ළඟාවීණි. අල්ලපු රට වූ දකුණු ඉන්දියාවෙන් නිතර නිතර මෙරටට පැමිණි වෙළෙඳ ජනයා මෙන්ම දේශාටකයන්ද මෙහි භාරතුරු දනගත්හ. ඔවුන් මගින් දකුණු ඉන්දියානු පාලකයින් රටේ සක්‍රීයත්වය මෙන්ම දුර්වල පාලන අවස්ථාද දනගෙන රට ආක්‍රමණය කළහ. මෙරට රජ පවුල් විදේශීය රජ පවුල් සමග සබඳතා පැවැත්වීම නිසා විහිදිගිය රජ පවුල්වලින් මෙරට රජකමාරවරුන්ට සුරූපී බිසවුන් ගෙන්වා ගැනීමට පෙළඹුණි. එසේ පැමිණි බිසෝවරුන් හා ඔවුන්ගේ ඇතින් නිසාද රාජ්‍ය තන්ත්‍රයට උවදුරු එල්ල විය. මේ හේතුවෙන් ක්‍රි. පූ. පළමු වැනි සියවසේ පටන් ක්‍රි. ව. 1505 දක්වාම වරින්වර දකුණු ඉන්දියානු ආක්‍රමණිකයෝ මෙරට රාජ්‍ය තන්ත්‍රය ආක්‍රමණයකර බලය අත්පත් කරගෙන පාලනය කර ඇත. එහෙත් ඒ සියලු දෙනාම ආක්‍රමණිකයින් මිස රටේ හිමිකරුවන් නොවන බව අප වටහාගත යුතුය. සේන ගුත්තික, එළාර, පස්මහ දෙමළ, සයමහ දෙමළ, මාස රාජරාජ චෝළ වැනි ඒ සියලුම ආක්‍රමණිකයෝ ඒ ඒ යුගවල පහළ වූ සිංහල රණවිරු රජකුමරුවන් විසින් පරාජය කරන ලදුව යළි යළිත් සිංහල රාජ්‍යය තහවුරු කරන ලදී.

මහා සිංහලය අවනතිය කරා යොමුවීම

ක්‍රි. ව. 1505 දී මෙහි පැමිණි පෘතුගීසිහු ද ඉන් පසුව පැමිණි ලන්දේසිහු ද මෙරට මුහුදුබඩ ප්‍රදේශවල බලය අත්පත් කරගෙන පාලනය කළහ. 1815 දී ගිවිසුමක් මගින් මුළු රටේම බලය අත්පත් කරගත් ඉංග්‍රීසිහු එතැන් සිට 1948 දක්වා වසර 133 ක්ම රට පාලනය කළහ. මෙම බටහිර ජාතීන්ගේ ආක්‍රමණ හා පාලනවිධි නිසා බටහිර සංස්කෘතියත් කතෝලික හා ක්‍රිස්තියානි දහමත් මෙරට ජන ජීවිතයට විශාල වශයෙන් බලපෑම් කරන්නට විය. මේ හේතුවෙන් එතෙක් පැවති සිංහල බෞද්ධ ජන ජීවන රටාව වෙනස් වී ගියාක් මෙන්ම ක්‍රමයෙන් පරිහානියට ද පත්විය. ඒ හේතුවෙන් මෙරට පැවති නිදහස් නිවහල් සඳ්චාරාත්මක පැවැත්ම බිඳ වැටුණි. ලොව පුදුම කරවන නිර්මාණ ඉදිකිරීමට තරම් සමත්ව සිටි සිංහලයෝ බඩවියක හා තනතුරු නිසා තම ආගමත් ජාතියත් පාවාදීමට පෙළඹුණහ. මෙසේ ස්වාධීනව සිටි ජාතියක් පරාධීන තත්ත්වයට ඇදවැටුණි. විදේශිකයින්ට බියෙන් හා ගැහිව සිටින තත්ත්වයට පත්වූණි. සිංහලයා කාටවත් යටත් නොවී තම දෙපසින් සිටගෙන ජීවත්වූයේ බුදුදහමින් හික්මුණු මනසක් හා ආත්ම ශක්තියක් මෙන්ම ආත්ම විශ්වාසයක් ඇති පිරිසක්වීම නිසයි. ඒ සමගම ප්‍රමාණවත් ආහාර තොග තමන් සතුව පැවති නිසයි. බටහිර ආක්‍රමණිකයෝ මෙරට කෘෂිකර්මය අඩාලකිරීමට වැඩිලි ආර්ථිකයක් ඇතිකළහ. පළමුව කෝපි ද දෙවනුව රබර් හා අනතුරුව තේ ගසද මෙරට වගාකර වැඩිලි ආර්ථිකය තහවුරු කිරීමට ගත් උත්සාහය සාර්ථක විය. අද අප රටේ ප්‍රධානතම නිර්‍යාත ආදායම් මාර්ගය වනුයේ තේ වගාවයි. කඳුකරයේ පැවැති ස්වභාවික කැළෑ එළිපෙහෙළිකර තේ වගාකර ඇත. වැව් අමුණු බිඳ දමා කුඹුරු පාලු වීමට සලස්වා පිටරටින් භාල් ගෙනා පසු

ඒවා මිලදී ගැනීමට මුදල් උපයාගන්න කේ වත්තේ වැඩට යන තැනට සිංහල ජනතාව පත්කළේ සුද්දන් විසිනි. මුල්ද මේ කුලී වැඩට සිංහලයන් අදිමිකළ හෙයින් ඉංග්‍රීසීන් විසින් අඩුකුලියට වැඩ කරවීමට දකුණු ඉන්දියානු දෙමල ජනයා ගෙන්වන ලදහ. එයින් අද කඳුකරයේ දෙමල ප්‍රශ්නයක් ඇතිවී දෙමල ත්‍රස්තවාදයටද කඳුකරය තෝ තැන්නක් වන තැනට කරුණු යෙදී ඇත.

සිංහලයින් හුරුපුරුදුව සිටියේ තමන්ගේ පරිභෝජනයට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය වැඩිහරියක් තමන් විසින්ම නිෂ්පාදනය කර ගැනීමටයි. එහෙත් ඉංග්‍රීසීන් වෙළෙඳපළ ආර්ථිකය ඇතිකර සහල් පවා පිටරටින් ගෙන්වා ඒවා අඩුමිලකට ලබාදීම නිසාත් වතු වල හා රජයේ කන්තෝරුවල වැඩකිරීමෙන් අවශ්‍ය භාණ්ඩ මිලදී ගැනීමට මුදල් උපයන මං හඳුන්වාදීම නිසාත් සිංහලයෝ ක්‍රමයෙන් නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියෙන් බැහැරව රැකියාව මත යැපෙන තැනට ඇද වැටුණහ. රජයේ රැකියාවක් කිරීමට ලැබීම ඉතාම උසස් දෙයක් ලෙස සැලකූ හෙයින් නාගරිකව ජීවත් වූ සිංහලයෝ ඒ සඳහා උත්සුක වූහ. ඉංග්‍රීසි පාලන සමයෙහි රැකියා ලබාගැනීමට ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳ ගෙන තිබීම අංක එකේ සුදුසුකමක් විය. රැකියා සඳහා සුදුසුකම් ඇති කර ගත හැකි වූයේ ද ක්‍රිස්තියානි පාසල්වල ඉගෙනීමෙනි. මේ නිසා සිංහල මෙන්ම බොහෝ දෙමළ ජනයාද ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳ ගත්හ. මේ තත්ත්වය යටතේ සිය දහම් දිවි දෙවැනි කොට සැලකූ සිංහලයෝ රැකියාවක් වෙනුවෙන් ඒ දහම් අතහැර දමා ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳ ගන්නා තැනට ඇද වැටුණහ. මෙරට කෘෂිකාර්මික ආර්ථිකය සැහෙන දුරට අඩපණ කර දමූ ඉංග්‍රීසිහු සිංහලයන්ගේ තවත් මර්මස්ථානයක් වූ පත්සල මුල්කරගත් අධ්‍යාපනයද තැතිකළහ. මිෂනාරි පාසල් ඇතිකර එමගින් පරිපාලනයට අවශ්‍ය ඉංග්‍රීසි ගැනි අබොද්ධ සිංහල පිරිසක් මෙන්ම දෙමළ අයද බිහිකර ගැනීමට කටයුතු යෙදුහ. සහල් ඇතුළු ආහාරපාන මෙන්ම රෙදි පිළිද පිටරටින් ගෙන ඒමට කටයුතු යෙදූ ඉංග්‍රීසිහු ස්වයං-පෝෂිතව සිටි සිංහල ජාතිය නැවෙන් කටව එතතුරු බලා සිටින දින ජාතියක් බවට පත්කළහ.

1815 දී ඉංග්‍රීසීන් විසින් ගිවිසුමක් මගින් මේ රටේ පාලන බලය බාරගන්නා විට යාපනය වැනි ප්‍රදේශවල නාවකාලිකව

පදිංචි වී මාරු ඇල්ලීම වැනි වෘත්තීන්හි යෙදුණු දෙමළ මිනිස්සු සිටියහ. ඒ සමගම වඩුග රජුන්ගේ යැතින් ලෙස පැමිණි අතළොස්සක් දෙනාද විසුහ. ඔවුන් කිසිවෙක් පාලන තන්ත්‍රයේ කිසිදු බලතලයක් ඇතිව තබා තිබී පුරවැසියන් ලෙසට හෝ සිටි අය නොවූහ. මුරරටේම බලය ගිවිසුමකින් ඉංග්‍රීසීන් බාරගත්තේ සිංහලයන්ගෙනි. එම ගිවිසුමේ ඇතැම් සිංහල ප්‍රධානීන් දෙමළෙන් අත්සන්කර ඇත්තේ අදත් ඇතැමුන් ඉංග්‍රීසියෙන් අත්සන් කරන මානසිකත්වය මත මිස වෙනත් හේතුවක් නිසා නොවේ. ගිවිසුම් අත්සන් කළද ඉංග්‍රීසිහු එය කැඩූහ. ඊට එරෙහි වූ සිංහලයෝ විහාරාධිපති හික්කුන් වහන්සේලාගේ මෙහෙයවීමෙන් ඉංග්‍රීසීන්ට එරෙහිව නැගී සිටියහ. 1817 - 18 ඇති වූ ඓතිහාසික වෙල්ලස්සේ විමුක්ති සටන තමන් සඳහන් වනුයේ එම නැගී සිටීමයි. හිරු නොබසින අධිරාජ්‍යයේ කීර්තිය පතුරුවාගෙන බලය තහවුරු කරමින් නැගෙනහිරට ඇදී ආ ඉංග්‍රීසීන්ට එතෙක් කිසිදු රටකදී වෙල්ලස්සේදී වැදුණු තරමේ බිහිසුණු පහරක් වැදුණේ නැත. එය කොතරම් බිහිසුණු වුවාද කියතොත් ඉන්දියාවේ සිට අතිරේක යුද හමුදාවක් නොඑන්නට ඉංග්‍රීසීන්ට රට අතහැර දමා යාමට සිදුවන තැනට කටයුතු යෙදී තිබුණි. අතිරේක හමුදාව පැමිණීමෙන් පණගැන්වුණු ඉංග්‍රීසි හමුදාවෝ වෙල්ලස්ස විමුක්ති සටනේ පුරෝගාමීන්ව සිටි කැපපෙට්පොල නිලමේ ඇතුළු නායකයින් අල්ලාගත්හ. විහාරාධිපති හිමිවරු අත් අඩංගුවට ගත්හ. රුහුණු වෙල්ලස්සේ සිටි පතස්දහසක් පමණ පිරිමි මරා දමූහ. හරකබාන හා කුඹුරුද විනාශ කළහ. විහාරාධිපති හිමිවරු ඇතුළු නායකයින් පිරිසක් යාපනයේ හිරකර තැබූහ. ඒ සියලු දෙනා එහිදීම මියගියහ. මේ මහා මර්දනය හේතුකොට ගෙන හැමදමත් සතුරාට එරෙහිව නැගී සිට සතුරු බලමුළු බිඳ දෙශයේ හා ජාතියේ උරුමය රැකි රුහුණේ සිංහලයෝ අතිශය දුර්වල තත්ත්වයට පත්වූහ. තවමත් හරිහැටි නැගී සිටිය නොහැකිවන තරමට ඒ මර්දනය දරුණු විය.

වහාම ක්‍රියාත්මක වූ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුකාරයා ගමන් පත්සලත් අතර පැවති සම්බන්ධය බිඳ හෙළීමට මිෂනාරි අධ්‍යාපන ආයතන බිහිකිරීමට කටයුතු කළේය. ගමේ පත්සලේ දී ආරාමුල් වියදීම නතර කිරීමට උසාවි පිහිටුවීය. ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවේ රැකියා හා තනතුරු ලැබුණේ ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳගත් අයට බැවින් ඒ

තනතුරු හා රැකියා අපේක්ෂාවෙන් සිංහලයෝ ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳගත්හ. ඒ වනවිට මෙරට සිටි හා වතු වල වැඩට මෙන්ම පාරවල් කැනීමේ කටයුතුවලට ගෙනා ඉන්දියානු දෙමළ කම්කරුවෝද වැඩිපුරම ක්‍රිස්තියානිය වැළඳ ගත්හ. දෙමළ ජනයා වැඩිපුර විදුලි සැපයීම වැනි ප්‍රදේශවල මිනිසාට පාසල් ඇතිකර පහසුකම්ද වැඩිකර ඉංග්‍රීසි පාලන තන්ත්‍රයට යහපත්කර ගැනීමට ක්‍රිස්තියානි දෙමළ උගතුන් බිහිකර ගැනීමට කටයුතු යෙදුන. මේ සියලු ක්‍රියාදාමයන් ඔස්සේ දෙමළ ජනයාද මෙරට සුළු ජාතියක් යන සංකල්පයද ඇතිවන ලෙස ඉංග්‍රීසි කටයුතු යෙදුන. ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට මන්ත්‍රීන් පත්කර ගැනීමේදී සිංහලයන් වෙනුවෙන් එක් අයෙකුද දෙමළ අය වෙනුවෙන් එක් අයෙකුද තෝරා ගැනීම නිසා දෙමළ ජාතික විඤ්ඤාණයක් බිහිවීමට එය හේතුවක් විය. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් මැතිමි පරිපාලන කටයුතු ආදියෙහිදී සුද්දන්ගේ ආධාරකරුවන් ලෙස ඉංග්‍රීසි උගත් දෙමළ නිලධාරීන් යොදාගැනීමේ හේතුවෙන් ග්‍රාම නාමාදිය දෙමළ උරුවට සටහන්වෙන තැනට කැරුණු යෙදුණි. මේ හේතුවෙන් බුලත්තේ 'වෙන්තිලෙයිවෙනයි' විය. වැලිගම 'වලිකාමම්' විය. සුහල්මොවේ 'සුල්මුවෙයි' ද කෙසෙල්හේන 'වැලිවෙනයි' ද බෝදිවිල 'පොතුටිල' ද ගංතලාව 'කන්තලෙයි' ද වශයෙන් සිංහල ග්‍රාම නාම දෙමළකරණයට පත්වී ඇත. නවසිය නිස්ගණනවල ඇතිකරනු ලැබූ ආණ්ඩුක්‍රම වෙනස හේතුවෙන් ව්‍යවස්ථාදායකයට ජාතිවාදී නියෝජනය අහෝසිකිරීම පදනම් කරගෙන තමන් රට තුළ සුළු ජාතියක් යන සංකල්පය හා කමන්ට වෙනම පාලන බලතල රට තුළ තිබිය යුතුය යන මතයද දෙමළ උගතුන් තුළ වඩිනය වන්නට විය.

නවසිය හතළිස් අටේ ලැබුණායයි කියන නිදහසෙන් පසුව එම දෙමළ දේශපාලන විඤ්ඤාණය හා ජාතික විඤ්ඤාණය ද තනවුරු වන්නට විය. එස්. ජේ. ඩී. වෙල්වනායගම් ගේ නායකත්වයෙන් 'පෙඩරල් පක්ෂය' ලෙස සිංහල හා ඉංග්‍රීසි බසින් හැඳින්වූ, දෙමළ නාමය අනුව 'දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂය' (ඉලංකෙයි තම්ල් අරසුකවිට්) නම් වූ දෙමළ දේශපාලන පක්ෂයක් ද බිහිවිය. මෙය වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයක් රට තුළ බිහිකර ගැනීමේ අනාගත අභිලාශය ප්‍රථම වරට දේශපාලනමය වශයෙන් පැහැදිලිව එළිදැවූ අවස්ථාව ලෙස සැලකිය හැකිය. 1951 දී ඔවුන් ක්‍රියාකාරීත්වයේ

දී දෙමළ නිජ භූමියක් තනවුරු කිරීමේ දෙමළ ප්‍රඥප්තියක් සම්මත කරගන්නා ලදී. ඉන්පසුව බිහිවූ සියලුම දෙමළ දේශපාලන සංවිධානවල අරමුණ වී ඇත්තේ දෙමළ නිජභූමියක් පදනම් කරගත් වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයක් රට තුළ බිහිකර ගැනීමයි. මේ සඳහා මෙරට ඉතිහාසය වෙනස්කරමින් 13 වන සියවසේ සිට මෙහි වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයක් පැවති බව පැවසෙන පොතපතද ලියමින් වෙනම දෙමළ රාජ්‍යය බිහිකරලීමේ කුට උපක්‍රම රාශියක්ම ක්‍රියාත්මක කර ඇත. ප්‍රභාකරන්ගේ දෙමළ ත්‍රස්තවාදය එම වැඩ පිළිවෙළේ එක් ප්‍රතිඵලයකි.

මේ අතර පක්ෂ වශයෙන් දෙකට බෙදුණු සිංහලයෝ රට ජාතිය රැක ගැනීම අමතක කර දමා බල කාමය මත රාජ්‍ය බලය අත්පත්කර ගැනීමේ වැයමක නිරතවූහ. එහිදී ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකට සම සමව හෝ තරමක් අඩු වැඩියෙන් මන්ත්‍රී ආසන ලැබෙන විට බලයට පැමිණීම සඳහා දෙමළ නියෝජිතයින්ගේ සහාය පැමිණීම යොමුවූහ. පසුව මුස්ලිම්වරුද වෙනම නියෝජනයක් ඇතිව බලයට පැමිණියෙන් ඔවුන්ටද ඉල්ලුමක් ඇතිවිය. මෙම සුළු ජනවර්ග දේශපාලන නියෝජිතයින් ගේ පිහිට පැතිමට යාම නිසා ඔවුන් ඉල්ලන ඇමැතිකම් හා වෙනත් පොරොන්දු ඉටුකිරීමට ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙකම තරඟයක නිරත වූහ. එක් පිලකට වඩා වැඩි යමක් දීමට අනෙක් පිල ඉදිරිපත් විය. එයින් සිදුවූ හානිය කොතරම් ද යත් මෙරට සිංහල ජාතික උරුමයන් විනාශ වන තැනට කැරුණු යෙදුණි. විසිවැනි සියවසේ මුල් භාගයෙහි පොත්තම්බලම් දෙසෝවුරන්ගෙන් ඇරඹුණු මෙම දෙමළ ජාතිවාදී දේශපාලනය එස්. ජේ. ඩී. වෙල්වනායගම්, අම්රිතලිංගම් සම්බන්දන් නොණ්ඩමාන්, තිරුවෙල්වම් හා කුමාර් පොත්තම්බලම් වැනියන් විසින් පෝෂණය කොට වර්ධනය කරන ලදී. ඒ සියල්ල ප්‍රභාකරන්ගේ දෙමළ ත්‍රස්තවාදයට ද ලෝක බලවේග එම ත්‍රස්තවාදයට පක්ෂපාතීව ක්‍රියා කිරීමට ද හේතුවිය. දෙමළ ජාතිවාදී දේශපාලනය හා දෙමළ ත්‍රස්තවාදය එසේ පෝෂණය වීමට ඉඩදී සිංහල දේශපාලකයෝ බලය ගැන පමණක් සිතා රටත් ජාතියත් ජාතියේ උරුමයත් ගැන නොසිතා ක්‍රියා කළහ. ඔවුන්ගේ නම් මුලට දේශද්‍රෝහී ජාතිද්‍රෝහී යන විශේෂණ යෙදීමට සුදුසුවන ලෙසින් ඔවුන් ක්‍රියාකර ඇත. 1970 - 77 රජයේ අධ්‍යාපන ඇමැතිව සිටි බද්දන් මහමුද විසින් මෙරට ඉතිහාසය ඉගැන්වීම

පාසල් විෂයෙන් ඉවත්කිරීම සිංහල ජාතික විඥාණය බිඳවැටීමටත් සුළු ජාතික විඥාණයක් තහවුරු වීමටත් ප්‍රබල හේතුවකි.

1977 දී උ. එ. ඩී. පෙරමුණ ඔවුන්ගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශය මගින් දෙමළ ජනතාවට වෙනම රාජ්‍යයක් ලබාදීමට පොරොන්දු වී එක්සත් ජාතික පක්ෂ නායකයින් සමග ඊට අදාළ ගිවිසුම් ද ඇතිකර ගත්හ. එම ගිවිසුමේ කපුටා වූයේ වතුකරයේ වෙනම දෙමළ ආධිපත්‍යයක් තහවුරු කළ සංඛ්‍යාමාර්ගික නොගැනීමයි. 1977 පිහිට වූ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයේ කැබිනට් ඇමති ධුරයක් ඔහුට ලැබුණේ ද එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. 1994 දී යූ.ඇන්.පී. මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි නොගැනීමත් පොදු පෙරමුණු රජයේ ද කැබිනට් ඇමති ධුරයක් ලබාගැනීමට සමත් විය. රජයක කැබිනට් ඇමතිවරුන් ලෙස පත්වූද නොගැනීමත් අමරෝජ් වැනියන් ක්‍රියාකර ඇත්තේ ජාතිවාදී පදනමක් මත පිහිටාය. ඒ අනුව නොගැනීමත් ප්‍රභාකරන්ට පක්ෂපාතීව ප්‍රසිද්ධියේම කතාකළේය. අමරෝජ් මුස්ලිම් අන්තවාදය ශක්තිමත් කිරීමට ක්‍රියාකර ඇත. ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකේම බලලෝභී දේශපාලන අරමුණු හා රට ජාතිය ගැන නොතකා ක්‍රියාකිරීම මෙවැනි තත්ත්වයක් උදවීමට හේතු වූ බව ඉතිහාසගත වීම වැළැක්විය නොහැක.

1977 මැතිවරණයට කලින් එක්සත් ජාතික පක්ෂය දෙමළ දේශපාලන නායකයින් සමග ඇතිකරගත් ගිවිසුම්වලට අනුව ඔවුන්ට වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයක් බිහිකර ගැනීමට උපකාර කළ යුතුව තිබුණි. පරිවර්තන සම්මේලන, වටමේස කතා, පළාත් සභා යෝජනා ආදිය ද 13 වැනි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ද මගින් උත්සාහ දරුවේ ඒ අදහස ඉටුකර දීමටයි. අඩුම වශයෙන් ඊළඟට පාර කැපීමටයි. එහෙත් මේ අතරතුරම රජයට තවත් අතර-කැබිනට් මූහුණපෑමට සිදුවිය. එනම් උතුරු හා නැගෙනහිර දෙමළ ක්‍රියාකාරීත්වයක් බිහිවීමයි. එය ක්‍රියාකාරී වාදයක් ලෙස හඳුනා නොගැනීම හා ජනවාර්ගික අර්බුදයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස හඳුන්වාගෙන ක්‍රියාකිරීම මුල සිටම වරදදා ගැනීමකි. මේ අතරතුරම මෙරට දෙමළ දේශපාලකයින් ලෝක දෙමළ ජාතිවාදී වැඩ පිළිවෙළ සමග එක්වී ලොවපුරා මෙරට දෙමළ ජනයාට වූ අසාධාරණයක් පිළිබඳව (බොරු) ප්‍රචාරක ජාලයක් එළඟ ලදී.

අපේ තානා-පතිවරුන් මෙම බොරු ප්‍රචාරය නිවැරදි කිරීමට ක්‍රියා නොකිරීම නිසා ලොව පුරාම ක්‍රේෂ්ට සිංහල ජාතිය තම රටේ සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් නොදෙන ඔවුන්ට හිරිහැර කරන පිරිසක් ලෙසත් විශේෂයෙන් බෞද්ධයන් බෞද්ධ හික්මුන් හින්දුන්ට හිරිහැර කරන පිරිසක් ලෙසත් තහවුරු වන තැනට කටයුතු යෙදිණි. මෙම දෙමළ ජාතිවාදී බොරු ප්‍රචාරක ජාලය නිසා ශ්‍රී ලංකාවට ආධාර දෙමින් සිටි කැනඩාව අමෙරිකාව වැනි රටවල් දෙමළ ජනතාවට ස්වයං පාලන අයිතිය දෙන ලෙස ශ්‍රී ලංකා රජයට බලකළහ. ජාත්‍යන්තර නීති කොමිසම පවා එම අදහස පිළිගත්හ.

අද උතුරු හා නැගෙනහිර පමණක් නොව කොළඹ ආදී ප්‍රදේශවල ද ක්‍රියාත්මක වන දෙමළ ක්‍රියාකාරීත්වය විමුක්ති සටනක් ලෙස දෙමළ දේශපාලකයෝ හඳුන්වති. ඒ සඳහා තර්කයක්ද ගොඩ නගාගෙන ඇත. ඒ අනුව ඉංග්‍රීසීන් විසින් මෙරට තුළ පැවති දෙමළ හා සිංහල රාජ්‍ය දෙකම ඉංග්‍රීසීන් විසින් එකම කිරීමක් සටනට පත් කරගෙන පාලනය කළ බවත් 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත වන තුරුම එංගලන්තයේ රජයේ බලය පිළිගත් එකම රටක් වශයෙන් මේ රට පැවති බවත්. 72 ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉංග්‍රීසි කිරීමෙන් මිදුණු පසු යළි දෙමළ දේශය නිදහස් කර ගැනීමේ ආයුධ සන්නද්ධ අරගලය හෙවත් දෙමළ විමුක්ති සටන ඇරඹුණු බවක් ඔවුහු පෙන්වා දෙති. 1987 ඉන්දු ලංකා ගිවිසුමට අනුව තිරුක්කෝවිල්හි දී කොටි සංවිධානයේ ආයුධ (විකස්) බාරදීමට ප්‍රථම පැවති දේශනයේදී කොටි නායක ප්‍රභාකරන් මෙම තර්කය ඉදිරිපත් කර ඇත. ලක් ඉතිහාසයේ කිසිදුක නොතිබුණු මෙම දෙමළ නිපඟුම් සංකල්පය ජාත්‍යන්තර නීති සංවිධානවලින් පවා පිළිගැනෙන පරිදි ඉතා සුක්ෂම ලෙස තහවුරු කිරීමට දෙමළ දේශපාලන වැඩපිළිවෙළ සමත් වී ඇත. මෙසේ වීමට හේතුව දෙමළ දේශපාලන ප්‍රචාරක ජාලය මෙන්ම මෙරට රාජ්‍යතන්ත්‍රය මෙහෙය වූ පාලකයින්ගේ දුර්වලකම හා නිවටකමයි. ඔවුන් ජාතිය හෝ රට ගැන නොතකා බලයට කැදරව ක්‍රියාකිරීමයි. මේ හේතුවෙන් දෙමළ ජාතිවාදී දේශපාලකයින් මුස්ලිම් අන්තවාදී දේශපාලකයින් මෙන්ම බහු ජාතික කොමිෂනරියාත් හා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානද තම කමන්ට ඕනෑ විදියට පාලු ගෙයි වළං කිරීමට නො

සේ රට තුළ ක්‍රියාත්මක වන බව පෙනේ.

එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය හා අනෙකුත් දෙමළ කණ්ඩායම් ආයුධ සන්නද්ධව ක්‍රියාත්මක වන අතර මුස්ලිම් අන්තවාදී සංවිධානයක් වූ ජිහාඩ් කල්ලිය ද රට තුළ ඉතා සුක්ෂ්ම ලෙස ක්‍රියාත්මක වන බව පෙනේ. 1976 නොබැඳි සමුළුවට පැමිණි ලිබියානු නායක ගඩාෆි ස්ථාන දෙකක රැස්වීම් දෙකක් පවත්වා මෙරට මුස්ලිම්වරුන්ට කටයුතු තුනක් පවරා ගියේය.

1. මහාමාර්ග අසල ව්‍යාපාර හා ඉඩකඩම් මිලදී ගැනීම.
2. පල්ලියෙන් පල්ලියට හඬ ඇසෙන සේ රටපුරා මුස්ලිම් පල්ලි හැදීම.
3. ඔහුගේ මුණුබුරා මෙරටට එනවිට මෙය මුස්ලිම් රටක් කර තැබීම.

මේ සියල්ලටම ඔහු මුදල් දෙන බවද එහිදී පවසා ඇත. දන් එම කටයුතු එලෙසින්ම කෙරීගෙන යන බව පෙනේ. 2012 දී බලයට ඒමට අදහස් කරන එම්. එම්. ඇම්. අෂ්රොෆ් ඇමතිගේ ජාතික සමගි පෙරමුණේ ඉලක්කය ගඩාෆිගේ මුණුබුරා සතුටු කිරීම නොවීය හැකිද? මුදලට හා නතතුරුවලට කැදර වූ රට ජාතිය හා සසුන පිළිබඳ කිසිදු හැඟීමක් නැති ශ්‍රමණ ප්‍රතිරූපකයින් ද මෙම ජාතියෙහි දේශයෙහි වැඩ පිළිවෙළෙහි නිරතව සිටීම තවත් බරපතල බේදවාචකයකි. ඊළාම් වැඩ පිළිවෙළ මහා සිංහලය විඳවන තුවාලයකි. එය ඔවු දිවීමට කලින් සුවකර ගත හොත් ප්‍රශ්නයක් නොමැත. එහෙත් මුස්ලිම් අන්තවාදී වැඩ පිළිවෙළ පිළිකාවකි. ඊට යම්තම්න් හෝ ඉඩ දුන්නොත් සුවකළ නොහැක.

ඉංග්‍රීසීන් විසින් ඉතා සියුම් ලෙස මෙරට සිංහල ජාතිකත්වය වනසාලීමට උපක්‍රම යොදන ලදී. 1817-18 වෙල්ලස්සේ විමුක්ති සටන ඇවිලීමට හේතුවූයේද එම ප්‍රදේශයේ අසබදු එකතු කිරීමට මුස්ලිම්කාරයකු (හජ්ජ් මුහන්දිරම්) පත්කිරීම නිසයි. 1915 දී ඇතිවූ මරක්කල කෝලාහලයේ දී ද ඉංග්‍රීසිහු මුස්ලිම්වරුන්ට පක්ෂව සිංහලයින්ට විරුද්ධව ක්‍රියාකළහ. ප්‍රෙදින් වීරයා වැනි සිංහල නායකයින් මරා දමමින් එහිදී ඉංග්‍රීසි පාලකයන් සිංහලයින් මර්දනය කිරීමට අවශ්‍ය සියලු දේ කළහ. එහෙත් සිංහල ජාතියට එරෙහිව මුස්ලිම් බලය ඉංග්‍රීසි පාලන කාලය තුළ දැඩි ලෙස

ඉස්මතු නොවීමට ප්‍රබල හේතුවක්ද තිබුණි. එය නම් මිෂනාරිත් හා මුස්ලිම්වරුන් අතර පැවති විරෝධයයි. මුස්ලිම්වරුන් කෙරිනකවත් ආගම අතහැර නොයති. දෙමළ ජනයා වැඩි වශයෙන් මිෂනාරි ආගමට හරවා ගැනීමට හැකි වූ නිසා ඉංග්‍රීසිහු සිංහලයන් මර්දනය කිරීමට ඔවුන්ගේ ආධිපත්‍යය දිගින් දිගටම රට තුළ තහවුරු කිරීමට දෙමළ ආධිපත්‍යවාදයට ඉඩ සැලසූහ. අද වන විට ඊළාම් රාජ්‍යයක් පිහිටුවා ගැනීමේ අභිලාෂය වෙනුවෙන් ආයුධ සන්නද්ධ අරගලයක් දක්වා දෙමළ ආධිපත්‍යවාදය වර්ධනය වූයේ ඒ නිසයි. සිංහලයන්ගේ රටට මුලින්ම පැමිණියේ දෙමළ ජනයාය. ඔවුහු සිංහලයින්ට 'අයිසා' (ආර්ය) යයි ආමන්ත්‍රණය කළහ. පසුව පැමිණි මුස්ලිම්වරුන්ට 'තම්බි' යයි කීහ. මෙම ව්‍යවහාරය පසුව වෙනස් වී සිංහලයින් දෙමළ ජාතිකයින්ට අයිසා යනුවෙන් ඇමතීමටද මුස්ලිම්වරුන්ට 'තම්බි' කියා ඇමතීමටද හුරුපුරුදු වූහ. අදත් මුස්ලිම්වරුන්ට 'තම්බි' යයි කියනුයේ ඒ අනුවයි. කෙසේ නමුත් දෙමළ හා මුස්ලිම් දෙපිරිසම භෞමි ව්‍යවහාරය අතින් එකම පිරිසකි. ඔවුන් දෙපිරිසම භාවිතා කරනුයේ දෙමළ බසයි. එයද සිංහල ජාතිකත්වයට එරෙහිව සුළු ජන කොටස් ඒකරාශී කෙරෙන මාධ්‍යයකි. ලොව පැවති බොද්ධ රටවල් වන ඉරාණය, ඉරාකය, ඉන්දුනීසියාව, බංගලිදේශය, මැලේසියාව ආදී රටවල් අද මුස්ලිම් රටවල් බවට පත්ව ඇත්තේ මුස්ලිම් ආක්‍රමණ නිසාමයි. අවිනිසාව ගරුකරන දහමක් වූ බුදුදහම යුද වැදීමට පෙළඹවීම් නොකරන අතර මුස්ලිම් ආගම මුල සිටම යුද වැදීම් සමගම ඉදිරියට ආවකි. එහෙත් සිංහලයෝ දහම රැකීමට යුද කළහ. මුලින්ම එම පාඩම ඉගැන්වූයේ දුටුගැමුණු මහ රජතුමායි. ඔහුගේ සටන් පාඨය වූයේද 'මාගේ මේ ව්‍යායාමය කිසි කලෙකත් රජ සැප පිණිස නොව හුදෙක් බුද්ධ ශාසනයේ නිර පැවැත්ම පිණිසය' යන්නයි. එද සිට බටහිර ආධිපත්‍යවාදීන් විසින් මිෂනාරි උපක්‍රම මගින් සිංහලය දුර්වල කරනතුරුම සිංහලයෝ යුද්ධකර හෝ දහම රැක ගත්හ. සංඝමිත්‍ර, අරිට්ඨකිවෙණුව වැනි මෙරට බුද්ධ ශාසනයට එරෙහි සතුරන් වරින්වර ක්‍රියාත්මක වූවද හෙළ රජතුමන්ගෙන් රණවිරුවන්ගේ හා නිසංඝ සංඝයාගෙන් ප්‍රඥානාන විධාධිපතියාන ශක්තිය නිසා රටට දයට සසුනට බරපතල අනතුරක් කළ නොහැකි විය.

මුල සිටම දකුණු ඉන්දියාවෙන් එල්ල වූ තර්ජන ද ඉන්පසුව

බටහිර මිෂනාරි ආධිපත්‍යවාදී තර්ජනය හමුවේ බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අභිලාෂයත් සිංහලයා තුළින් ගිලිහී නොගිය අතර රට ජාතිය රැකගැනීම පිළිබඳව ද දඩ් ඕනෑකමක් තිබුණි. එහෙත් මිෂනාරි අධිපත්‍ය ක්‍රමය, බටහිර සංස්කෘතික ආක්‍රමණය හා එම දේශපාලනය, සුළු ජාතික විප්ලවය ඉස්මතු වීමට ඉඩ සැලසීම වැනි ප්‍රබල සාධක හමුවෙහි බොහෝ සිංහලයින් තුළ රට දය සමය සුරැකීමේ උදර අරමුණු ක්‍රියාත්මක නොවන තැනට පැරුණු යෙදී ඇත. වැවයි දඟුලු පෙරමුණ පත්සලයි වෙනුවට වැවයි හෝටලයයි නගරයයි තැබැරුමයි යන සංකල්ප මතු වී ඇත. දේශීය නිෂ්පාදන අගය නොකිරීම හා විදේශීය නිෂ්පාදනවලට ගරු කිරීම ද නිසා පිටරටට ආවේණික පිරිසක් බවට සිංහලයේ පත්ව සිටිති. අද ගම්වල කිරිහරක් තැන. පිටරටින් පිටි ගෙනත් කොස්, දෙල්, බතල හා අපේ භාල් වෙනුවට අමේරිකානු පිටිවලින් සෑදූ ආහාර රට හැමතැනම ඇත. මහා සිංහලයේ මහා පරිහානිය අත ලහම යයි කිවයුතුය.

ඉංගිරිසිය හරහා සිංහලය දෙමළ කිරීම

සම්මත වස 1505 සිට වසර පන්සියකට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ සිංහල රට ඉංගිරිසි කිරීමට හෝ ක්‍රිස්තියානි කිරීමට ගත් උත්සාහය සාර්ථක නොවූන තැන සිංහල බෞද්ධ රට දෙමළ ක්‍රිස්තියානි රටක් කිරීමට ගන්නා උත්සාහයක් පෙනීයයි. පෙර දකුණු ඉන්දියාවෙන් පැමිණි ආක්‍රමණිකයන් අනුරාධපුරය හෝ පොළොන්නරුව අල්ලා ගෙන සිංහල රටෙන් කොටසක පමණක් බලය පතුරුවා ගෙන කීපවරක් පාලනය කර ඇතත් කිසිදු අවස්ථාවක එම දකුණු ඉන්දියානු ආක්‍රමණික පාලකයින් මුළු රටම පාලනය කර නැත. කෝට්ටේ යුගයේ හා ඉන් පසුව යාපනයේ දෙමළ නායකයකු යටතෙහි පාලනයක් තිබී ඇතත් එයද සිංහල රජු යටතෙහිම පවත්වාගෙන යාමට එද සිටි සිංහල රජවරු පියවර ගත්හ. 1815 දී මෙරට වඩුග රජුගෙන් යුතුකම් ඉටු නොවන නිසා ඉංග්‍රීසි රජුට ගිවිසුමකින් රටේ බලය සිංහලේ ප්‍රධානීන් විසින් බාරදෙන විට යාපනය ප්‍රදේශයේ සිටියේ මලබාර්වරුන් බවත් ඔවුන්ද මාරු ඇල්ලීම සඳහා වරින් වර මෙරටට යමින් එමින් සිටි පිරිසක් මිස මෙහි ස්ථිර පදිංචිකරුවන් නොවන බවත් කෝල්බෙක් කැමරන් වාර්තාව අනුව පෙනීයයි. එළාර සමයේ සිටම පැවති මෙම ආක්‍රමණ හා සංක්‍රමණ දකුණු ඉන්දියාව හා බැඳී පැවතිණි. මේ නිසා එද මෙරට වැසියන්ට සිංහල නොවන පිරිසක් ගැන සඳහන් කිරීමට සිදු විය. ඒ සිංහල නොවන සියලුම දෙනා සිංහලයන් විසින් හඳුන්වනු ලැබුවේ 'දෙමළ' යනුවෙනි. එය හරියටම අද මෙරටට පැමිණෙන සුදු හම ඇති සියලු දෙනාම 'සුද්දන්' යයි හඳුන්වන්නාක් මෙනි. කෙසේ නමුත් මෙරට ආක්‍රමණය කළ දකුණු ඉන්දියානු ආක්‍රමණිකයින් සියලු දෙනාම සිංහල රජවරුන් විසින් සවන්

මගින් පරාජය කරන ලදී. සංක්‍රමණික හා ආක්‍රමණික දෙපිරිසේම ඇතැම්හු සිංහල ජාතියට එකතු වූහ. තවත් සම්හරු ආපසු ඉන්දියාවට ගියහ. සිංහල රජවරුන්ගේ අගින රණශූර ක්‍රියා කලාපය හා සිංහල ජාතිය සතුටු ශක්තිමත් භාවය නිසා වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ සිදුවූ දකුණු ඉන්දියානු ආක්‍රමණ හා සංක්‍රමණ ක්‍රියාදාමයන් නිසා සිංහල රටට හෝ ජාතියට හෝ සංස්කෘතියට බරපතල හානි සිදු නොවිණි. ඒ ශක්තිමත් බව නොතිබෙන්නට දවැන්තයකු වූ දකුණු ඉන්දියාව හමුවෙහි සිංහලයා දෙමළ වන්නට හොඳටම ඉඩ තිබුණි.

දකුණු ඉන්දියාවත් සිංහල දේශයත් සංස්කෘතික ලක්ෂණ අතින් ගැටීම් අඩුය. ඒ නිසා දකුණු ඉන්දියානුවන්ට සිංහලය තුළට අවශෝෂණය වීමේ ඉඩකඩ ද බොහෝය. මුහුදෙන් ලැබුණු රැකවරණය හා සිංහලයින්ගේ රණශූර බවත් බුදුදහමෙන් මනා ලෙස වැඩුණු නුවණත් නිසා දකුණු ඉන්දියානු ආක්‍රමණවලට සාර්ථක ලෙස මුහුණ දී ඒවා පරාජය කිරීමට සිංහලයින්ට හැකිවිය. එහෙත් 1505 දී ඇරඹුණු බටහිර ක්‍රිස්තියානි මිෂනාරි ආක්‍රමණ එසේ නොවේ. වෙළෙඳ ආධිපත්‍යය පතුරුවමින් මුහුදු තරණය කරමින් රටරටවලට ගිය පෘතුගීසි, ලන්දේසි, ඉංග්‍රීසි යන බටහිර ජාතීන් බල අරගලය තුළ ඔවුනොවුන්ට එරෙහි වුවද සංස්කෘතිය අතින් සමාන වූහ. වෙළෙඳුම් හා බලය පතුරුවා ගෙන ඔවුන් සියලු දෙනාම ගියේ එකම දෙවියන්වහන්සේ ගේ ආගම ද රැගෙනයි. තමන් ගිය ගිය රටවල ඔවුහු දේශපාලන මෙන්ම සංස්කෘතික ආධිපත්‍යයද තහවුරු කිරීමට කළ හැකි හැම දෙයක්ම කළහ. එක් අතකින් බයිබලයද අනෙක් අතින් තුවක්කුවද රැගෙන ඔවුහු අප රටටද පැමිණියහ. තුවක්කුව දේශපාලන ආධිපත්‍යයේ සංකේතය වූ අතර බයිබලය සංස්කෘතික ආධිපත්‍යයේ සංකේතය විය. මෙරට පමණක් නොව ඔවුන් පා තැබූ හැම රටකම දේශපාලන බලය අත්පත් කර ගැනීමට ඔවුහු තුවක්කුව පාවිච්චි කළහ. තුවක්කුව මෙන්ම බයිබලයද පාවිච්චි කර කතෝලික ක්‍රිස්තියානි ආගම පතුරුවමින් සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය තහවුරු කරලීමට ද ඔවුහු ක්‍රියාකළහ.

රට තමන්ගේ කර ගැනීමේ උපක්‍රමයක් ලෙස දකුණු ඉන්දියානු මෙන්ම බටහිර ආක්‍රමණිකයෝ ද රටේ නමද තම උරුමවට හරවා භාවිතා කළහ. 'සිංහල' යන්න දකුණු

ඉන්දියානුවෝ (සිංහලම් > සීහලම් > සීලාම් > රීලාම්) රීලාම් යනුවෙන්ද බටහිරයෝ (SINHALAM > SEEHALAM > [S > C] (CEELAN > CEYLAN > CEYLON) Ceylon යනුවෙන්ද ව්‍යවහාර කළහ. රටේ නම දෙමළ කිරීම හා ඉංග්‍රීසි කිරීමට එකා යමින් මේ දෙපිරිස එනම් දකුණු ඉන්දියානු දෙමළ ආධිපත්‍යවාදීන් හා බටහිර ආධිපත්‍යවාදීන් රට ඔවුන්ට අත්පත් කර ගැනීමට ද ක්‍රියාකර ඇත. එය මුල් කාලයේ දෙමළ ආධිපත්‍යවාදීන් විසිනුත් 1505 න් පසුව බටහිර ආක්‍රමණිකයින් විසිනුත් වෙන වෙනම ක්‍රියාත්මක කර ඇති නමුත් අද ඒ දෙපිරිසම එක්ව එම වැඩපිළිවෙළ ගෙන යන බවක් පෙනේ. එය ඉංග්‍රීසිය හරහා සිංහලය දෙමළ කිරීම යනුවෙන් නම් කළ හැකිය. මේ අතරම මුස්ලිම්වරුන්ද රට තුළ වෙනම මුස්ලිම් ආධිපත්‍යයක් ගොඩ නගා ගැනීමේ සුක්ෂම වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන බව නොරහස්ය.

රටේ මෙන්ම ගම්නියම්ගම් නගර නාමයන් ද ඉංග්‍රීසි-කරණයට හා දෙමළකරණයට ලක්වී තිබේ. කොළඹ > Colombo, මීගමුව > Negambo, ගාල්ල > Gall, ත්‍රිකුණාමලය > Trencomelee යනුවෙන් ව්‍යවහාරයට පත්ව ඇත්තේ ඉංග්‍රීසිකරණය හරහාය. ශ්‍රී ලංකා > ඉලංකෙයි, ගංකලාව > කන්තලෙයි, පුහුල්මොටේ > පුල්මුඩ්ඩෙයි, මුල්ලුව > මුලතිව්, බෝදිවිල > පොකුවිල, සියඹලාගස්වැව > පුල්යන්කුලම්, මුවවැව > මාන්කුලම්, කදුරුගොඩ > කන්දරෝඩෙයි, වැලිගම > වලිකාමම්, කොඩිගම > කොඩිතාවිටි, බුලත්තෝන > වෙන්තිලෙයිවෙනෙයි, කෙසෙල්තෝන > වාලවිවෙනෙයි යනාදි වශයෙන් දෙමළකරණයට හසුවූ නම් විශාල ප්‍රමාණයක් ඇත.

සිංහලේ අන්තිම රාජධානිය පැවති මහනුවර යුගයෙහි බටහිර ආධිපත්‍යවාදය දකුණු ඉන්දියානු දෙමළ ආධිපත්‍යවාදය සමග අත්වැල් බැඳගෙන ඇත. අන්තිම සිංහල රජතුමා වූ වීරපරාක්‍රම නරේන්‍ද්‍රසිංහ රජු සමග හිතමිතුරුකම් පැවැත්වූ ඉන්දියාවේද යබදතා ඇතිව සිටි ගොන්සාල්වේස් හා ජුස්ට්ට්ස් වැනි පාදිලිවරු විනෝදකාමියකු වූ සිංහල රජු රවටාගෙන ඔහුට අවශ්‍ය දේ සපයා දෙමින් අවසානයේ දකුණු ඉන්දියාවෙන් නායක්කරවංශික බ්‍රිසවන්ද විවාහ කර දෙන කැනට කටයුතු යෙදුන. රජයුවලට දරුවන් නොවූයෙන් නායක්කරවංශයේ පිළිවෙතට

අනුව බිසවගේ සොහොයුරාට රජකම ලැබුණි. ඒ අනුව විරපරාක්‍රම නරේන්ද්‍රසිංහ රජුගේ ඇවෑමෙන් නායක්කර්වංශික රාජ කුමාරයකු ශ්‍රී විජය රාජසිංහ නමින් සිංහලේ රජතුමා බවට පත්විය. ඉන්පසුව කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ, රාජාධිරාජසිංහ හා ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ යනුවෙන් පිළිවෙළින් සිංහලේ රජකම් කළ රජවරු නායක්කර්වංශිකයෝ වූහ. සිංහල බෞද්ධ රජවරු ලෙස ඔවුන් රටේ පාලනය ගෙනගියත් සිංහල රාජවංශිකයෝ නොවූහ. එහෙත් ඒ වනවිටත් මෙරට ශක්තිමත්ව තහවුරුව පැවති වසර දෙදහස් ගණනකට උරුමකම් කී සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතික පදනම නිසා නායක්කර්වංශිකයන් ලෙස පෙනී සිටීමට ඒ රජවරුන්ට නොහැකි විය. ජාතිභේදවාදි නොවූ සිංහලයෝ ද එම රජවරු රජ පවුල්වල අය වූ හෙයින් ද සිංහල බෞද්ධකම මත පිහිටා සිට ක්‍රියාකළ හෙයින් ද ඔවුන් තම රජවරුන් ලෙසම පිළිගෙන ක්‍රියාකළහ. රාජාධිරාජසිංහ රජුගෙන් පසුව රජකමට පත්විය යුතුව සිටියේ මුත්තුසාමි කුමරු වුවද පිළිමතලාව නිලමෙතුමාගේ සිතැති පරිදි කත්තසාමි කුමරු ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ නමින් රජකමට පත්කරගනු ලැබීය. පසුව මුත්තුසාමි ඉංග්‍රීසීන්ට එකතු වී ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජු අල්ලාගැනීමට ඉංග්‍රීසීන්ට උදව් කළේය. මුලසිටම මුත්තුසාමි කුමරු ඉංග්‍රීසීන් හා සම්බන්ධකම් පැවැත් වූ නිසාම පිළිමතලාවේ නිලමෙතුමා ඔහු රජකමට පත්වීම වැළැක්වීය. මේ අවස්ථාව රටත් ජාතියත් දෙමළ කිරීම හා ඉංගිරිසි කිරීම අත්වැල් බැඳගෙන ක්‍රියාකළ අවස්ථාවක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. එහෙත් ඉංගිරිසීන්ට සිංහල රාජධානිය යටත් කර ගැනීමට ඉඩ නොදුන් සිංහලයෝ ඒ වනවිටත් පැවති සිංහල ආධිපත්‍යයේ ශක්තිමත් පදනම මත පිහිටා ගිවිසුමක් මගින් ඉංග්‍රීසීන්ට රට බාරදීමට කටයුතු යෙදුන. මෙය වඩුගයින්ගෙන් ආරක්‍ෂා නොවූ සිංහලය ඉංග්‍රීසීන් මගින් ආරක්‍ෂා කර ගැනීමට දරු ප්‍රයත්නයක්දැයි සිතිය හැකිය. කෙසේ නමුත් ඉංගිරිසි ආක්‍රමණික ඉතිහාසයේ ඔවුන්ට යටත් කරගත නොහැකි වූද ගිවිසුමක් මගින් පාලනය බාරගන්නා වූද එකම රට 'ඉංගිරිසි කොලනිය' සිංහල දේශය පමණක් බව කිවයුතුය.

ලෝක ජනගහණය සමග හා ඒ ජනගහණය අතර සිටින ජාතීන් ගැන විමසා බලන විට සිංහලයෝ ඉතාම සුළු පිරිසකි. එහෙත් ජාතියකට කිබියයුතු සියලුම සුදුසුකම් ඇති ජාතියකි. ඔවුන්ගේ රට ස්වාභාවික සම්පත් අතින් ඉහළම තැනක පැවති

හෙයින් විදේශීය ආක්‍රමණිකයෝ එම සම්පත් සුරා ගැනීමට මාන බැලූහ. අදත් මාන බලති. ඉංග්‍රීසීන්ටද එද 1815 ගිවිසුමක් මගින් බාරගත් මේ රට රැකීමට නොව අවශ්‍ය වූයේ මෙහි සම්පත් සුරා ගැනීමටයි. ඒ නිසා ඔවුන්ට ගිවිසුම ප්‍රකාර යුතුකම් ඉටුකිරීමක් අවශ්‍ය නොවුණි. එහෙත් ගිවිසුමට අනුව ඉංග්‍රීසීන් කටයුතු නොකළ නිසා රට බාරගෙන වසර දෙකක් ගියතැන සිංහලයෝ ඉංග්‍රීසීන්ට එරෙහිව නැගී සිටියහ. 1817 - 18 වෙල්ලස්සේ විමුක්ති සටන ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යයට එරෙහිව සිංහලයන් නැගී සිටි පළමු අවස්ථාව ලෙස ඉතිහාසගතව ඇත. මේ විමුක්ති සටන නිසා කුඩා සිංහල ජාතියේ තරම කොපමණදැයි සුද්දන්ට හොඳින් වටහාගත හැකිවිය. විමුක්ති සටන කොතරම් බලවත් වීද යත් ඉංගිරිසීන්ට රට අතහැර යාමට සිදුවන තැනට කරුණු යෙදී තිබුණි. එහෙත් සිංහලයාගේ අවාසනාවට ඉන්දියාවේ සිට අතිරේක හමුදාවක් පැමිණීම නිසා මෙහි ඉංගිරිසි පාලකයෝ යළි සිතට වෙඩියකිය ගෙන සිංහලයන්ට එරෙහිව ඉතා දරුණු ලෙස සටන් මෙහෙයවූහ. එහිදී ඉතාම සශ්‍රීකව පැවති මුළු වෙල්ලස්සම විනාශ කළ ඉංග්‍රීසීහු වයස 15 ට වැඩි සියලුම පිරිමින් ද ඇතුළුව පණස්දහසක් සිංහලයෝ මරාදමූහ. හරකබාන පවා විනාශ කළහ. මේ ප්‍රහාරය හා ප්‍රහාරයෙන් පසුව විමුක්ති සටනට මූලිකත්වය දුන් සියලු දෙනා යාපනයේ මැරෙනතුරු හිරකර තැබීමත් වෙනත් විවිධාකාරයේ මර්දන ක්‍රියාදාමයන් නිසා අද වනතුරුත් සැබෑ සිංහල විමුක්ති සටනක් හෝ ඉංග්‍රීසි ආධිපත්‍යවාදයට එරෙහිව කිසියම් ක්‍රියාදාමයක් දියත් නොවීණැයි කිව හැකිය. ඒ තරමට ම දරුණු අත්දැකීම් එද ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යවාදීහු සිංහලයන් මර්දනය කිරීමට කටයුතු යෙදුන. විශේෂයෙන් රුහුණේ වෙල්ලස්ස ප්‍රදේශයේ වත්මන් පරපුරේ ජනතාව තුළ පරපුරෙන් පරපුරට බලපෑ එම මර්දනයේ ප්‍රතිවිපාක තවත් ජායාමාත්‍ර ලෙස හෝ පවතිනවාදැයි සැකයක් ඇතිවෙයි. මෙවන් මානසික තත්ත්වයක් ජාතියක් තුළ ඇතිවීම ජාතිකත්වය මතු නොවීමටත් විජාතික මතවාද මතු වීමටත් එය තෝතැන්නක් වීම වැළැක්විය නොහැක.

තුවක්කුවේ මර්දනයෙන් දේශපාලන බලය ස්ථාපිත කර ගත් ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යවාදීහු මිෂනාරීන් මගින් සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය ස්ථාපිත කරවීමට කටයුතු යෙදුන. එහි දී ද සිංහල බෞද්ධයන්ට

දෙවියන් වහන්සේගේ ආගම පැවරීම එතරම් පහසු නොවූ නමුත් විශාල වශයෙන් දෙමළ ජනයා එම ආගම වැළඳගත්හ. එසේ ආගම වැළඳගත් දෙමළ ජනයාට ඉංග්‍රීසි භාෂාව හා පරිපාලන ක්‍රමද උගන්වා ඉංග්‍රීසි පාලනය ඔවුන්ගේ අභිමතය පරිදි ගෙන යාමට එම දෙමළ නිලධාරීන් යොදා ගත්හ. දෙමළ සුළු ජාතික විභූතියක් ඇති වී එය තහවුරු වීමට ද මෙම ක්‍රියාදාමයන් හේතු වූවාට සැකයක් නැත. යාපනය ආදී ප්‍රදේශවල දෙමළ ජනයා සඳහා වැඩිපහසුකම් ද ඇතිකළ ඉංග්‍රීසිනු මේ රට තුළ කිසිදු උරුමයක් නොමැතිව සිටී දෙමළ ජනයාට තමන්ට ද රටේ උරුම හිමිකම් ඇතැයි සිතෙන පරිදි පසුබිම සකස්කළහ. කල්යාණී දී සිංහලයින්ට සමාන අයිතිවාසිකම් දෙමළ නායකයින් විසින් ඉල්ලා සිටිනු ලැබුවේ ද මෙම පසුබිම මත ඇති කළ දෙමළ ජාතික හැඟීම් නිසයි. යෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වැනි වගන්තිය ද ඊට ශක්තියක් ලබාදුනි. එද ඉංග්‍රීසින් විසින් බිහිකරනු ලැබූ දෙමළ නිලධාරීන්, ඉංජිනේරුවන් මෙන්ම සෑම ක්ෂේත්‍රයකම මුල් තැනට ආ දෙමළ නායකයෝ ඒ හැම අංශයකම දෙමළ ආධිපත්‍යවාදය ශක්තිමත් කළහ. අද වනවිටත් මේ රටට විනාශයක්ව ඇති දෙමළ ජාතිවාදය හා දෙමළ ක්‍රස්තවාදය පිටුපස ක්‍රිත්‍යානාය ඇතුළු බටහිර ජාතීන් මෙන්ම ඔවුන්ගේ සුවචි කීකරු ගෝලබාලයන් වැනි ඇතැම් සිංහලයින් ද ක්‍රියාත්මක වනුයේ එද ක්‍රිත්‍යානාය යටත්විජිත පාලන සමයෙහි මෙරට තුළ ක්‍රියාත්මක වූ සිංහලය විනාශ කර දමීමේ වැඩ පිළිවෙළම ඉදිරියට යාමක් වශයෙනි.

විවිධ නම්වලින් පෙනී සිටින මෙරට සියලුම දෙමළ කණ්ඩායම්වල අරමුණ රට තුළ වෙනම දෙමළ රාජ්‍යයක් - ඊළමක් ඇතිකිරීමයි. ලංකා කොංග්‍රසය මෙන්ම දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ද ඒ අරමුණින් බැහැර වී නැත. 1999 වර්ෂය මැද භාගයේදී කොට්ටි (LTTE) සංවිධානය අනෙකුත් සියලුම දෙමළ කණ්ඩායම්වලට තම සංවිධානය හා එක්වන ලෙස ඉල්ලා සිටියේ ඒ සියලු කණ්ඩායම්වලට ඊළම ලබා ගැනීම සඳහා එක්විය හැකි මූලික පසුබිමක් ඇති නිසාමයි. “වෙනම ක්‍රියාත්මක වුණා ඇති දත් අපි ඊළම සඳහා එක්වෙමු” වැනි අදහසක් එම ඉල්ලීම තුළ ඇත. මෙම දෙමළ සංවිධාන දෙමළ නම්වලින් නොව ඉංග්‍රීසි නම්වලින් පෙනී සිටීමත් ලෝක ජනතාව අතරට ද ගොස් සිංහල

රට දෙමළ කිරීමට ප්‍රයෝගකාරීව ලෝක ජනතා සහාය ලබා ගැනීමට ද ඉතා සුක්ෂම ලෙස ක්‍රියාකරති. එහිදී මුල සිටම සිංහලයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වූ බටහිර ආධිපත්‍යවාදය ඉතා පහසුවෙන් දෙමළ ආධිපත්‍යවාදය සමග අත්වැල් බැඳගෙන ඇත. අපේ රටේ දේශපාලකයින් මෙන්ම උගතුන් බුද්ධිමතුන් ලෙස පෙනී සිටින ඇතැමුන්ද සිංහලය විනාශ කරලීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වන මෙම උපක්‍රම වටහා නොගෙන, සිංහලයින් දෙමළත්ගේ රට අල්ලාගෙන ඇතැයි ලොවපුරා ප්‍රචාරය කර ඇති බොරුවට ඉඩදී බලාසිටීමත්, මෙරට ආණ්ඩු විදේශයන්ට සහාය නිසිලෙස පැහැදිලි කර නොදීමත් නිසා අද සිංහලයා සිංහලාගේම රටේ අසරණව සිටී.

දෙමළ ජාතිවාදී ඊළාම් සංවිධානවල නම් විමසා බලන විට ඔවුන් සිංහලය දෙමළ රටක් කිරීමට ගෙනයන වැඩ පිළිවෙළ හොඳින් වටහාගත හැකිය. දැනට ක්‍රියාත්මක වන දෙමළ ඊළාම් සංවිධානවල නම් හා ඒවා සිංහලෙන් තේරුම් ගැනීමද මෙහිලා වැදගත්වෙයි. ‘ඊළාම්’ යනු අත් කිසිවක් නොව (සිංහලමී > සිහලමී > ඊළාම්) සිංහලයමැයි. ඒ අනුව ශබ්දයට අන්දමින් අර්ථ විකෘතිකර ඉතිහාසයද වෙනස් කර කෙදිනක හෝ ඊළාම්ය පිහිටුවා දෙදහස් වසරකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ තිබුණේද එම ‘ඊළාම්ය’ යි කීමට මේ දෙමළ ජාතිවාදීන් උත්සාහ දරුවාත් එහිද අරුමයක් නැත. පහත සඳහන් පරිදි ඊළාම් සංවිධානවල නම් සිංහලෙන් තේරුම් ගන්නා විට එය මැනවින් පැහැදිලි වනු ඇත.

1. L.T.T.E - Liberation Tamil Tigers of Elam
ඊළාමයේ නිදහස් දෙමළ කොටි (සිංහලේ දෙමළ විමුක්ති කොටි)
2. E.P.R.L.F - Elam People's Revolutionary Liaberation Front - ඊළාම් ජනතා විප්ලවකාරී නිදහස් පෙරමුණ (සිංහලේ විප්ලවකාරී ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ)
3. E.P.D.P - ELam People's Democratic Party -
ඊළාම් ජනතා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂය (සිංහලේ ජනතා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂය)

4. EROS - Elam Revolutionary organization of student - ඊළාම් විප්ලවකාරී ශිෂ්‍ය සංවිධානය (සිංහලේ විප්ලවකාරී ශිෂ්‍ය සංවිධානය)
5. ENDP - Elam National Democretic Party - ඊළාම් ජනතා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂය (සිංහල ජාතික ප්‍රජා-තන්ත්‍රවාදී පක්ෂය)
6. PLOTE - People's Libaration organization of Tamil Elam - දෙමළ ඊළාම් නිදහස් ජනතා සංවිධානය (සිංහලේ නිදහස් දෙමළ ජනතා සංවිධානය)
7. TELO - Tamil Elam Libaration organization - දෙමළ ඊළාම් නිදහස් සංවිධානය (සිංහලේ දෙමළ විමුක්ති සංවිධානය)
8. TULF - Tamil united Libaration Front - දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ

මේ සියලුම නම්වලින් පෙනී සිටින එකම දෙමළ ඊළාම් වැඩ පිළිවෙළ මුළු රටම දෙමළකරණය සඳහා ක්‍රියාත්මක වෙයි. එංගලන්තය ඇතුළු බටහිර රටවල සභායද රට ලැබෙයි. සිංහලය ආක්‍රමණය කිරීමේ මෙම කුමන්ත්‍රණය පරාජය කිරීම සිංහලයන්ගේ මෙන්ම ලෝක ඉතිහාසයේම ලොවට අගනා මෙහෙයක් ඉටුකර ඇති සිංහල ජාතියට ගරු කරන සෑම කෙනෙකුගේම යුතුකම වන්නේය.

මෙම ඊළාම් ව්‍යාපාරයේ නවත් සිතට ගත යුතු කරුණක් වෙයි. එනම් දෙමළ කොටි (LTTE) අවි ආයුධ අතට ගෙන කෙළින්ම රජයට හා ජනතාවට ද එරෙහිව ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාකිරීම හා නවත් ඊළාම්වාදී පිරිසක් රජය ද සමග සිටීමත් අවිආයුධ සහිතව ඊළාම් සංවිධාන ලෙස ක්‍රියාකිරීමයි. පාර්ලිමේන්තුවේද සාමාජිකයින් ලෙස සිටින ඔවුහු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ (1978) 6 වැනි සංශෝධනයට ද එරෙහිව ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරමින්ම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු ලෙස සිටිති. මෙරට ආණ්ඩුව ද හුදු දේශපාලන බලය මිස රට හෝ ජාතිය ගැන නොසිතා එවැනි ඊළාම් සංවිධානවලට ඉඩදී ඔවුන් සමග එක්ව ක්‍රියාකරති. මෙම

වැඩපිළිවෙළ දිගටම ක්‍රියාත්මක වුණොත් හෝ උතුරු හා නැගෙනහිරට වෙනම දෙමළ පාලනයක් කවරාකාරයකින් හෝ දුන්නොත් හෝ සිංහලය ඊළාම් වී මුළු රටම දෙමළ රටක් වීම වැළැක්විය නොහැකි දෙයක් වනු ඇත.

මේ අතරම අරාබි ලෝකයේ සභාය ලබන මෙරට මුස්ලිම් අන්තවාදී කණ්ඩායම් ද මුස්ලිම් ආධිපත්‍යයක් බිහිකරලීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වෙති. අෂ්රොෆ් වැනි අය ඇමැතිකමේ ද බලය යොදාගෙන එම කණ්ඩායම්වලට ශක්තිය දෙති. ඒ අනුව ජිහාඩ් වැනි අන්තවාදී මුස්ලිම් සන්නද්ධ සංවිධාන ද රට තුළ ඉතා සුක්ෂම ලෙස ක්‍රියාත්මක වන ඇතැම් හික්මු වේශධාරීන් පවා සභාය දෙන අෂ්රොෆ්ගේ 'ජාතික සමගි පෙරමුණ' ද ඉහත දක්වූ දෙමළ ඊළාම් සංවිධානවලට දෙවැනි නොවේ. ඒ හරහා සිංහලය මුස්ලිම් කිරීමේ අනාගත අනතුරක් ද ඇත. එහි ඇති හයානක බව නම් මුදලට හා ලාභ ලෝභවලට කැදර වූ ජාතිය ශාපනය ගැන නොතකන හික්මු වේශධාරීන්ද මෙම සංවිධානයට බැඳී ක්‍රියා කිරීමයි.

අපට මෙන්ම ලොවට ද වැදගත් වනුයේ සිංහලය සිංහලය ලෙසටම අනාගතයට ද පැවතීමයි. සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතික පදනම ආරක්ෂා වීමයි. එසේ වීමට නම් සිංහලය විනාශ කිරීමේ අරමුණින් දතට රට තුළ ක්‍රියාත්මක වන බටහිරකරණයත් ඒ සමග අත්වැල් බැඳගත් දෙමළකරණයත් ඒ හා සමානවම හයානක වූ මුස්ලිම්කරණයත් අභිබවා සිංහල ජාතික විඤ්ඤාණය පණ ගන්වා මතුකරගත යුතුයි. එහි පළමු පියවර ලෙස දෙමළ ත්‍රස්තවාදය මුලිනුපුටා දමිය යුතුයි. ඒ සමගම බටහිරකරණයට දෙමළ කරණයට හා මුස්ලිම්කරණයට එරෙහිව රට දය සමය පිළිබඳ උදර හැඟීමෙන් සිංහල හැම එකමුතු වීම අවශ්‍යමයි. ඔවුන්ට එකම එක හොඳ නායකත්වයක් තිබීම මහා සිංහලය රැක ගැනීමට අත්‍යවශ්‍ය කාලීන අවශ්‍යතාවයි.

ජාතික මනසට හා මහා සිංහලයට පදනම් වූ ශ්‍රද්ධාව

මුද්‍රණය ප්‍රඥාචන්ද්‍රයන්ට මිස දුෂ්ප්‍රාඥයන්ට නොවේ යැයි බුදුන් වහන්සේම වදන. එද සිංහලයෝ තුවණ දුෂණය කර නොගත් අයවුහ. එබැවින් ඔවුන් කළ ශ්‍රද්ධාව මැනවින් පිහිටියේ ය. කිසියම් දෙයක් වටහා ගැනීමේ තුවණක් ඇතත් එම තුවණ කෙළෙසුණු විට එවැනි මනසක් ඇති කෙනකුට හරි මග නොපෙනේ. එසේ වීමට ප්‍රධානතම හේතුවක් නම් ශ්‍රද්ධාව නොමැතිකමයි. හරි මග යනු අන් කිසිවක් නොව, ලොව තතු නිවැරදි ලෙස දන, නිවනට යන මගයි. බුදු දහම එක එල්ලේම අදහ වනුයේ ද ඒ නිවන ලබා ගැනීමටයි. ලෝකායත ශාස්ත්‍රවිධ දන ගැනීමට බුදු දහම ම අවශ්‍ය නොවේ. උද්භරණයක් වශයෙන් ගතකොත් නවීන විද්‍යාව හෙවත්. බටහිර විද්‍යාව අද ඉතා සිදුම් තාක්ෂණ වීඩි වටහාගෙන ඒවා මගින් මිනිසාගේ ජීවන පැවැත්ම පහසු කර ගැනීමට අවශ්‍ය කටයුතු යෙදී ඇත. ඒ සඳහා බුදු දහම අවශ්‍ය නැත. එහෙත් පහසු පිළිවෙත හැම විටම නිවැරදි ද නොවේ. එබැවින් පහසු පිළිවෙත බොහෝ විට තෘෂ්ණාව වැඩීමට, වේරය, ක්‍රෝධය වැඩීමට හේතු විය හැකිය. නාෂ්ටික අවි නිෂ්පාදනය දක්වා නවීන විද්‍යාව දියුණු වී ඇති අතරම එම නාෂ්ටික අවි ඔවුනොවුන්ට එරෙහිව භාවිතා කිරීමේ තෘෂ්ණාව හෝ ද්වේෂය පදනම් කරගත් සිතුවිලි ද ඒ සමගම දියුණු වී ඇත. එය ලොව මිනිසාගේ ජිනාශයට ද හේතු විය හැකිය.

එහෙත් බුදු දහමෙන් පෙන්වා දෙන මග පෙන්වීම අනුව මනස දියුණු කර ඒ මනසේ තුවණ වැඩුවොත් කිසි විටෙකත් එවැනි අයගෙන් කිසිවකුටත් හානියක් නොවේ. යහපතක්ම වෙයි.

මේ සඳහා මූලික වශයෙන් මිනිසා කළ ශ්‍රද්ධාව තිබිය යුතුයි. බුදු දහමෙන් කෙරෙන මූලිකම කාර්යය වනුයේ සසර සැරිසරන සත්වයාට හරි මග කියා දීමයි. කියා දීම එකකි., ක්‍රියාත්මක කිරීම තවත් එකකි. “මබලා විසින් ක්‍රියාවට නැංවිය යුතුයි. තථාගතයන් වහන්සේ මග කියා දෙන්නෙකි.” යනු බුදුරජාණන් වහන්සේම දේශනා කර ඇත. මිනිසා ඇතුළු සියලු සතුන්ට ලෙහෙසියෙන්ම වැටහෙනුයේ දුකයි. දුකින් මිදීමට බොහෝ දෙනාට අවශ්‍යතාවක් ඇත ද මග නොදනීම දුකින් මිදීමට ඇති බාධාවයි. මග කියාදුන් නමුත් සමහර විට ඒ මග දනගත් නමුත් බොහෝ දෙනා දුකටම ඇබ්බැහි වී දුකෙහි ගිලී එයම ආශ්වාදනය කරමින් සිටිති. එහෙයින් දුක බව දනගත්තාට ද මිදිය. දුක වටහා ගැනීමට, අවබෝධ කර ගැනීමට මනස නිසි ලෙස යොමු කළ යුතුයි. ඒ සඳහා මනස හැසිරවිය යුතු මග කුමක්දැයි දනගත යුතුයි. එබඳු මානසික වාතාවරණයට අපි ශ්‍රද්ධාව යැයි කියමු. බුද්ධ, ධර්ම, සංඝ යන තුනුරුවන් පිළිබඳ වූ විශ්වාසය, ගෞරවය පිළිගැනීම ශ්‍රද්ධාවයි. එම ශ්‍රද්ධාවෙන් තොර තුවණ හරිමග දැනීම සඳහා නොපවතියි.

කසිභාරද්වාජ සුත්‍රයෙහිදී “සද්ධාබ්ජං” යනුවෙන් ශ්‍රද්ධාව නිවන නමැති යයාඵල ලබා දෙන බීජය ලෙස බුදුන් වහන්සේම දක්වා ඇත. “මා වගේ උඹත් ගොවිතැන් කරගෙන ජීවත් වෙයන්” යැයි භාරද්වාජ බමුණා බුදුරදුන්ට කී විට “බමුණ මම ද ගොවිතැනින් ජීවත් වන්නෙක් වෙමි” යි බුදු හිමියෝ බමුණාට පිළිතුරු දුන්හ. “ගොවිතැන කුමක්ද උපකරණ මොනවාද” භාරද්වාජ බමුණා ඇසූ විට “ශ්‍රද්ධාව බීජය කොටගෙන තපස ප්‍රඥා භිරිමතථ හික්මුණු මනස සතිය ආදී ගුණාංග මගින් නිවන ලබා ගැනීම” තමන්ගේ ගොවිතැන බව බුදු හිමියන් පිළිතුරු දුන්හ. ඒ අනුව නිර්වාණය නමැති ධාතෘ ඵලය ලබා ගැනීමට වසුරන බිජුව ශ්‍රද්ධාවයි. නවත් විදිනකින් කියකොත් අවසානයේ නිවනින් සැනසීමට නම් මූලික වශයෙන් ශ්‍රද්ධාව අවශ්‍යමයි.

“ශ්‍රද්ධාව ඇති වූ විට තුනුරුවන් වෙත එළැඹෙයි. එළැඹ පැහැදෙයි, පැහැදී දහමට කණ යොමු කරයි. බණ අසයි, බණ අසා දන්දීම ආදී කුසලට යොමුවෙයි. කුසල් මගින් පින් පල ලැබෙයි. ඒ පින් පල ද කාම සම්පතක්ම බැවින් කාමයන්ගේ

ආදීනව දක සසර කළකිරි නිවනට සිත යොමුවෙයි” යනුවෙන් සිත නිවනට යොමුවන ආකාරය බුදුරජාණන් වහන්සේ නොයෙක් තැන්වලදී දේශනා කර ඇත. මෙම ක්‍රමානුකූල මානසික ක්‍රියාවලියේ මුල්ම අවස්ථාව ශ්‍රද්ධාවයි. පටන් ගැනීම ශ්‍රද්ධාවයි. ශ්‍රද්ධාව නොමැති නම් පත්සල් යෑමට බුදුන් වැදීමට තුනුරුවන් වෙත එළැඹීමට සිත නොදෙයි. එවැනි අය තුළ ලෝකායත දනුමක් තිබුණ ද ඔවුනට හරි මග නොපෙනෙයි. නොදනෙයි.

සසර සැරිසරණ සත්වයාට එක්වරම නිවන අවබෝධ කළ නොහැකි හෙයින් දුකින් තොරව සැතපිල්ලේ ජීවත්වීම අවශ්‍ය වෙයි. මංගල සුත්‍රයෙහිදී “පතිරූප දේසවාස” යනුවෙන් දක්වන්නේ ද එබඳු ජීවත් වීමට සුදුසු ප්‍රදේශයක් තිබීම මංගල කරුණක් වන බවයි. සම්මුති ලෝකය තුළ කුසල් දහම් කරන ලෙස දහමෙහි උගන්වනුයේ ද මෙම ගමන් පහසුව සලසා ගනු පිණිසයි. කුසල් කරමින් කුසල් පල පිළිබඳව තෘෂ්ණාව ඇතිකර නොගෙන කුසලය සසර ගමනට පහසුවක් කර ගැනීම සඳහා මූලික වශයෙන් ශ්‍රද්ධාව තිබිය යුතුය. “සද්ධා බන්ධනී පාථොයා” යනුවෙන් ශ්‍රද්ධාව මග වියදම් රැස්කර දෙයි කියා දේශනා කළේ ද එබැවිනි. පළමුව පව් නොකිරීමෙන් සිත කුසලට නංවාගත යුතුය. අකුසල්වලින් නොවැළකී කුසල් කිරීම යනු ආත්ම වංචාවකි. සිත පිරිසිදුව තබා ගැනීමට හා දියුණු කිරීමට නම් කුසල් කිරීමත් සමගම සිතෙහි තුවණ වැඩිය යුතුය. අකුසලින් බැහැර වී කුසලට සිත යොමු කිරීමට ශ්‍රද්ධාව අවශ්‍යයි. ශ්‍රද්ධාව නොමැති තුවණුත්තා සෑම විටම සිතනුයේ කියනුයේ “බුදුන් වැදීමෙන් බුද්ධ පුජාව තැබීමෙන් බෝධි පුජාවලින් වැඩක් නැත. ඕවා බොරු වැඩ. ආමිෂ පුජා, ආමිෂය අතහැරීම තමයි කළ යුතු” ආදී වශයෙනි. එහෙත් එවැන්නා තමන් නොදන කපටි කෙරෙහිත් බවක් තම සිත තුළ වර්ධනය කරගෙන ඇත. එවැනි අයට නිවන් මග නිවැරදි මග හමුනොවෙයි. ඔවුහු හැම විටම තමන් හරි මගක යමුයි සිතා වැරදි මගෙහිම ගමන් කරමින් ලෝකයාට ද වැරදි මගක් පෙන්වා දෙති.

සමහර විට ශ්‍රද්ධාව නොමැතිව තුවණ දියුණු කිරීම කළ හැකි නමුත් එමගින් ධ්‍යාන භාවනා පවා ලැබිය හැකි නමුත් එසේ ලබන තුවණින් හරි මග දකිය නොහැක. බුද්ධ කාලයේ ද සිටි දෙවිදත් තෙරුන් වැනි අය එසේ තුවණ දියුණු කළ අයයි. ඒ

නිසා ධර්මය කියා දෙද්දින් දහම් දෙසද්දින් ශ්‍රද්ධාව ඇතිවන ලෙසින් එය කළ යුතුය. ශ්‍රද්ධාවට භානිවන ලෙස කරුණු කීම නොමැතවි. ශ්‍රද්ධාව මත පිහිටා තුවණ වැඩි අයට ශ්‍රද්ධාව පහළ වීමට කරුණු කීම අවශ්‍ය නොවෙයි. තුවණ මුහුකුරා ගිය එබඳු අයට බණ කීම කරුණු වටහා දීම පහසුයි. එහෙත් එසේ කියද්දී තමුන් ශ්‍රද්ධාවට භානිකර දේ නොකිවයුතු වනුයේ සියල්ලන්ම ශ්‍රද්ධාව මත පිහිටා තුවණ දියුණු කරගත් අය නොවන බැවිනි. අන්‍යයන්ගේ සිත් හසර දත කරුණු කීමට හැක්කේ බුදුවරුන්ට පමණි. අනෙක් අය කරුණු කියා දෙන විට විශේෂයෙන් දහම් කියා දෙන විට ශ්‍රද්ධාව වැඩෙන ලෙසට කරුණු කිව යුතුය. බුදුන් වැදීම, බුද්ධ පුජාව තැබීම අරභයක් නැති දේ යැයි බණට හා දේශනාවනට කියන විට එය එම ක්‍රම කළින් හෝ තුනුරුවන් වෙත ළංවීම වළක්වාලීමක් වෙයි. එය සයුරෙන් පැවැත්මට ද භානියක් වෙයි.

වර්තමාන සමාජයෙහි ලෝකායත ඥානය තරමක් හෝ දියුණු කරගෙන ඒ ලැබූ තුවණට අනුව යම් යම් රැකියාවල නිරතව සිටින අය බුදුන් වැදීමට හෝ පත්සල් යෑමට තමන්ට විවේකයක් නැත යන මානසිකත්වයෙහි පසුවෙති. බුදුන් වැදීම බුද්ධ පුජාව තැබීම වැඩක් නැතැයි ද පටිච්ච සමුප්පාදය, ත්‍රිලක්ෂණය, චතුරාර්ය සත්‍යය ගැන දැනීම අවශ්‍ය දේ යැයි ද යමෙක් කියනොත් එම අදහස් ඉතා හොඳින් හිතට අල්ලන්නේ බුදුන් වැදීමේ ආදීන්ට ඉඩක් ලබාගත නොහැක යන මානසිකත්වයෙන් පසුවන එහෙත් තමන් ද බෞද්ධයන් යැයි හඳුන්වා ගැනීමට කල්පනා කරන අයටයි. රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික ආයතනවල කන්තෝරුවල වැඩකරන අය එවැනි දෙසුම් මත ඉහළින් පිළිගනු ඇත. එහෙත් මෙහිදී ඇතිවන ප්‍රශ්නය නම් පටිච්ච සමුප්පාදය, ත්‍රිලක්ෂණය හෝ චතුරාර්ය සත්‍යය අනුව ක්‍රියා කිරීම පසෙක තබා ඔවුන් අඩුම ගණනේ සිතට එකඟව පත්සිල්වත් රකිනවාද යන්නයි. ශ්‍රද්ධාවෙන් තොරවූ කුට මණ්ඩල පිහිටුවාගෙන ක්‍රියා කරන එවැනි කුට ප්‍රාඥයන්ට නිවන බොහෝ දුරයි. සැදහැ සිතීන් තුනුරුවන් නමදින පත්සිල් රකින ගැමියා ඔවුනට බොහෝ කලින් නිවනට ළඟාවන බව සක්සුදක් සේ පැහැදිලි දෙයකි.

ශ්‍රද්ධාව මනසට උදක ප්‍රසාදක මාණික්‍යයකැයි අවුටා-

ආදිනව දස සසර කලකිරි නිවනට සිත යොමුවෙයි” යනුවෙන් සිත නිවනට යොමුවන ආකාරය බුදුරජාණන් වහන්සේ නොයෙක් තැන්වලදී දේශනා කර ඇත. මෙම ක්‍රමානුකූල මානසික ක්‍රියාවලියේ මුල්ම අවස්ථාව ශ්‍රද්ධාවයි. පටන් ගැනීම ශ්‍රද්ධාවයි. ශ්‍රද්ධාව නොමැති නම් පත්සල් යෑමට බුදුන් වැදීමට කුතුරුවන් වෙත එළඹීමට සිත නොදෙයි. එවැනි අය තුළ ලෝකායත දැනුමක් තිබුණ ද ඔවුනට හරි මග නොපෙනෙයි. නොදනෙයි.

සසර සැරිසරණ සත්වයාට එක්වරම නිවන අවබෝධ කළ නොහැකි හෙයින් දුකින් තොරව සැතපිල්ලේ ජීවත්වීම අවශ්‍ය වෙයි. මංගල සුත්‍රයෙහිදී “පතිරූප දේසවාස” යනුවෙන් දක්වන්නේ ද එබඳු ජීවත් වීමට සුදුසු ප්‍රදේශයක් තිබීම මංගල කරුණක් වන බවයි. සම්මුති ලෝකය තුළ කුසල් දහම් කරන ලෙස දහමෙහි උගන්වනුයේ ද මෙම ගමන් පහසුව සලසා ගනු පිණිසයි. කුසල් කරමින් කුසල් පල පිළිබඳව තෘෂ්ණාව ඇතිකර නොගෙන කුසලය සසර ගමනට පහසුවක් කර ගැනීම සඳහා මූලික වශයෙන් ශ්‍රද්ධාව තිබිය යුතුමයි. “සද්ධා බන්ධනි පාඨෙය්‍යා” යනුවෙන් ශ්‍රද්ධාව මග වියදම් රැස්කර දෙයි කියා දේශනා කළේ ද එබැවිනි. පළමුව පව් නොකිරීමෙන් සිත කුසලට නංවාගත යුතුය. අකුසල්වලින් නොවැළකී කුසල් කිරීම යනු ආත්ම වංචාවකි. සිත පිරිසිදුව තබා ගැනීමට හා දියුණු කිරීමට නම් කුසල් කිරීමත් සමගම සිතෙහි නුවණ වැඩිය යුතුය. අකුසලින් බැහැර වී කුසලට සිත යොමු කිරීමට ශ්‍රද්ධාව අවශ්‍යයි. ශ්‍රද්ධාව නොමැති නුවණැත්තා සෑම විටම සිතනුයේ කියනුයේ “බුදුන් වැදීමෙන් බුද්ධ පුජාව තැබීමෙන් බෝධි පුජාවලින් වැඩක් නැත. ඕවා බොරු වැඩ. ආමිෂ පුජා, ආමිෂය අතහැරීම තමයි කළ යුතු” ආදී වශයෙනි. එහෙත් එවැන්නා තමන් නොදන කපටි කෙරෙහිත් බවක් තම සිත තුළ වර්ධනය කරගෙන ඇත. එවැනි අයට නිවන් මග නිවැරදි මග හමුනොවෙයි. ඔවුහු හැම විටම තමන් හරි මගක යමුයි සිතා වැරදි මගෙහිම ගමන් කරමින් ලෝකයාට ද වැරදි මගක් පෙන්වා දෙති.

සමහර විට ශ්‍රද්ධාව නොමැතිව නුවණ දියුණු කිරීම කළ හැකි නමුත් එමගින් ධ්‍යාන භාවනා පවා ලැබිය හැකි නමුත් එසේ ලබන නුවණින් හරි මග දකිය නොහැක. බුද්ධ කාලයේ ද සිටි දෙවිදත් තෙරුන් වැනි අය එසේ නුවණ දියුණු කළ අයයි. ඒ

නිසා ධර්මය කියා දෙදිනක් දහම් දෙසදිනක් ශ්‍රද්ධාව ඇතිවන ලෙසින් එය කළ යුතුයි. ශ්‍රද්ධාවට භානිවන ලෙස කරුණු කීම නොමැතවි. ශ්‍රද්ධාව මත පිහිටා නුවණ වැඩි අයට ශ්‍රද්ධාව පහළ වීමට කරුණු කීම අවශ්‍ය නොවෙයි. නුවණ මුහුකුරා ගිය එබඳු අයට බණ කීම කරුණු වටහා දීම පහසුයි. එහෙත් එසේ කියද්දී තමුන් ශ්‍රද්ධාවට භානිකර දේ නොකිවයුතු වනුයේ සියල්ලන්ම ශ්‍රද්ධාව මත පිහිටා නුවණ දියුණු කරගත් අය නොවන බැවිනි. අන්‍යයන්ගේ සිත් සසර දන කරුණු කීමට හැක්කේ බුදුවරුන්ට පමණි. අනෙක් අය කරුණු කියා දෙන විට විශේෂයෙන් දහම් කියා දෙන විට ශ්‍රද්ධාව වැඩෙන ලෙසට කරුණු කිව යුතුය. බුදුන් වැදීම, බුද්ධ පුජාව තැබීම අර්ථයක් නැති දේ යැයි බණට හා දේශනාවනට කියන විට එය එම ක්‍රම කළින් හෝ කුතුරුවන් වෙත ළංවීම වළක්වාලීමක් වෙයි. එය සසුනේ පැවැත්මට ද හානියක් වෙයි.

වර්තමාන සමාජයෙහි ලෝකායත භූතය තරමක් හෝ දියුණු කරගෙන ඒ ලැබූ නුවණට අනුව යම් යම් රැකියාවල නිරතව සිටින අය බුදුන් වැදීමට හෝ පත්සල් යෑමට තමන්ට විවේකයක් නැත යන මානසිකත්වයෙහි පසුවෙති. බුදුන් වැදීම බුද්ධ පුජාව තැබීම වැඩක් නැතැයි ද පටිච්ච සමුප්පාදය, ත්‍රිලක්ෂණය, චතුරාර්ය සත්‍යය ගැන දැනීම අවශ්‍ය දේ යැයි ද යමෙක් කියනොත් එම අදහස් ඉතා හොඳින් හිතට අල්ලන්නේ බුදුන් වැදීම් ආදීන්ට ඉඩක් ලබාගත නොහැක යන මානසිකත්වයෙන් පසුවන එහෙත් තමන් ද බෞද්ධයන් යැයි හඳුන්වා ගැනීමට කල්පනා කරන අයටයි. රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික ආයතනවල කන්තෝරුවල වැඩකරන අය එවැනි දෙසුම් මත ඉහළින් පිළිගනු ඇත. එහෙත් මෙහිදී ඇතිවන ප්‍රශ්නය නම් පටිච්ච සමුප්පාදය, ත්‍රිලක්ෂණය හෝ චතුරාර්ය සත්‍යය අනුව ක්‍රියා කිරීම පසෙක තබා ඔවුන් අඩුම ගණනේ සිතට එකඟව පත්සිල්වත් රකිනවාද යන්නයි. ශ්‍රද්ධාවෙන් තොරවූ කුට මණ්ඩල පිහිටුවාගෙන ක්‍රියා කරන එවැනි කුට ප්‍රාඥයන්ට නිවන බොහෝ දුරයි. සැදහැ සිතීන් කුතුරුවන් නමදින පත්සිල් රකින ගැමියා ඔවුනට බොහෝ කලින් නිවනට ළඟාවන බව සක්සුදක් සේ පැහැදිලි දෙයකි.

ශ්‍රද්ධාව මතසට උදක ප්‍රසාදක මාණික්‍යයකැයි අවුවා-

කරුවෝ කියති. අපවිත්‍ර ජලයකට දමූ විට එහි ඇති අපවිත්‍ර බව යටපත් කොට ජලය පිරිසිදු කළ හැකි රසායනික ප්‍රතික්‍රියා සහිත මැණික් කිබේ. ශ්‍රද්ධාව ද එමෙන්ම සිතෙහි පහළ කරගත් විට කෙළෙස් සිතුවිලි යටපත් කර තදංග වශයෙන් හෝ සිත තුළ පාරිශුද්ධියක් ඇති කරයි. ඒ පිරිසිදුකම මත පිහිටා කරන කියන දේ කුසල්ය. එබඳු කුසල් වැඩ වැඩියෙන් කරන විට අකුසල්වලට ඉඩ නොලැබී සිත හොඳට පිරිසිදු වෙයි. පිරිසිදු සිතෙන් වඩන ත්‍රවණත්ම හරිමග දකිය හැකිය. මෙසේ ශ්‍රද්ධාව සිත පිරිසිදු කර ගැනීමට උපකාර වන අතර, එබඳු පිරිසිදු සිත නිවනට ද යොමු කළ හැකිවෙයි.

අප රටෙහි බෞද්ධ සංස්කෘතිය ද බෞද්ධයන් තුළ ශ්‍රද්ධාව පහළ කරවීමට ඉඩහල් වෙයි. රුවන්මැලි මහසෑ මළුවෙහි ඇතුළු විදේශිකයෝ අන්‍යාගමිකයෝ පැය ගණන් ගත කරමින් දහනට සම්බුදුණා සේ සෑය දෙස බලා සිටිති. එසේ බලා සිටියදී ඔහුට ඇතිවනුයේ “මේ අපුරු නිර්මාණයක්ය” යන සිතුවිල්ලයි. බෞද්ධ උපාසක උපාසිකාවන්ට හා සැදහැනි හිසැන්නට එසේ බලා සිටින විට ඇති වනුයේ කුමන සිතුවිලිද? ඔවුන් යමක් කමක් දන උගත් අය නම් දුටුගැමුණු රජතුමා, රුවන්මැලි මහසෑය ඉදිකිරීමේදී ඇතිවූ ආශ්චර්ය අදහන සිදුවීම් ආදී කරුණුත්-සමග බුදු බැතියක් ඇතිවෙයි. ඒ ඔවුන් තුළ ඇති ශ්‍රද්ධාව නිසයි. දනඋගත්කම් නැතත් ශ්‍රද්ධාව තිබේ නම් ඒ දෙස බලා සිටින විට බුදු බැති සිතෙහි පහළ වී සිත පිනායයි. මෙහිදී වඩා වැදගත් වනුයේ රුවන්මැලි සෑය දෙස ශ්‍රද්ධා සිතින් බලා සිටීමයි. නිවනට යොමු වනුයේ ද එබඳු සිතයි. විදේශිකයන්ට අන්‍යාගමිකයන්ට අපුරු වස්තුවක් වූ රුවන්මැලි මහසෑය අපට එනම් සැදහැනි සිංහල බෞද්ධයාට වදින පුදන පුජනීය වස්තුවකි. රුවන්මැලි මහ දගැබ මෙන්ම අනෙකුත් සියලු දගැබ් අප සඳහා සිංහල රජවරුන් ඉදි කළේ වැදීමට පිදීමට ශ්‍රද්ධාව උසදවා ගැනීමටත්ය. එහෙත් අද පුරාවිද්‍යා නීති රීති සකස් වී ඇත්තේ අප සඳහා තොව පුද්ගත් සඳහා එම පුරාවස්තු පවත්වාගෙන යෑමටයි. සිංහල රජවරුන්ගේ අභිප්‍රාය වූ ජනතා සිත් සතත් තුළ ශ්‍රද්ධාව ඇති කිරීම බැහැරව ගොස් ඇත. අද ඇතුළුත්ගේ ධර්ම දේශනා ද එපරිදිය. ඇතුළු දේශකයෝ සිත ශ්‍රද්ධාවෙන් බැහැර කොට නිවනට ඇදගෙන යෑමට උත්සාහ කරති. එයින් සිදු විය හැක්කේ

සැදහැවත් බෞද්ධයන් නැතිවගොස් දෙවිදත්තරවරු බිහිවීමයි.

අද මෙරට සිදු කෙරෙන ආගමික කටයුතු දෙවිදිහකින් සිදු වෙයි. සමහරු ශ්‍රද්ධා හත්තියෙන් යුතුවම ඒවා ක්‍රියාත්මක කරති. වැඩිදෙනා ලෝකෙට පෙනෙන්න ප්‍රසිද්ධියට ප්‍රචාරයට කරති. එබඳු පිංකම්වල හෝ වෙනත් ආගමික කටයුතුවල ආධ්‍යාත්මික වටිනාකමක් නොමැත. ඒ නිසාම ඒවා නිවන් පිණිස ද හේතු නොවෙයි. ශ්‍රද්ධාවෙන් කරන පිංකම් හා ආගමික කටයුතු පමණක් නිවන් පිණිස හේතුවෙයි. ශ්‍රද්ධාවන්තයන් කළකිරෙනුයේ සසර ගැනයි. පසුද්වස්කන්ධය පරිහරණය කිරීම පිළිබඳවයි. ඔහු හිසැන්න ගැන හෝ ආගමික කටයුතු ගැන කලකිරෙන්නේ නැත. ශ්‍රද්ධාව නැති නැතැත්තා හිසැන්න ගැනත් ආයතන හා ශාසනය ගැනත් කලකිරී භානිදයක දේ ද කිරීමට පෙළඹෙයි. මෙබඳු ශ්‍රද්ධාව නොමැති ත්‍රවණතියන් නිසා අද ශාසනයේ පැවැත්මට තදබල හානි පැමිණෙයි.

ශ්‍රද්ධාව ගැන බණ කියන සමහර හිසැන්න තුළ ශ්‍රද්ධාව නොමැත. සජ්ඣ ආර්ය ධනය ගැන දේශනා කරද්දී බුදුන් වහන්සේ පළමුවෙන්ම සඳහන් කළේ ශ්‍රද්ධා ධනය ගැනයි. උතුම් ධනයක් ද වූ එම ශ්‍රද්ධාව පහළ කර ගැනීම ඊට අදාළව දම් දෙසීම පුද්ගල විමුක්තියට මෙන්ම සසුනේ යහපත් පැවැත්මට ද මහෝපකාරී වෙයි. ශ්‍රද්ධාව සමග එක්වූ ත්‍රවණම සිත නිවනට යොමු කරයි. ශ්‍රද්ධාවෙන් තොර වූ සමාභූතයක් ද නොවෙයි. ශ්‍රද්ධාවෙන් තොරව ත්‍රවණ වැඩීමෙන් පලක් නැත. එයින් ලැබෙන්නේ කපටි කෙරාටික බුද්ධියක් පමණි.

මහා සිංහලය රැකුණු නිතරග දර්ශනය

සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය සකස් වී ඇත්තේ නිතරග දර්ශනය පදනම් කරගෙනයි. අපේ අතීත රාජ්‍ය පාලන තන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක වූයේද මෙම නිතරග දර්ශනයට අනුවයි. කිසිවෙකුත් සමග තරගයට යාම නොව තමන් දියුණු වී සිටීම පැනසිල්ලේ සිටීම හා ආරක්ෂා වී සිටීම නිතරග දර්ශනයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණයි. තමන් ජයගැනීමට මිස අනුන් ජයගැනීමට නොසිතූ සිංහල රජවරුන් මෙන්ම ජනයා ද වෙනත් රටක් හෝ ජාතියක් යටත්කර ගැනීමට හෝ මැඩලීමට උත්සාහ කළේ නැත. එහෙත් තම අයිතිය තම උරුමය අනුන් විසින් අත්පත්කර ගත් විට යළි එය දිනාගැනීමටත් මතුවට පැවතීමටත් අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ඔවුන් ගෙන ඇත. මෙම උදර පිළිවෙත සිංහල ඉතිහාසය පුරාම දක්නට ලැබෙයි. දුටුගැමුණු, වළගම්බා, මහවිජයබා ආදී සිංහල නරවිරුවන් ක්‍රියාකර ඇත්තේ ද මෙම නිතරග දර්ශනය පදනම් කරගෙනයි.

මෙරට ජනජීවන රටාව තුළ ද මෙම නිතරග දර්ශනය දක්නට ලැබුණි. ඔවුනොවුන් අභිබවා නැගී සිටීම ඔවුනොවුන්ට ඊෂ්ඨාපරවශව ක්‍රියාකිරීම සිංහලයන් තුළ නොතිබුණි. තරග-කාරිත්වයෙන් තොරව ඔවුහු ක්‍රියා කළහ. ඒ නිසාම සුදුස්සාට සුදුසු තැන ලැබුණි. බලකාමී අරමුණු නිසා සමහර අවස්ථාවල රජුන් අතර තරග හා සටන් ඇති වුවද එය නිතරග දර්ශනයෙන් ශක්තිමත් වූ සමාජ ක්‍රමය බිඳ වැටීමට හේතුවූයේ නැත. යම් විටෙක රටක් හා ජාතියක් වශයෙන් මෙම නිතරග දර්ශනයෙන් බැහැරව ක්‍රියාත්මක වූණා නම් එය රටට මෙන්ම ජාතියටද අයහපතක් මිස යහපතක් වීමට හේතුවී නොමැත.

මෙම නිතරග දර්ශනයෙන් හික්මුණු සිංහල ජනතාව තුළ තරගකාරී බවහිර බලපෑම් ඉතා දුබ්ලය ඇතුළුවීම නිසා සිංහලයෝ කිසිදු දේකට ඉදිරිපත් නොවන නිවට පිරිසකගේ තත්වයට ඇදවැටුණහ. මෙරට පැවති අධ්‍යාපනික, කෘෂිකාර්මික හා ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ විනාශකර දමීම තුළින් සිංහලයන් නිතරග දර්ශනයෙන් බැහැර කර අලස ජාතියක් බවට පත්කිරීම බවහිර ආධිපත්‍යවාදීන් ලැබූ ජයග්‍රහණයකි. එසේ වුවද වසර දහස් ගණනක් සිස්සේ බෞද්ධාගමික පදනම මත හැඩ ගැසුණු පාරම්පරික ජනමිත්‍යාණයට උරුමකම් කියන ඇතැම් සිංහලයන් හා ඇතැම් සිංහල හිකුණු නිතරග දර්ශනයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැර වී නොමැත. ජාතිය පරාධීන වන බව දත් ඔවුහු ජාතික ප්‍රබෝධය ඇති කරලීමට එදත් උත්සාහ ගත්හ. අදත් උත්සාහ ගනිති.

බලය අරමුණු කරගත් පක්ෂ දේශපාලනයක් ධනය අරමුණු කරගත් වාණිජ අර්ථ ක්‍රමයක් අද සිංහල බෞද්ධයා නිතරග දර්ශනයෙන් බැහැර කොට තරගයට දුවවන ප්‍රධානතම සාධකයක් වී ඇත. බලය සඳහා තරගවැදී බලයට පැමිණ කරනුයේද තරගෙට මුදල් සෙවීම හා සැපවිදීම මිස වෙනත් දෙයක් නොවේ. තරගයට ධනය ඉපයීමට විවිධක්‍රම හඳුන්වා දී ඇති අතර ඒ අතරද කිසිදු ශ්‍රම පරිත්‍යාගයක් නොමැතිව තෘෂ්ණාවට වහල්ව ධනය උපයන මාර්ග ලෙස ලොතරැයි ක්‍රම හා රේස්ලුකි ආදී සුදු ක්‍රමද හඳුන්වා දී තිබේ. මේ පසුබිම නිසා ඇතැම්හු ජනාධිපතිකමක් ඇමැතිකමක් මන්ත්‍රීකමක් අඩුම ගණනේ ප්‍රාදේශීය සභාවක හෝ නගර සභාවක මන්ත්‍රීකමක් ලබා ගැනීම සඳහා තරගෙට දුවති. තවත් පිරිසක් ලොතරැයි මගින් හෝ වෙනත් සුදු ක්‍රම මගින් ධනය සෙවීමේ තරගයක යෙදී සිටිති. මත්කුඩු මත්ද්‍රව්‍යවල පිහිට සොයා යන තවත් අය ශාරීරික හා මානසික වශයෙන්ද පිරිහී මෙලොවදීම ප්‍රේත ලෝකයක දිවිගෙවති. බලය හා ධනය ඇත්තෝ විලාසිතා ලෝකය තුළ විවිධ සැප විඳිති. එසේ නොහැකි අය ලෝකය තුළ අතරමං වී සුසුම් හෙළති. මෙසේ ධනය, බලය හා සැපවිදීම පිළිබඳ හැඟීම්වලට යටව සිටින සිංහලයින්ට රටක් ජාතියක් දහමක් ගැන සිතීමට ඉඩක් නොමැත. සිංහලයා මේ අතරමංවීමෙන් මුදවාලීමට නම් අධිප්‍රබෝපබෝගි ජීවන රටාව මෙන්ම ඒ තුළ තරගයට දිවීම ද නතර කළ යුතුයි. ලෝකය

තරගයට ද්‍රව්‍යදෙන්. අපි පෙර සිටම අපේ දියුණුවට මං පෙන් වූ නිතරග දර්ශනය වෙත යළි යොමුවෙමු. අපට සැනසිල්ලේ ජීවත්විය හැක්කේත් රට තුළ ඇති සම්පත් අපට ප්‍රමාණවත්යත් එවිටයි. ලොවටම ණයකර රටත් ජාතියත් ඉතියෝපියාවත් බවට පත් නොකළ යුතුයි. එසේම ලොවේ ඇති බඩු විකිණෙන සිංගප්පූරුවත් බවට රට පත්කිරීම ද අපට අවශ්‍ය නැත. නිතරග දර්ශනය අනුව ක්‍රියාකිරීමෙන් රට යළිත් ධර්මදේවියක් ධාතෘගාරයක් කළ හැකිය. එය කළ යුතු දෙයකි.

ජාතිකමතය හා මහා සිංහලය මෙතෙකින් නිමිශේ ය.

උපග්‍රහය

සිතියට ගැනීමට දහම් පද

පහසු දිවිපෙවෙත හා නිසි දිවිපෙවෙත

සුථිවං අභිච්ඡේදන කාකසුරේත ධංසිතා
පක්ඛන්දිත පගබොත සංතිලිධොත ජීවිතං

හිමිතාව දුජජීවං නිවං සුවිගවෙසිතො

අලිනෙතාපගබොත සුද්ධාරීවෙත පස්සතා (ධම්මපද)

පවට ලජ්ජා බිය නැති, ගසාකැමෙහි නියැලුණු ගුණමතු ගති ඇති (නිවට නියාලු කමින්) එක් එක්කෙනා පසුපස යන කපටි කෙරාටික ගති ඇති කිලිටි වූ අදහස් ඇති පුද්ගලයාට පහසුවෙන් ජීවත්විය හැකිය.

පවට ලජ්ජා බිය ඇති නිතර පිවිතුරු දේම සොයන නිවට නියාලු කමින් තොරවූ සැහවුණු අදහස් ඇති කපටි කෙරාටිකකම් නැති තුවණින් දූත පිවිතුරු ජීවිකාව ගෙන යන පුද්ගලයාට ජීවිකාව ගෙනයාම පහසු නොවේ.

දැනුම කුශලතා හා ආකල්ප වර්ධනය දියුණුවට මගකි.

බාහුසථිං ච සිප්පං ච විනයො ච සුසිකිතො

සුතාසිතා ච යාවාචා එතං මංගලමුත්තමං (මග්ගල සූත්‍රය)

බහුශ්‍රැතකම් (දත්‍රම) ශිල්පභ්‍යාසය (කුශලතා) මනා ලෙස හික්මුණු ගතිපැවතුම් (ආකල්ප) හා යහපත් වචන දියුණුව ගෙනදෙයි.

අවලෝ දහමින් කම්පා නොවීම දියුණුවට මගයි.

පුට්ඨස්ස ලොකධමෙහි විතං යසස න කම්පති

අසොකං විරජං බෙමං එතං මංගලමුත්තමං (මංගල සූත්‍රය)

යමෙකුගේ සිත ලාභ අලාභ අයසස යස යන අවලෝ දහමින් කම්පා නොවේ ද සෝක නොකිරීම, කෙලෙස් නැතිකම හා නිර්භයකම් යන ගුණ ඇති ඔහු දියුණු වෙයි.

පිරිහෙන්නා හා නොපිරිහෙන්නා

සුවිජානො හවං හොති සුවිජානො පරාහවො

ධම්මකාමො හවං හොති ධම්මකාමො පරාහවො

(පරාහව සූත්‍රය)

දියුණු වන පුද්ගලයා පිරිහෙන පුද්ගලයා පහසුවෙන් හැඳිනගත හැකිය. ධර්මයට කැමතිවන්නා දියුණු වෙයි. ධර්මයට ඥේමි කරන්නා පිරිහෙයි.

රටක් රාජ්‍යයක් පිරිහීමට කරුණක්

අප්භොගො මහා තණ්හා බන්ධියෙ ජායතෙ කුලෙ

සො ච රජං පඤ්චයති නං පරාහවතො මුඛං

අඩු සම්පත් ඇති මහා තණ්හාවක් ඇති රජකුලෙහි ඉපදුණු කෙනෙක් රජකම පතා ද එය (රටේම) පිරිහීමට හේතුවෙයි. (භවභොග සම්පත් නැති තෘෂ්ණාධික පුද්ගලයන් රාජ්‍ය තන්ත්‍රයට බැඳී ක්‍රියා කිරීම රාජ්‍යයේ පරිහානියට හේතුවන බවද මෙයින් ගම්‍ය වෙයි.)

රාජ්‍ය පාලනයට උපදෙස්

(කුට් දන්ත සූත්‍රය - දීඝනිකාය)

මහ රජකුමරු ඔබගේ රාජ්‍යය සොරයකුරු උවදුරු සහිතයි. ගම් පහරන්නන් මං පහරන්නන්ද ඇත. මෙවැනි අය නිසා රජයේ කටයුතු කළ නොහැකැයි සිතා රජු ඔවුන්ට දඩුවම් දී හෝ ඔවුන් තෙරපා හෝ හිර ගෙවල්වල දමීම හෝ කළත් එයින් එම උවදුරු සපුරා නැති නොවෙයි. මෙම සොර සතුරු උවදුරු නැති කරන පිළිවෙත මෙසේය - රටේ ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා උත්සුක වන අයට බීජ හා බත් ලබාදිය යුතුයි, වෙළෙඳුම් කරනු කැමති අයට භාණ්ඩ හා මුදල් ලබාදිය යුතුයි. රාජකාරියෙහි නියුතුවනු කැමති අයට බත් හා වැටුප් ලබාදිය යුතුයි. එසේ වූ විට වැසියෝ රජුගේ රට විනාශ නොකරති. දරුවන් උරෙහි ලා තලවමින් නොවැසූ දෙර ඇති නිවෙස්වල ප්‍රීති ප්‍රමෝදයෙන් ජීවත්වෙති.

පාලකයා තුළ තිබිය යුතු ලක්ෂණ

1. මව්පිය දෙපසින් හොඳ උපතක් තිබීම.
2. උප්පත්තිය හේතු කොටගෙන ගර්භා නොලැබූ කෙනෙකු වීම.
3. අනුන්ට ප්‍රිය උපදවන වණ් සම්පත්තියක් තිබීම.
4. ධනය පිරුණු භාණ්ඩාගාරයක් තිබීම.
5. සිය යස තෙදින්නට සතුරන් දවාලිය හැකි ප්‍රබල සේනාවක් තිබීම.
6. ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ හා වෙනත් දුගීමගී යාවකාදීන්ට සංග්‍රහ කරන කෙනෙකු වීම.
7. ඇසු ඇසු දේ පිළිබඳව හොඳින් වැටහෙන නුවණක් තිබීම.
8. අතීත වර්තමාන අනාගත කරුණු මනාලෙස වැටහෙන පණ්ඩිතයෙකු වීම.

දයාකම්විධිවත්

(වක්කවත්ති සිහනාද සූත්‍රය - දීඝනිකාය)

1. ධර්මය ඇසුරු කරමින් ධර්මයම ගරු කොට ගනිමින් ධර්මයම කොඩියක් කොටගෙන ධර්මයම අදිප-තිබ්බෙහි තබා අමුදරු ආදි අභ්‍යන්තර ජනයා පිළිබඳව ද
2. ඒ අයුරින්ම අනුගතව වෙසෙන කෘත්‍රිය ජනයා පිළිබඳව ද
3. ඒ අයුරින්ම බ්‍රාහ්මණ ගෘහපති ජනයා පිළිබඳව ද
4. ඒ අයුරින්ම නියම්ගම් ජනපද වැසි ජනයා පිළිබඳව ද
5. ඒ අයුරින්ම මහණ බමුණන් පිළිබඳව ද
6. ඒ අයුරින්ම මෑත පක්ෂීන් පිළිබඳවද ධාර්මික රක්ෂා-වරණ සැලසීම
7. රට තුළ අදාහැමි ක්‍රියා නොසිදුවන ලෙසට කටයුතු යෙදීම.
8. රටෙහි ධනය නොමැති අයට ධනය ලැබෙන පරිදි කටයුතු යෙදීම.
9. සිත දියුණු කිරීමෙහි යෙදුණු මදයෙන් ප්‍රමාදයෙන් වැළකුණු මහණ බමුණන් වෙත කලින් කල ඵලෝපහසුත අයහපත පිණිස හේතුවන කරුණු විමසා දන ගැනීම.
10. අකුසල් බැහැර කර කුසල් සමාදන්ව ඒ අනුව පැවතීම.

අපරිහානිය (නොපිරිහී පැවතීමට හේතුවන) කරුණු හත (දීඝනිකාය - මහාපරිනිබ්බාණ සූත්ත)

1. නිතර නිතර රැස්වීම.
2. සමගිව රැස්වීම, සමගිව තැගි සිටීම, සමගිව කටයුතු කිරීම.
3. නොපැන වූ නිති නොපැණවීම පැණ වූ නිති කඩ නොකර ආරක්ෂා කිරීම (නිති පණවනොත් නිතිදයක සභාවක් විසින්ම කළ යුතු වෙයි.)
4. වැඩිමහලු අයට සැලකීම හා ඔවුන් ගේ වචනවලට ඇනුම්කෙරීම.

5. කුල කුමාරිකාවන් ඉක්මවා නොයාම බලාත්කාරකම් නොකිරීම.
6. රජ දහන තුළ හා සිටින ඇති පොරාණික වූ වඳිත පුදන තැන්වලට ගරු බුහුමන් දක්වීම හා ඒවාට දියයුතු දීමනා ලබාදීම.
7. රාජ්‍යය තුළ සිටින රහතුන් (සිල්වතුන් ගුණවතුන්) දහැමි රැකවරණ සැලසීම හා ඵලානි උතුමන් රාජ්‍යයට පැමිණීම ප්‍රියකරන තැනට කටයුතු යෙදීම.

රාජ්‍යය හා මිනිසුන් පිරිහියාම

(දීඝනිකාය - වක්කවත්ති සිහනාද සූත්‍රය)

ධනය නැති අයට ධනය ලබා නොදීම නිසා අදින්නාදනය (සොරකම) බහුල විය. අදින්නාදනය බහුල වීම නිසා ආයුධ බහුල විය. ආයුධ බහුල වීම නිසා අනුන්ගේ ජීවිත නැසීම බහුල විය. අනුන් දිවි නැසීම බහුල වූ කල්හි මුසාවාදය බහුල විය. මුසාවාදය බහුල වූ කල්හි කේලාමි කීමද කේලාමි කීම බහුල වූ කල්හි කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම ද කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම බහුල වූ කල්හි පරුෂ වචන හා හිස්වචන කීම ද ඒ දෙකරුණ බහුල වූ කල්හි දඩ ලෝහය හා ක්‍රෝධය ද ඒ කරුණු බහුල වූ කල්හි මිථ්‍යාදෘෂ්ටියද මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය බහුල වූ කල්හි අධර්මයෙහි ඇළීම විෂම ලෝහය හා මිථ්‍යා ධර්මයද ඒ තුන් කරුණු බහුල වූ කල්හි මවට පියාට මහණ බමුණන්ට හා වැඩිහිටියන්ට නොසැලකීම ද බහුල විය. මෙසේ මේ කරුණු බහුල වූ කල්හි සත්‍යයා ආයුෂ්‍යයෙන්ද වර්ණයෙන්ද පිරිහී ගොස් ක්‍රමයෙන් ආයුෂ්‍යද අඩුවී ගියේය.

මෙසේ පිරිහෙන මිනිසුන් කාලයකදී දසවස් ආයු ඇතිවන්නෝය. කුමාරිකාවෝ වයස පහේදී විවාහ වන්නෝය. ගිනෙල් මිපැණි උක්සකුරු වැනි රස අහර නැතිව යන්නෝය. 'අමු' නමැති තීරස ධාන්‍යය අග්‍රභෝජනය වන්නෝය. කුසල් යයි කියා දෙයක් නොමැතිවන්නෝය. කුසල් කරන්නන් ඇත්තේම නැත. මෙකල මව්පියන්ට මහණ බමුණන්ට සලකන අය ගරු කටයුතු බවට පත්ව ඇත්තේ යම් සේද එකල ඵලානි දේ නොකරන අයම පුජ්‍යත්වයට පත්වන්නෝය. මව්, පියා, කුඩම්මා, නෑන්ද, ගුරු භාය්‍යාව, ගුරුන්ගේ දරියන් යන හැඟීම් නොවන්නෝය. මිනිසුන්

ද එර, බැටර, කුකුර, උරු ආදීන්ගේ තත්වයට පත්වන්නාහ.

මිනිසුන් අතර කියුණු වූ වෛරය, ව්‍යාපාදය සිත් දූෂාවීම් ඇතිවන්නේය. මව්පිය දුරු ආදීන් අතරද වෛරය, දේවෂය, සිත් දූෂාවීම් දඩ්ව ඇතිවන්නේය. මුව වැද්දක් මුවෙක් දක යම් සිත් ඇති කරගනිමිද එසේම ඔවුනොවුන් කෙරෙහි දඩ් සිත් ඇතිව සිටුවාදුන් මෙන් හැසිරෙන්නාහ. නිතරම කියුණු ආයුධ ඇතිව ඔවුහු සැරිසරති. කියුණු ආයුධවලින් පහර දී මිනිසුන් නිරිසනුන් මෙන් කපා කොටා ජීවිත හානි කරන්නාහ.

යළි මිනිස්කම ඇතිවීම

(වත්කවන්නි සිහනාද සුත්‍රය)

මෙසේ ආයුෂ හා ගුණදහම් පිරිහී ගිය මිනිසුන් අතර කිසිවෙක් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි සෙනෙහස ඇතිව තමන් මෙන්ම අන් අය ද ජීවත් විය යුතුය යන හැඟීමෙන් පරිවත ගිරි ශිවරවලට ගොස් වනමුල් පලාපල අනුභව කරමින් වසන්නාහ. මෙසේ වසන ඔවුහු ඔවුනොවුන් කෙරෙහි සෙනෙහසින් වැළඳගෙන සතුටු වන්නාහ. අකුසල් කිරීම නිසා මිනිසුන් විනාශ වී යයි. දහ කුසල් කිරීමට නැඹුරුවන්නාහ. ප්‍රාණඝාතාදි දශ අකුසල්වලින් බැහැරව කුසල් දහමිහි යෙදෙන ඔවුන්ගේ ශරීරවණ්ණයද වැඩිවන්නේය. ආයුෂද වැඩිවන්නේය. මෙසේ වණ්ණය හා ආයුෂින් වැඩි වූ ඔවුන් අතර කල්යාණී දී මෙතේ බුදුරදුන් පහළ වන්නාහ.

ස්වකීය උරුමය ගරුකළ බුදුරජාණන් වහන්සේ

උජ් ජාතපදෙ තාම හිමවත්තස්ස පස්සතො
ධනවිරියෙන සමපනෙනා කොසලෙස්ස නිකෙතිනො
ආදිට්වා නාම ගොතෙතසාකියා නාමජාතියා
තමිහකුලා පබ්බතී කොමිති රාජ න කාමෙ අභිපජටියං.

(සුත්ත නිපාප පබ්බතජා සුත්ත)

බිම්සර මහ රජතුමනි, මේ කෙලින්ම බැලූ කල හිමවත් පටිව අසල ධනයෙන් වර්ධයෙන් යුතු වූ කොසොල් රටට අයත්

ජනපදයක් ඇත. එහි වැසියෝ සුර්වංශිකයෝ වෙති. ජාතියෙන් සාක්‍ය නම් වෙති. එම සාක්‍යකුලයෙන් පැමිණ කම් සැප අතූර පැවිදිවූයේ වෙමි.

ජාතිකත්වය හා උපතින් ශ්‍රේෂ්ඨයකු නොවන බව

න ජට්වා වසලො හොති න ජට්වා හොති බ්‍රාහ්මණො
තමුජ්ජා වසලො හොති තමුජ්ජා හොති බ්‍රාහ්මණො
සමස්සො හොති ලොකස්මිං නාමගොතං පතස්සිතං
යමුට්ඨ සමුදගතං තස්ස තස්ස පකස්සිතං.

දිසරත්තමකුස්සිකං දිට්ඨිගතමජා නතං (මජ්ඣිම නිකාය - වාසෙට්ඨ සුත්‍රය)

ඒ ඒ කන්හි සම්මුතියක් වන නාම ගෝත්‍ර වශයෙන් සැලකීම දිර්ඝ කාලයක් තිස්සේ සිත්හි බැස තිබෙන දෘෂ්ටි ගතියකි. මේ ගැන නොදන්නෝ උපත අනුව බමුණෙකු (ශ්‍රේෂ්ඨයකු) වේ යයි කියති. උපතින් නොව ක්‍රියාවෙන්ම බමුණකු හෝ වසලයකු වෙයි.

ජේතවනාරාමයේ ඉදිකිරීමට ගිය අන්‍යතිර්ථකාරාමය ඉවත්කිරීම

(සංයුත්ත නිකාය අටුවාවේ කොසල සංයුත්ත අටුවාව)

බුදුරදුන් ඇතුළු හික්කු සංඝයාට ලාභ සත්කාර ලැබෙනුයේ ඔවුන්ගේ ගුණ මහිමය නිසා නොව වසන භූමියේ බලය නිසායයි සිතූ අන්‍යතිර්ථකයෝ කොසොල් රජුට අල්ලස් දී ජේතවනාරාමයට අයත් භූමියක ඔවුන් සඳහා ආරාමයක් ඉදිකිරීමට කටයුතු කරගෙන ගියහ. මේ බව දනගත් බුදුරජාණන් වහන්සේ එය තතර කරන ලෙස කියා ආනන්ද හිමියන් අත රජුට පණිවුඩ යැවූහ. අනෙකු හිමියන් වැඩ කරුණ ඇසූ රජතුමා තමන් අල්ලස ගෙන තිර්ථකාරාමය හැදීමට ඉඩදී ඇති නිසා උත්වහන්සේට මුහුණ නොදී සිටියේය. ඉන් පසුව බුදු හිමියන් සැරිසුන් මුගලන් දෙනම යැවූ නමුත් රජු උත්වහන්සේලාටද මුහුණ නොදුන්න. පසුව බුදුරජාණන් වහන්සේම රජ මාලිගයට වැඩම කර පැවිද්දන් හේදගින්න වන වැඩ නොකළ යුතු බව රජුට හොඳින් පැහැදිලි

කර දුන් පසු ඔහු එය පිළිගෙන නිර්ථකාරාමය හැදීමද අත්හිටුවා එම ස්ථානයේ ආරාමයක් තනවා බුදුරදුන් ඇතුළු මහ සභරුවන්ට පූජා කළේය. එය රාජකාරාම නම් විය.

සැ. යු. අනාගත ශාසනයේ නිරවුල් පැවැත්ම අපේක්ෂා කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ තමන් තෘෂ්ණාව නැතිකර බුදුවී සිටියද මෙසේ පිළිපැද්ද බව අප හොඳින් වටහා ගෙන ක්‍රියාකළ යුතුව ඇත. මෙවැනි දේ අදත් බුද්ධශ්‍රාවක වූ හික්කුන්ට වැදගත් ආදර්ශයන්ය.

බුදුරදුන් ශ්‍රැතීන් වෙනුවෙන් යුදබිමට වැඩමවීම

(සංයුක්ත නිකාය අටුවාවේ - දෙවනා සංයුක්ත අටුවාව)

ශාක්‍ය හා කෝලිය යන දෙපිරිස අතර රෝහිණි තදියේ ජලය බෙදා ගැනීම අරඹයා ඇතිවන්නට ගිය අරගලය සංසිදුවීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ එම ස්ථානය කරා වැඩමකර සෙනග මැද අභයෙහි පලක් බැඳ වැඩසිටියහ. උන් වහන්සේ දුටු කපිලවස්තු වාසීහු අපේ සෞතිවරයාණන් වැඩසේකැයි ගෞරව භක්ති ඇති කරගෙන ආයුධ හැර දමා බුදුරදුන් අභියඟ සිටියාහුය. එහිදී දෙපිරිසටම කලහ කිරීමේ ආදීනව හා සමගිව සිටීමේ අනුතස් දෙසු බුදු හිමියෝ අරගලය සංසිදුවා ලුහ. එහිදී සතුටට පත් දෙසෙනහම දෙපිරිසෙන් දෙසිය පණස් දෙනා බැගින් පත් සියක් පිරිස බුද්ධශ්‍රාවකයින් ලෙස පැවිදිවූහ.

අර්හත්වයට පත්වන තුරුම ජාතිවාද මානවාද පවතින බව

(දීඝ නිකාය - අම්බට්ඨ සූත්ත)

යඤ්ච බෝ අම්බට්ඨ ආවාහො වා, හොති විවාහො වා හොති ආවාහ විවාහො වා හොති එකේතං වුට්ඨති ජාතිවාදෝ වා ඉතිපි ගොක්කවාදොවා ඉතිපි මනවාදොවා ඉතිපි අරහසි වා මං ඤං තවා මං ඤං අරහසීති.

අම්බට්ඨය යම් තැනක ආවාහයක් වේද විවාහයක් වේද ආවාහවිවාහයක් වේද තෝ මට සුදුසුය තෝ මට නුසුදුසුය ආදී වශයෙන් (තමන් හා ගැලපීම් වේද) දෘෂ්ටි ගතවේද මෙය ජාතිවාද යයිද ගෝත්‍රවාද යයි ද මානවාද යයි ද කියනු ලැබේ.

(මෙහිදී බුදුරජාණන් වහන්සේ විද්‍යාවරණ සම්ප්‍රදය තුළ පමණක් ජාතිවාද ගෝත්‍රවාද මානවාද නොමැති බව මැනවින් පෙන්වා දෙති. සම්මුති ලෝකයෙහි එම සියලු වාද ඇති බව ඉන් ගම්‍ය වෙයි. ඒ වාද පදනම් කරගෙන හේද ඇතිකර ගැනීම නුසුදුසුයි. මෙය හරියටම පඤ්චස්කන්ධ හා පඤ්ච උපාදාන-ස්කන්ධය වෙති. ජාතිවාද ගෝත්‍රවාද මානවාද යන මේවා පඤ්චස්කන්ධය මෙනි. ඒවා පදනම් කරගෙන උපතින් උපස් පහත් යයි හේද ඇතිකර ගැනීම පඤ්චස්කන්ධය උපදානකර ගන්නාක් මෙනි.)

සතර මහාපදෙස

(දීඝනිකාය - මහාපරිනිබ්බාණ සූත්ත)

1. යම් කිසිවෙක් මෙය තථාගතයන් වහන්සේ දේශනා කළේයයි කීවද නොපිළිගත යුතුය.
 2. යම් කිසිවෙක් මෙය සංඝයා විසින් කියන ලද්දකි කීවද පිළි නොගත යුතුයි.
 3. යම් කිසිවෙක් මෙය දුත උගත් හික්කුන් විසින් කියන ලද්දකි කීවද එය නොපිළිගත යුතුයි.
 4. යම් කිසිවෙක් මෙය දුතඋගත් මහතෙර නමක් විසින් කියන ලද්දකි කීවද නොපිළිගත යුතුය.
- කී දේ හොඳින් දුත ඉගෙන එය සුත්‍රයෙහි බහා විනය හා සසඳා ගැලපේ නම් පමණක් පිළිගත යුතුයි.

කාලාම සූත්‍රයට අනුව යමක් පිළිගැනීමේදී බැහැර කළ යුතු හේතු සාධක

10 - අංගත්තර නිකාය - නික නිපාත

(ලෝභ දෝස මොහ යන කරුණු තුන පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමට මෙය දේශනා කළ හෙයින් නික නිපාතයට ඇතුළත් කර ඇත. කාලාම කෂත්‍රියයන්ගේ කෙසෙත්තිය නම් නියමි-ගමෙහිදී මෙම සූත්‍රය දේශනා කළහ.)

1. මා අනුස්සවෙන - අසන ලද කථා අනුව නොපිළිගත යුතුයි.
2. මා පරම්පරාය - පරම්පරාවෙන් එතැයි කියා නොපිළිගත යුතුයි.

3. මා ඉතිකිරාය - මෙය මෙසේ වේයයි කී පමණින් නොපිළිගත යුතුයි.
4. මා පිටක සම්පදනෙන් - අපේ පිටක හෙවත් පොතපතට ගැලපේ යයි නොපිළිගත යුතුය.
5. මා තප්පනෙතු - තර්කානුකූල යයි නොපිළිගත යුතුය.
6. මා තයහේතු - තය හෙවත් නීතියකට ගැලපේයයි නොපිළිගත යුතුය.
7. මා ආකාරපරිවිතකේතන - මෙය ඉතා සුන්දර කාරණයක් යයි නොපිළිගත යුතුය.
8. මා දිට්ඨිකිස්සානකත්තියා - තමන් බැසගත් දෘෂ්ටිය හා සැසඳේයයි නොපිළිගත යුතුය.
9. මා හබ්බරුපතාය - මේ හික්කුළු හෝ පුද්ගලයා (කියන්නා) සුදුසු පුද්ගලයකු යයි සිතා නොපිළිගත යුතුය.
10. මා සමණො නො ගරුති - මේ ශ්‍රමණ තෙම අප ගරු කරන කෙනෙකි. ඔහුගේ වදන් පිළිගත යුතුය කියාද යමක් නොපිළිගත යුතුයි.

යම් විටෙක මේ කුසල්ය මේ අකුසල්ය කියා තමන්ටම වැටහේ නම් මේ කරුණු නුවණැතියන් විසින් ගර්හනය මේ කරුණු නුවණැතියන් විසින් මේ කරුණු සමාදන් වූ විට අයහපත පිණිස ද මේ කරුණු සමාදන් වූ විට යහපත පිණිස ද වේ යයි තමන්ටම වැටහේ නම් එසේ. තම නුවණින් විමසා බලා ම කරුණු පිළිගැනීම හෝ නොපිළිගැනීම කළයුතු බව මෙම සූත්‍රය මගින් පෙන්වා දෙයි.

සියලු අර්ථසිද්ධිය ලබාගත හැකි උතුම් ගත්තක

බෞද්ධ විපක්ෂිසු පටික්ඛයා න තස්මා න දිනප්පකතිං හජේයා පඤ්ඤායානං විරියං වදන්ති සබ්බස්ස සිද්ධිං. -ගහණග්ගහස්මං අධා වැටීමටවිපක්ෂිතයට පිළියම නොවේ. ප්‍රඥානුයා ත විරියය සියලු අර්ථසිද්ධිය ලබාදෙන උතුම් හස්තියයි.

- න්දවනගල්ලවිහාරවාසී

පිය උරුම විෂයෙහි හැසිරීම

ගොවරෙ හික්බවෙ වරප් සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ. ගොවරෙ හික්බවෙ වරතං සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ තලච්ඡිති මාරො ඔතාරං ත ලච්ඡිති මාරො ආරම්භං. කුසලානං හික්බවෙ සමාදන හෙතු එවම්දං පුඤ්ඤං පට්ඨන්ති.

- (දීඝ නිකාය - චක්කවත්ති සීහ නාද සූත්ත)

මහණෙනි ස්වකිය පිය උරුම වූ විෂයෙහි (තර්කාගතයන්ගේ උරුමයෙහි) හැසිරෙව්. එසේ ස්වකිය පිය උරුම විෂයෙහි හැසිරෙන විට මාරයා සිදුරක් නොදකියි. අරමුණක් නොදකියි. මහණෙනි කුසල් දහම් සමාදන්ව වාසය කිරීම හේතු කොටගෙන මෙසේ පින් වැඩෙන්නේය.

හික්කුණ් වගන්සේ පිළිබඳ බුදුරදුන්ගේ අපේක්ෂාව

ත නාවාහං පාපිම පරිනිබ්බායිස්සාමි යාව මෙ හික්ඛු න සාවකා හවිස්සන්ති වියප්පා විනිතා විසාරද බහුසුතා ධම්මධරා ධම්මානුධම්ම පටිපත්තා අනුධම්ම චාරිතො සත්ථ ආවරියකං උග්ගහෙස්වා ආවිකම්ප්පන්ති දෙසෙස්සානති පඤ්ඤාපෙස්සානති. පට්ඨපෙස්සානති විවරිස්සානති විහරිස්සානති, උප්පාති කරිස්සානති. උප්පානං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුතිග්ගහිතං නිශෙහෙස්වා ධම්මං දෙසෙස්සන්ති.

දීඝ නිකාය - මහා පරිනිබ්බාණ සූත්ත

පටිටු මාරය, මගේ හික්කු සංඝයා (හික්කු හික්කුණි, උපාසක උපාසිකාවරු) වාක්ත, විනිත, විශාරද, බහුශ්‍රාත, ධර්මධර, ධර්මයට අනුව පිළිපත්, ඒ අනුව හැසිරෙන ශ්‍රාවකයින් වනතුරු ස්වකිය ආචාර්යවාදය (මෙරට නම් මහාවිහාර සම්ප්‍රදාය) ඉගෙන දේශනා කිරීම් තහවුරු කිරීම් විවරණය කිරීම, විහර්නය කිරීම්, ප්‍රකට කිරීම් කළ හැකි ශ්‍රාවකයන් වනතුරු, හටගත් පරප්‍රවාද (සසුනට එරෙහි මතවාද) කරුණු සහිතව ධර්මයට අනුව නිශ්‍රිතකොට මැඩලිය හැකි අය වනතුරු මම පිරිනිවන් නොපාන්නෙමි.

බුද්ධශ්‍රාවකයන් දහම දන ඉගෙන වාක්ත විනිත විශාරද

ප්‍රතිබල සම්පන්න අය ලෙස වාසය කිරීම මෙන්ම සපුනට එරෙහි වන බාහිර බලවේග මැඩලිය හැකි අය ලෙස විශිෂ්ට තථාගතයන් වහන්සේගේ අපේක්ෂාව වූ බව ඉහත දේශනා පාඨය අනුව පැහැදිලි වෙයි. සිංහල හික්කුන් වහන්සේ ඉතිහාසය පුරා මේ රට තුළ ක්‍රියාත්මක වී ඇත්තේ මෙවැනි බුදු වදන් දැන රට අනුගතවයි. රට දය සසුන රැක ගැනීමට සිංහල හික්කුන් වහන්සේ ක්‍රියාකර ඇත්තේ මෙවැනි බුදු වදන් අනුව යමිනි. අදත් එය එසේම විය යුතුය.

සිංහල හික්කුන්ගේ මහණකම හා ඛණ්ඩගම

සහන ලැබෙනතුරු සිංහල	ජාතියට
ගහන ගැහිලි හමුවෙහි සිහ වෙසින්	සිට
නහන රුපුන් නහමින් යම්	ඉදිරියට
මහරජකමත් බණ දහමත් එයි	මට

- ඇස්. මහින්ද හිමි

හෙළයේ අනුපණ

ඇත්තක් ඇති සැටියෙන්	කිව්‍යුත්තේ
සිවුරෙයි හෙළයේ අනුපණ	ඇත්තේ
සිවුරයි පණ දී රට රැක	ගත්තේ
අදත් නහින්නේ මේ රට	මත්තේ

උතුරත් දකුණත් අතෙක්	දෙපැත්තක්
වෙනෙරෙත් සුදු වී ඇති නංවා	කොත්
යම් විට යම්කොත් සුන්වී	ඇතහොත්
යළි නංවනතුරු කන්න එපා	බත්

- මරිකිලිනු ජයකොඩි පියතුමා

අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගෙන්

“ඔබ රාජද්‍රෝහියකු වුවත් ජාතිද්‍රෝහියකු නොවනු.”

“ආණ්ඩුක්‍රමය වෙළෙඳ උපක්‍රමයක් බව තුළුණින් සිතනු.”

“ගමේ ගොවිජනගෙන් තරම් ඇතැම් මන්ත්‍රීන්ගෙන් රටට ජාතියට වැඩක් නොවන බව කඳුණු සහිතව අවබෝධ කරගනු.”

“සමයක් දැක්විය වූ බුද්ධ ධර්මය මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ආණ්ඩු යටතෙහි කෙසේ ආරක්ෂා වී පවතීදැයි සිතා ව්‍යාප්තිකාර කරනු.”

“ආගමික හා ජාතික මුක්තිය ලබාගැනීම සඳහා එක එක සිංහලයකු තුළ දැඩි ආශාවක් ඇතිවිය යුතු බව සලකනු.”

- (ජාතික පනත - අනගාරික ධර්මපාල තුමා)

ජාතික මහජන හා මහා සිංහලය

බෙංගමුවේ නාලක ගිම්

මෙරට ජාතික ව්‍යාපාරයේ ඉදිරිපෙළ හොඳවන ජාතියේ මුරදේවතාවුන් අතර බෙංගමුවේ නාලක ගිමියන් ද එක් නමකි. කුඩා කල සිටම රට දැය සමය වෙත නැඹුරුවූ සිතැතිව සිටි උන්වහන්සේ 77 - 81 කම විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය කාලයේ දී එම අදහස් අනුව කටයුතු කිරීම ඇරඹූහ. 1981 දී එංගලන්තයේ සිට පැමිණ සිංහල බලවේගය හා සිංහල බල මණ්ඩලය ඇරඹීමෙහිලා පුරෝගාමීව ක්‍රියාකළ (දැනට එක්සත් රාජධානියේ සිංහල බල මණ්ඩලයේ සභාපති) ගාමිණී කීර්තිවන්දයන් සමග එක්ව ජාතික වැඩපිළිවෙල ඉදිරිපත් ගෙන ගිය නාලක ගිමියෝ 1985 දී දේශප්‍රේමී ගිණු පෙරමුණ අරඹා එම කටයුතු කටයුරුවත් ශක්තිමත්ව කරගෙන ආහ. එය අද දේශප්‍රේමී තරුණ ගිණු පෙරමුණ වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙයි. එහි නිර්මාතෘවරයා මෙන්ම ලේකම්වරයා ද නාලක ගිමියන්ය. එම ගිණු පෙරමුණ ජාතික ප්‍රශ්නවලදී ඉදිරිපත්ව ක්‍රියාකරන සංවිධානයක් ලෙස දේශ දේශාන්තර පිළිගැනීමක් ලබා ඇත.

1986 සිට සෙන්ටරි ඩෙන්සිල් කොඩිබැකඩුව හා ආරක්‍ෂක අංශ සමග ද එක්ව උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව කැපවී ක්‍රියා කරන නාලක ගිමියෝ රණ විරුවන් දිරිමත් කරමින් අසරණ ජනතාවට ද පිහිට වෙමින් කටයුතු කරති. උන්වහන්සේ නොවැඩි කඳවුරක් හෝ ගම්මානයක් උතුරු හා නැගෙනහිර නොමැති කරමිය.

1986 දී මව්විම පුරැකීමේ සංවිධානය ඇරඹීමෙහි ලා පුරෝගාමීව ක්‍රියා කළ නාලක ගිමියෝ එහි ආරම්භක සමලේකම්වරයෙක් ද වූහ. 1994 අග භාගයේ දී ජාතික ඒකාබද්ධ කමිටුව අරඹා ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහිලා ද උන්වහන්සේ පුරෝගාමී වූහ. රට දැය සමය පිළිබඳ කරුණු හොඳින් දැන ජනතා සිත් සතන් තුළ මෙන්ම මාධ්‍ය තුළ ද පෙරලියක් ඇති කරමින් පුවත්පත්වලට උන්වහන්සේ ලියූ ලිපි අපමණය. එමෙන්ම ජාතික පිහිටා උන්වහන්සේ රචනා කළ "ජාතික ජාතිය හා දේශය පිළිබඳ වැරදි මත අවබෝධයක් ලබා දෙන කෘතියකි.

දයාචංශ ජයකොඩි සහ